

Giới thiệu Vạn Yêu Sơn Hà Convert

Cõi đời này tiền cùng phạt, dường như thế nhân đối với Trường Sinh theo đuổi giống như vậy, mờ ảo khó tìm

Mà một số thời khắc, chỉ là có như vậy một chút hy vọng, một cấp thang đài, vô số người liền muốn đi truy tìm, cuối cùng một đời, hoa bạc cả tóc giáp, cũng đứt đoạn mất vọng niệm

Tham sân si hận, bi hoan ly hợp, nhân thế dục vọng như trong uông dương một chiếc thuyền con, chớp mắt qua đi, lại vô tung ảnh

Mà ta con nguyện ở trong biển người mệnh mỏng

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Tự - Lời dẫn

Tự

Tự đại dục Sơn Đông đi ba ngàn dặm, chính là một mảnh đất hoang, nơi đây đông tuyết hạ vũ quanh năm không ngớt, đồn đại đi thiên địa khai hoang thời kì mệnh mang châu di rơi nơi, ngọc châu hoá thạch, ngàn vạn năm sau hình thành một toà mệnh mang núi, ngọn núi này ngàn dặm bên trong cây cỏ không sinh, nhân thú con kiến thậm chí yêu tiên quý thần đều không thể tồn, cố lại đi một bên chết,

Đại Tàn những năm cuối.

Tuyết lớn đã ở mệnh mang núi bay xuống hồi lâu, ở núi phần cuối, tóc tím hung mặt nam tử quý trên mặt đất, nam tử hai tay nơi mọc ra một tầng sáng rõ sắc cánh chim, một đôi lơ mơ tối tăm con mắt nhìn chăm chú phía trước, thấp bé đột ngột bia mộ.

Ở tại bên người, còn có một cái lụa mỏng che mặt cô gái mặc áo đen, nữ tử trên đầu cắm một cái màu xanh biếc ngọc trâm, ôn hòa đen thui tóc đen chẳng biết lúc nào bị gió lạnh nhiễm làm màu trắng, trên đầu vai rơi mấn hoa tuyết, nữ tử lặng im ở trước bia mộ, ánh mắt si ngốc nhìn, phảng phất là xa xôi giữa phát một cái bạch y bóng người.

Không biết bao lâu, băng đen khẽ động, thanh âm lạnh lùng tự nữ tử trong miệng truyền đến: "Giờ Thìn đã qua, người tôi được đã muộn..."

Xa xa, đi lại tập tễnh người áo xanh dừng bước lại, đón lấy nữ tử băng lãnh như sương khuôn mặt, cười nói: "Thật không, ta vốn định không đến, như này keo kiệt địa phương nhỏ, một khối tên đều không có bia đá, bên trong thả vài món trước đây y vật, khả khả! Đây chính là các người cái gọi là mộ chôn di vật? Còn có này trăm dặm bên trong không có một ngọn cỏ đất hoang, đây chính là tên kia sau khi chết muốn chôn cất địa phương? Keo kiệt, quẫn bách, thật không nghĩ tới sẽ là nơi này!"

Nam tử mặc áo đen chậm rãi quay đầu, giết người bình thường ánh mắt phóng tới.

"Loại ánh mắt này, người đây là đang gây hấn với ta sao?" Người áo xanh trên mặt nhưng quai có nụ cười nhàn nhạt, chỉ là ánh mắt cũng đã âm trầm xuống, lông mày nhíu lại, gần từng chữ: "Ta sẽ tức giận, Đại Bạng Vương."

Gió lạnh thổi qua, tảng lớn lông ngỗng hoa tuyết rì rào bay xuống, vô hình khí lưu tự giữa hai người bách tán ra đến, trong vòng mười trượng hoa tuyết dòn dập biến thành bột phấn rơi xuống đất, ở đây chờ khí thế áp bách mạnh mẽ dưới, xung quanh gió bắt đầu hình thành một tầng nghịch lưu phòng hộ tường, cuốn lên gió tuyết cách ở bên ngoài, cũng không còn một mảnh hoa tuyết rơi vào trong đó.

"Xuyt, cảm khẩu."

Không biết là ai tiếng hô, khí lưu vô hình trong nháy mắt dường như mảnh vỡ như thể tan rã đi, ba người ngẩn ra, Đại Bàng Vương thu hồi hung ác ánh mắt, chậm rãi đứng dậy, cô gái mặc áo đen vì hân nhệ nhàng phất đi trên vai hoa tuyết, tiện đà tùy tùng sau lưng Đại Bàng Vương, lặng yên rời đi. Người áo xanh vô tình hay cố ý liếc mắt một cái nữ tử đi xa bóng lưng, hé mắt, chung quy không có lại nói thêm một câu.

Ánh mắt chuyển tới một bên, người áo xanh nhếch miệng cười nói: "Ta tưởng là ai, hóa ra là Phong lão quý đến, có tửu không có, ta mang đến... Trên đường uống sạch."

Khoảng một trượng ở ngoài, một cái quý dị bóng người màu đỏ chậm rãi hiện hình, mơ mơ hồ hồ xuất hiện bóng người, có chút hoảng hốt, lại có chút cảm giác không thiết thực, bóng người màu đỏ bay tới người áo xanh trước mặt, đưa qua một vò rượu, im lặng không lên tiếng quý trên mặt đất.

"Khà khà, Phong lão quý, quý làm cái gì, loại này chết rồi gia hỏa đáng giá quý sao?"

"Hắn chết rồi."

"Đúng đấy, hắn chết rồi..." Người áo xanh mở ra vò rượu tay bỗng nhiên ngừng lại, khóe mắt run lên, trong tay vò rượu 'Đùng' một tiếng rơi xuống đất, rượu tan vào tuyết địa, một lát sau, mới thấy hắn phục hồi tinh thần lại, một màn đầu cười ha ha nói: "Thật đúng, chết thì chết chứ."

"Như Mệnh hồn không tiêu tan, Ly Hóa Vương hoặc có phản hồn thuật, nhưng ba hồn bảy vía đều tán, quên xuyên giữa sông không tìm được hắn, Bắc Minh sinh tử lộ không tìm được hắn, Trung Thổ đại địa cũng không tìm được hắn... Hắn không phải thường nói, chết rồi bất luận người quý yêu tiên, hết thấy sẽ lại vào Luân Hồi chuyển thế, vừa chính là chết lại có gì sợ, sống sót... Chúng có một ngày sẽ chết, chết rồi, mấy chục năm sau còn có thể trở về... Nhưng ta không hiểu, vì sao hắn nhưng không về được?" Phong lão quý yên lặng nói, khô cạn vẫn không được hình tay nắm lên trên đất hoa tuyết, bỏ vào trong lòng, một trận gió lạnh lần thứ hai vọt tới, Phong lão quý bóng người hòa vào trong gió, lần nữa biến mất ở trước tầm mắt đá.

Hoang vu trên sườn núi, lần thứ hai hiện lên một vệt cô tịch cảnh sắc.

Thở dài, người áo xanh ngồi xuống, bàn lên chân đến, không để ý chút nào nhặt lên trên đất vò rượu mảnh vỡ, nuốt khẩu tàn tửu, a ra một cái bạch khí, nói: "Này, lão tử đến xem ngươi, ngươi làm sao cũng không kêu một tiếng, đừng tưởng rằng chết rồi liền rất đáng gờm, xem! Lão tử ngày hôm nay một điểm tửu cũng không giữ cho ngươi, ta... Ngươi trừng ta làm gì, được rồi được rồi, cho ngươi một điểm, liền một điểm." Bưng lên trên đất một khối thịnh tửu mảnh vỡ, người áo xanh vững vàng bắt được, ngón tay khẽ nghiêng xuống, rượu chiếu vào trong tuyết, rất nhanh tan vào tuyết bên trong đi, dần dần không bao giờ tìm được nữa hình bóng.

Người áo xanh tròn mắt, ném xuống trong tay mảnh vỡ, kêu lên: "Ngươi còn trừng ta! Ta không phải cho ngươi tửu, ngươi tên khốn kiếp này! Khốn nạn! Ngươi còn trừng ta làm cái gì, ta không nợ ngươi, lão tử cả đời đều không nợ ngươi cái gì!" Nói, ngữ khí của hắn đã từ từ yếu đi xuống, hô hấp trở nên ồ ồ, sắc mặt thoáng chốc hoàn toàn trắng bệch, một vệt máu tươi tự khóe miệng tràn ra, trong miệng huyết nhưng vẫn bị hắn miễn cưỡng nuốt xuống.

Lại là một cái vô thanh vô tức xuất hiện ở người áo xanh người bên cạnh, chậm rãi đi tới, đối với bia mộ nhẹ nhàng bái một cái, lạnh nhạt nói: "Tiểu Tuyết nhi không đến, ta là thay nàng đến." Ánh mắt hơi chuyển tới người áo xanh trên người, khóe miệng hiện lên cười nhạt ý: "Đường đường yêu vương, yêu giới đại tướng Sở Vân Cuồng, lại cũng sẽ bị thương sao?"

"Hừ!" Sở Vân Cuồng lạnh rên một tiếng, ngạo nghễ nói: "Thiên Tiên Át Tu Tử, ta yêu giới yêu ngươi cũng dám bái? Không sợ thẹn với ngươi nhân giới chí tôn xưng hô sao?"

Át Tu Tử cũng không đáp lời, con khế mỉm cười, lần thứ hai ẩn vào trong gió rét, đồng thời, phía chân trời trong lúc đó một đạo dị thái lưu quang chớp mắt biến mất, chính là Át Tu Tử ngự kiếm đi xa...

"Hừ, tất cả đều là chút giấu đầu lòi đuôi bọn đạo chích đồ, chân thân cũng không dám hiện, bắt quả... Tiểu Tuyết nhi như vậy tên dễ nghe, ta nói, ngươi

lại ở nơi nào trên hoa ghẹo nguyệt, rất đầy nghĩa khí, lão tử cùng người chinh chiến chém giết đến nay, cũng không gặp người phản cho lão tử một cái, "Sở Vân Cuồng thở ra một hơi ở trên tay, ngón tay ở tron nhẵn thanh trên bia đá chậm rãi mặt đi qua, bột phấn tan mất, trên mộ bia lưu lại mấy cái cuồng ngạo đến cực điểm đại tự, tự tự hiển lộ hết kiệt ngạo về. Nhưng thấy Sở Vân Cuồng một cái tay chậm rãi phủ ở trên mộ bia, tình cũng tựa như tròng mắt bên trong, một tia ngơ ngẩn lặng lẽ hiện lên, hần cười khổ, lẩm bầm nói: "Không nghĩ tới, chế bá thiên hạ yêu... Nhưng chỉ có thể ở địa phương quý quái này, ở người này quý yêu tiên tìm không được núi hoang lập một toà mộ chôn đi vật, đúng là mĩa mai a... Ha ha ha ha! Lão tử Hứa người một ừ, cuối cùng sẽ có một ngày, lão tử biết đánh phiên thiên để thần điện, đến lúc đó, lão tử muốn đem cái kia đổi thành người nghĩa địa, ba vạn dặm sơn hà điện, hoàn toàn vì người làm một phần mộ!"

Boong boong!

Một món màu xanh long văn nhọn thương hiện lên ở Sở Vân Cuồng trong tay, dựng thẳng lên nhọn thương, đem mạnh mẽ cắm ở bia mộ bên, ngửa đầu quát: "Lão tử đi theo người cả đời! Trong thiên địa này, lại không làm ta nắm thương người, ngàn vạn năm, ngàn tỉ năm, đừng hy vọng lão tử sẽ lại phục cùng ai!"

"Ngàn năm sau, ta lại giết tới Côn Luân!"

Một quyền quần áo, thân ảnh màu xanh dường như hồn phách như thế tìm kiếm không còn hình bóng, Sở Vân Cuồng âm thanh còn ở này ngàn dặm núi hoang bên trong vang vọng, người nhưng sớm đã biến mất ở mảnh này mặt đất bao la bên trong, không chỗ có thể tìm ra, không chỗ có thể tìm kiếm.

Lại là hồi lâu, phẳng phát ngày này trước sau sẽ không đêm đen đến giống như vậy, trên trời tuyết lớn còn ở vù vù bay xuống, lông ngỗng giống như hoa tuyết rơi vào thanh trên bia đá, chợt có một người đã tới, ở trước bia mộ nhẹ nhàng dập đầu, lần thứ hai rời đi... Không biết bao lâu, có thể là cực kỳ lâu sau khi, cuối cùng ở cũng không có một người đã tới, tuyết lớn rơi xuống, che lại hết thấy vết chân. Mệnh mang núi chính là khai hoang nơi, cũng là tiên thân yêu ma cấm kỵ nơi, vừa thấy tiêu tan, tuyết không người tung!

Mãi đến tận này tuyết che lại bia đá, trong lúc giật mình, trong thiên địa dường như đọng lại, vạn vật lặng yên không hề có một tiếng động, chợt nghe đến một tiếng khó chịu uống, ngàn dặm tuyết lớn dồn dập biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, rơi xuống hoa tuyết lần thứ hai bao trùm ở ó vàng trên núi hoang. Lúc này, một cái thờ đốc âm thanh tự bia đá mặt sau truyền tới, ở nơi đó, một người quần áo lam lũ ông lão bối ý bia đá, tóc rối tung dường như người điên giống như vậy, khô nứt khóe miệng hơi động, chán nản nói: "Đồ nhi a, sự phụ vô năng, chỉ có thể đem người lưu lại nơi này mệnh mang núi, người là ta một đời tâm huyết, mặc dù thất bại, sự phụ cũng lấy người làm vinh, a, đồ nhi... Trong thiên địa này có ai có thể thay thế người, Côn Luân có sự vẫn còn tiếp tục, Sở tiểu tử sẽ trở về, ta sẽ dẫn hắn đi Thiên Yêu cung, nếu như hắn là người vừa ý, như vậy ta cũng đồng ý lại tin tưởng một lần, chỉ ít, ta đã không có đường khác."

"Đồ nhi a, ngàn năm sau trở về, sự phụ vì người mang tới thích nhất Quỳnh Hoa tửu, nhớ tới..."

Gió lạnh thổi qua, mệnh mông trong núi cũng không còn một người, không có một vật, chỉ có cái kia khô cạn hòn đá, lẳng lặng mà chờ đợi lần sau đến, có thể tuyết lớn thổi rơi, lại là một lần trong chớp mắt năm tháng.

Trước bia mộ, hàn khí đóng băng bốn cái lời kéo người ta chú ý đại tự.

"Yêu Đế chi mộ."

Lời dẫn

Trước kia Thái cổ, thiên địa đi hỗn độn chi tượng, Thần Ma chưa phân, yêu tiên tung hoành

Trong này, có Yêu tộc Thiên Đế Đế Tuấn, chương Thiên Đình. Đại đế Đông Hoàng Thái Nhất, điều khiển vùng Cực bắc, nắm quân phiên, vạn yêu tuân theo

Trải qua hậu thế Phục Hy, Thần Nông, Hiên Viên Tam Hoàng, thần yêu hỗn chiến, Nhân tộc dần dài, Yêu tộc biến mất dần... Thậm chí sau đó, đại đế Thái Nhất ngã xuống, Yêu tộc bắt đầu sa sút

Ngũ Đế thời kì, tiên tru ác yêu, người bắt nạt thiện yêu, khắp nơi Yêu tộc chạy trốn. Sau lần đó, Yêu tộc nghỉ ngơi lấy sức, cho đến Phong Thần đại chiến

Phong Thần chiến dịch, phân thiên địa nhân tam giới, thần chương Thiên Đình, nhân yêu cùng tồn tại đại địa

Thiên thần vô đạo, Yêu tộc nô lên!

Tây Chu ba trăm năm, Yêu tộc Đại Đế Phong Tàn Nguyệt nắm quân phiến, suất ba ngàn yêu tướng, một triệu yêu chúng, cùng thiên thần chiến ở Bất Chu sơn đỉnh

Trận chiến này đồng thời mấy trăm năm, một triệu sinh linh vào Luân Hồi, yêu huyết ngấm Côn Luân, thánh nhân trở nên động dung!

Đắc đạo nhiều người giúp, thất đạo không ai giúp

Yêu tộc một triệu, cuối cùng bị hủy tại Bất Chu sơn cuộc chiến, ba ngàn yêu tướng không ai sống sót, con Yêu tộc Đại Đế trốn chạy, giấu ở bắc hải Huyền Châu, mờ ảo nơi. Sau lần đó, cang ở Đại Tàn thời kì, biến mất Huyền Châu, tung tích của nó, không người biết được

Thế sự tang thương, Luân Hồi bất biến

Trong này có sự, liền bắt nguồn từ Trung Thổ đại địa, đại Đường thịnh thế...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1 Gió to

Sắc trời đen thui, khắp mọi nơi bao phủ một tầng sương mù.

Cánh rừng nơi sâu xa.

Một cái thân mang thanh sam nam tử ngồi trên trên đất, phía trước là một cái róc rách lưu động dòng suối nhỏ, suối nước một bên hấn cầm trong tay cần câu, lẳng lặng chờ đợi ngư cần câu. Trong rừng bệnh thấp rất nặng, hơn nữa lại là hoàng hôn thời điểm, nam tử trên người thanh y đã sớm bị ướt nhẹp, liền một bên trên tảng đá, cũng rơi xuống một tầng tinh tế thủy châu.

Tuổi tác của hấn đại khái không tới chừng hai mươi tuổi, thon dài tóc đen khoác rơi bả vai, sắc mặt có chút không tầm thường trắng xám, hai mắt nhắm nghiền, mặt mày trong lúc đó hình như có một tầng không nhìn thấu sương mù, khiến người ta không khỏi hiếu kỳ hấn sinh một đôi thể nào con mắt.

Sau một chốc, cần câu khẽ động, đường vuông góc bị xả vào trong nước, trong nước nhấc lên một trận cuộn sóng.

Người áo xanh tay trái kéo đường vuông góc, chậm rãi nhấc lên, một cái màu đỏ vàng cá nhỏ chậm rãi lòi ra mặt nước, vung vẩy đuôi tựa hồ nhưng đang giãy dụa không ngừng, chỉ là bị tóm lao, làm sao cũng chạy trốn không đi.

Người áo xanh hơi nhướng mày, mở mắt ra, một đôi ô thanh gần ở tròn mắt màu xanh lục chiếu ra nhàn nhạt ánh sáng lộng lẫy, hấn liếc nhìn cá nhỏ, khẽ lắc đầu, lấy xuống lưỡi câu, đem con cá để nhẹ ở lòng bàn tay: "Người có một tia linh khí, ngày sau có lẽ sẽ mở linh trí, hóa thành ngư yêu, ta ngày hôm nay thả người đi, ngày sau cũng phải cẩn thận, không nên bị tóm lấy."

Hai tay ngâm ở lạnh lẽo suối nước bên trong, Tiểu Ngư Nhi tựa hồ bị dọa sợ, ngốc ở trong nước không nhúc nhích.

"Đi thôi, dọc theo dòng suối nhỏ vẫn hướng đông, nơi đó có một cái hồ lớn, đáy hồ có đi về Đông Hải con đường, đến nơi đó... Cố gắng mài giữa chính mình." Đứng dậy, tiện tay đem cành cây ném qua một bên, người áo xanh quay đầu hướng về cánh rừng nơi sâu xa đi đến.

Khê bên trong con cá bốc lên mấy lần, cái cuối cùng ngư được, hướng về xa xa đi khắp.

Này một mảnh chính là Thanh Hoa trấn phía tây hoang phế không biết bao lâu cánh rừng, Thanh Hoa trấn tọa lạc ở An thành hơn một trăm dặm ở ngoài, là tới gần Đông Hải bên một trấn nhỏ, trên trấn có ba cái gia đình giàu có, phân biệt là Chu gia, Mộ Dung gia, Liễu gia. Trong đó muốn lấy Chu gia là nhất, Mộ Dung gia cùng Liễu gia kém hơn, ngoài ra đa số là nhà nghèo khổ, không tính là giàu có hai chữ.

Người áo xanh cùng nhau đi tới, cho đến đến một cây đại thụ trước, thụ bên có một khối tàn tạ không thể tả bia đá, người áo xanh đi tới, ở trên bia đá lại tìm một đạo trắng ngần.

Người áo xanh nâng lên trên đất một nắm thổ, chất đóng ở bia đá bên, tan vỡ bia trên hoa văn, một đạo một đạo trắng ngần như thể khắc vào trong lòng.

Nguyên lai, lại là một cái ba năm

Ngón tay chậm rãi mon tron bia đá dấu vết, người áo xanh bỗng nhiên cười cợt, tự nhủ: "Đã vào thụ, thời gian trôi qua nhanh như vậy, ta... Đại khái cũng phải đi rồi."

Người áo xanh cười khô, trong mắt hiện lên một tia nhân nhật ưu thương

"Ở trong nhân thế từng cái đi qua, mới phát hiện, nguyên lai xa xa là núi, qua đỉnh núi cũng là núi, dưới chân là đường, đi qua đường vẫn như cũ là đường, chỉ là muốn đi bao xa, mới có thể đi tới điểm cuối a."

Ấm thờ dài, người áo xanh xoa xoa bia đá tay ngừng lại, lắc đầu một cái, chậm rãi đưa tay thu về trong tay áo, ngóng nhìn trước mắt này một tấm bia đá, cuối cùng không nói gì.

Trong rừng cuốn lên một trận gió lạnh, tự phương bắc đến âm trầm, bao trùm ở toàn bộ trên bầu trời. Có thể lại không lâu nữa, trận đầu mưa thu thì sẽ tự trên bầu trời rơi xuống, ngày mùa thu hân ý sẽ nhanh chóng lan khắp nơi này, khi đó, hay là ngày đông liền không xa...

Ngày đông qua đi, lại là thế nào một phen quang cảnh?

Người áo xanh lặng lẽ không nói, ngẩng đầu, đại gió thổi qua đến thời điểm, trên cây lá rụng dồn dập, khô vàng lá cây tự trên cây to chậm rãi bay xuống, có bị gió cuốn đi rồi, có là rơi vào lòng đất, tích một tầng dày đặc lá khô.

Bỗng nhiên, có một chiếc lá rơi ở trong tay, người áo xanh nháy mắt một cái, trong đầu một ý nghĩ lần thứ hai nổi lên.

Lòng bàn tay đột nhiên một nắm, buông ra!

Hào quang màu bích lục bỗng nhiên hiện lên ở khô héo lá cây trên, lá cây trôi nổi ở lòng bàn tay trên, người áo xanh mắt nhìn trong đó, chỉ thấy nguyên bản khô cạn lá cây, càng bắt đầu một chút biến trở về màu xanh lục, thật là cũng biến thành chặt ních, tràn ngập sinh cơ! Nhưng ở lá cây sắp biến trở về nộn Diệp thời điểm, hào quang màu xanh lục đột nhiên mất đi, nguyên bản hiện ra lục lá cây, trong nháy mắt khô héo, một điểm lượng nước đều không dư thừa. Gió vừa thổi, lá cây rầm một tiếng nứt thành mảnh vỡ, bay xuống không thấy hình bóng.

"Quả nhiên, yếu nguyên lực không có chút nào từng khôi phục."

Người áo xanh tự lẩm bẩm, mặt mày trong lúc đó một mảnh âm u, hần bỗng nhiên ngẩng đầu, lúc này bầu trời dĩ nhiên một mảnh đen thui, mây đen bao trùm toàn bộ bầu trời, âm trầm khí trời bên trong, tựa hồ có thể nghe được xa xa truyền đến cuộn cuộn Lôi Minh.

Người áo xanh liền như vậy vẫn ngửa đầu, mãi đến tận xa xa thổi bay một trận gió to, trong gió chen lẫn lượng nước ướt át, còn có lạnh lẽo. Cuồng phong bất ngờ nổi lên, trong rừng lá rụng rì rào bay xa, còn treo ở đầu cành cây trên một mảnh lá cây, không nhìn được này mảnh liệt gió mạnh, cuối cùng chập chòn trôi về phương xa, chỗ xa hơn...

"Này một đời, đã định trước như vậy kết thúc đi."

Người áo xanh mắt nhìn bay xa lá cây, tâm tư cũng thuận theo tung bay xa xôi, bao nhiêu năm, bao nhiêu lần, trong đầu từng hình ảnh hồi ức đều cũng lôi kéo không đi, đại khái chân chính muốn quên đi, nhưng là giấu ở trong lòng vĩnh viễn cũng không thể quên được.

Người áo xanh khóe mắt run lên, cát bụi bay vào trong mắt, hần nhắm mắt lại, bốn phía gió ở bên tai cuồng thổi không biết, gió to cuốn lên quần áo, cuốn lên trong rừng tiêu điều, hần nghĩ, hồi ức, bên tai nhưng không khỏi vang lên thanh âm quen thuộc: "Người sinh ở đại đế ngã xuống ngày, trên người chảy ta đi, có thể ta biết, mạng người có vương thần quang! Người phải đi một cái ta chưa từng đi qua con đường, người muốn rút ra ta chưa từng rút qua kiếm! Ta không cách nào nắm giữ vận mệnh của người, nhưng dưới kiếm của người cuối cùng cũng phải ngã xuống ngàn vạn! Người trên vai cuối cùng cũng phải gánh vác vạn núi! Tội ác của người, cuối cùng rồi sẽ như ngọn lửa hừng hực chi tức, đảo loạn này các loại thế gian!"

Cái kia một tiếng tang thương, thanh âm khàn khàn, như năm tháng giống như lặng lẽ kéo tới, người áo xanh đột nhiên mở hai mắt ra, bốn phía cuồng

phong tàn phá, mà hắn, cũng rút cuộc không đi này gió lay động, hắn đứng đại thụ trước, tựa hồ muốn phát tiết trong lồng ngực tích trữ phần uất, muốn tố tận này hết lửa giận, hắn chết nhìn chòng chọc thụ, phảng phất nhìn thấy đã từng các loại.

Trong tay nắm chặt màu lam nhạt đao nhỏ, tay cầm đao của hắn khẽ run, chung quy không có lại giờ lên đến, đao liền như vậy lướt xuống, cắm ở đồng đất trên... Bốn phía cuồng phong thổi mãnh liệt, hắn cũng rút cuộc không nói gì, nắm chặt nắm đấm từ đầu đến cuối không có động đậy, kỳ thực, hắn đã mất đi dũng khí, mất đi hy vọng cuối cùng.

"Ta thất bại, sẽ không lại tới..."

Hắn cười ha ha, một cước đá ngã chân một bên bia đá, mạnh mẽ giẫm thổ địa, giống như một cái mất đi hết thấy người điên, cũng không còn năm đó ngạo khí, gió to ghé vào lỗ tai hắn cuồng thổi không ngừng, lạnh lẽo thấu xương cảm giác đánh ở trên mặt, nhưng không có để hắn lại tỉnh táo một điểm, hắn không có phong, hắn chỉ là muốn đề chính mình điên rồi mà thôi!

"Các ngươi!" Ngón tay hắn này trong rừng cuồng phong, găm hết lên: "Các ngươi này bày dê tiện thần linh, các ngươi những này chính đạo! Làm sao không dám đánh với ta một trận! Các ngươi không tới là kẻ nhu nhược, kẻ nhu nhược mà thôi! Ha ha ha ha... Ha ha ha ha ha!" Hắn cười lớn, hắn điên, hắn từ lâu quên mất ngàn năm trước chính mình là thế nào, hiện tại, hắn chỉ muốn vẫn chơi đùa.

Chỉ là thế gian khó lường, vạn vật chưa từng vĩnh hằng.

Hắn cười, nhìn thấy xa xa một gốc cây ở trong gió ép chiết thụ...

Mộng yểm giống như vào trong mắt!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2 Ác mộng

Trong lúc hoảng hốt, trước mắt hắc ám đột nhiên bị một vệt ánh sáng thay thế!

Phía trước truyền đến từng trận chém giết kêu gào âm thanh, trống trận lời hưởng, chấn động đến mức lỗ tai tê dại, quanh thân một mảnh máu tanh, âm máu đỏ tươi hầu như sâu sắc lạc tiến vào tầng đá bên trong, nghe ngóng muốn ói. Ở bên cạnh, một cái cảm trong tay đen thui đại kỳ yêu Bình chính đại lực vung vẩy cột cờ, trên trán đã là mồ hôi chảy ròng ròng, hai tay nổi gân xanh, vẫn cứ không chịu dừng lại nghỉ một lát.

Trong không khí bùng bùng nhàn nhạt hồng ti, tàn kích đoạn kiếm tùy ý có thể thấy được, ngã trên mặt đất chết đi từ lâu thi thể, chẳng biết lúc nào lên nổi lên băng bình thường lạnh giá màu sắc.

Chiến trường!

Một ý nghĩ lập tức nói cho hắn, đây là một mảnh máu nhuộm chiến trường!

Nam tử mặc áo trắng ngạo nghễ mà đứng, y phục trên người cơ hồ bị máu tươi nhuộm thành màu đỏ, màu trắng tơ lụa trên, một tầng giết chết huyết tương, là chiến tranh dấu vết lưu lại!

Hắn bối rối với mình, không nhìn thấy chính mặt, chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng của hắn.

Bỗng nhiên, phía trước một cái mặt xanh nanh vàng, trên mặt che kín vẩy màu xanh yêu vương, đánh gục ở nam tử mặc áo trắng trước mặt, vẩy màu xanh trên chảy vài đạo vết máu đỏ tươi, mặt trái trên một vết thương thâm nhập xương mặt, nhìn thấy mà giật mình. Giao Ma vương âm thanh đã có một tia khóc nức nở, quý thân cầu khẩn nói: "Đại đế, không thể tái chiến! Các huynh đệ đều phải chết sạch, không thể cứu vãn, chúng ta loại bỏ đi!"

Có thể làm cho cái này dục Huyết Tu La, giết địch ngàn vạn yêu vương thống khổ như vậy, này trận đại chiến khốc liệt, đã không thể nào tưởng tượng được.

Nhưng nam tử mặc áo trắng trên mặt vẫn cứ chỉ có nhàn nhạt lạnh lùng, trong tay hoàng thiên kiếm ma sát ở tầng đá xanh trên, vẽ ra một đạo sâu sắc dấu vết.

"Chiến!"

Vền vền một chữ, một cái làm người linh hồn sôi trào tự!

Giao Ma vương lảng ở tại chỗ, trên mặt co quắp một trận, vết thương nứt ra, lại dính vào cùng nhau.

Trên mặt của hắn, không chỉ là thống khổ, cũng không chỉ tuyệt vọng, còn có như vậy một điểm đột nhiên xuất hiện bi ai!

Chiến, vì một chữ này, đáng giá hi sinh tất cả sao?

Nhưng còn có đường rút lui?

Bỗng nhiên đứng lên thể, Giao Ma vương quát: "Ta Giao long tộc tự tủy tủy cho ngươi, chưa bao giờ lùi bước qua một lần, được! Ngươi vừa muốn chiến, cái kia liền đánh đi!" Giao Ma vương quay đầu, trừng mắt về phía thoi thóp Đại Bàng vương, lớn tiếng quát lên: "Hoàng Đế! Ngươi Phi Cầm tộc khi nào đến, dù cho là chết, lão tử cũng phải đem ngươi vốn ban đầu lấy sạch!"

Đại Bàng vương mạnh mẽ trừng một lần Giao Ma vương, trong mắt không có căm ghét, chỉ có một luồng cuồng nhiệt, một luồng ở từ vong đến trước không có gì lo sợ tức sát! Nhìn Giao Ma vương như si như cuồng ánh mắt, Đại Bàng vương khoe miệng bỗng nhiên lộ ra một loại tươi cười quái dị, nứt ra miệng, một đạo kim sắc máu tươi chảy ra.

"Lịch!"

Phi Cầm tộc cuối cùng triệu hoán, từ Đại Bàng vương nứt ra yết hầu truyền tới, cái này xưng bá bầu trời vương giả, đột nhiên quay đầu nhìn về phía bên cạnh đứng ngạo nghễ nam tử mặc áo trắng!

"Đại đế, Bàng Ma vương trước tiên đi gặp Thái Nhất điện hạ! Vọng đại đế, Yêu tộc Trường Sinh, đánh tan Thiên Đình, lại nắm thế gian! !" Hồng xong câu nói sau cùng, Đại Bàng vương đã không nhúc nhích lẳng trên đất, con ngươi phóng to, chỉ là phục trên đất cánh vẫn cứ chống đỡ thân thể, không chịu ngã xuống!

Sinh tức là vua, chết cũng vương!

Nam tử mặc áo trắng nhưng không có xoay đầu lại, trong tay hoàng thiên kiếm nhưng có một chút run rẩy, âm thanh, có chút khàn khàn: "Giao Ma vương, Đại Bàng vì Yêu tộc dâng ra một giọt máu cuối cùng, trận chiến này không hết, ta chính là chết cũng không được an bình, ngươi nói đúng, không thể cứu vãn... Trận chiến này tất bại, nhưng ta nếu là lui lại, Đại Bàng vương sẽ không tha thứ ta, ba ngàn yêu tướng sẽ không tha thứ ta, một triệu yêu chúng cũng không thể lại nhận ta làm yêu quái đế!"

Nếu là lui lại, hết thảy đều đem kiếm củi ba năm thiêu một giờ!

Nam tử mặc áo trắng ngẩng đầu, ngửa mặt lên trời đại khiếu một tiếng: "Trận chiến này, tuyệt không lùi về sau một bước!"

Như cửu thiên Lôi Minh, nam tử mặc áo trắng vung mạnh trường kiếm, huyết y bay lượn, thiên địa một mảnh tối tăm!

Kéo xuống trên người huyết y, Yêu Đế giờ kiếm, huyết y nhẹ nhàng lau chùi qua hoàng thiên kiếm, một chút, mài hồng huyết y, ở trên tay tìm một đạo sâu sắc vết thương!

Giao Ma vương sững sờ đứng tại chỗ, bỗng nhiên cảm giác hào khí ngất trời, liền chỉ cảm thấy phía trước cho dù núi đao biển lửa, cũng không có gì lo sợ!

Một luồng nhiệt huyết xông thẳng đầu óc, toàn thân dòng máu phảng phất sôi trào lên, liền vết thương trên người, cũng không cảm giác được một điểm đau đớn.

Đúng đấy, là ai dưới Diêm La, đoạt quân phiến, tập hợp một triệu Yêu tộc đối kháng Thiên Đình! Là ai một tiếng hét dài, dọa lui trăm ngàn quỷ tốt, bảo toàn Yêu tộc huyết thống ở thiên địa! Là ai, trời cao đoạt cổ vũ, nắm hoàng thiên kiếm, đập Cửu Châu, uy tứ hải, khiến thế nhân không dám ức hiếp Yêu tộc!

Lúc trước chính mình ra tây hải, lại nhặt sao la hầu thương, không phải là vì thể vi mà đến sao!

Lúc trước thất giới núi, mười ba yêu vương uống máu kết minh, không phải lời thề vĩnh vi người nọ chém giết sao!

Như vậy, còn có cái gì do dự!

Giao Ma vương mạnh mẽ nắm chặt trong tay sao la hầu thương, con mắt như sung huyết bình thường hồng, hoành thân, Giao Ma vương che ở Yêu Đế trước mặt.

"Đại đế, liền để ta Giao long vì ngươi làm một lần cuối cùng tiên phong! Thiên thần một ngày bắt tử! Yêu tộc một ngày bắt diệt! !"

"Giết! ! !"

Máu nhuộm Côn Luân, tải bắt động trùng thiên hào khí, một tiếng ** tự bên dưới ngọn núi truyền đến, một bạc bạc máu tươi theo vết nứt chảy vào núi Côn Luân bên trong, trên bầu trời, một con to lớn Giao long tùy ý tùy tiện! Xâm chi như lửa, vĩnh không thối lui!

Ầm ầm ầm! !

Núi Côn Luân trên vết nứt bỗng nhiên mở rộng mấy chục lần, dưới chân một trận run rẩy, nhìn xuống thời điểm, dưới chân đã xuất hiện từng đạo từng đạo vết nứt, con trong chớp mắt liền biến thành đen kịt một màu, vực sâu không đáy... Đại chính là cái khe vô số, núi Côn Luân gần như nứt toác!

"Được rồi!"

Từ nơi sâu xa, quát to một tiếng tự trong bóng tối truyền đến, ở bên trong trời đất vang vọng, thật lâu không tiêu tan. Đứng vết nứt bên trên người áo xanh, đột nhiên nhắm hai mắt lại, núi Côn Luân, Giao long, tứ thi, khắp nơi máu tươi, tất cả mọi thứ đều trở thành trong bóng tối một vệt hồi ức, bị hắc ám cắn nuốt mất, chậm rãi lộ ra một chút ánh sáng... Hắn đột nhiên mở hai mắt ra!

Bên trong đất trời, tối tăm như vậy!

Những này cảnh tượng, đã không biết bao nhiêu lần xuất hiện ở trong đầu, hắn đã nhớ không rõ chính mình đây là bao nhiêu lần nhớ lại đến, một lần lại một lần, ở hắn trong lòng trước mắt : khắc xuống một vết sắc bén. Gió to từ lâu ngừng lại, nhưng xa xa cây nhỏ chẳng biết lúc nào cũng đã bẻ gãy, đứt đoạn mất thụ không thể sống thêm, thất bại yêu, còn có thể lại từ đầu đã tới sao?

Tất cả mọi người đều chết rồi, chỉ có người chạy trốn, người tự nhiên một thân còn sống, kéo dài hơi tàn nhưng không nê sinh.

Lẽ nào, người không có chút nào hồ thẹn sao?

Người áo xanh ngơ ngác đứng tại chỗ, ánh mắt trống rỗng không người, vô số hình ảnh ở trong đầu cực nhanh, hết thấy lời thề, hết thấy hứa hẹn, bây giờ đều đã trở thành một chuyện cười!

Bỗng nhiên.

Bước chân đạp nát lá khô, phát sinh thanh âm chói tai.

"Người đang suy nghĩ gì, như vậy nhập thần, bị người đánh trộm cũng không biết nha!" Âm thanh băng hàn, trong đó rồi lại chen lẫn một tia quyến rũ, một tia xinh đẹp, phảng phất có lớn lao sức hấp dẫn, không nhìn được muốn ngẩng đầu nhìn một chút, đến tột cùng là ai ở đối với mình nói chuyện.

Người áo xanh chậm rãi ngẩng đầu: "Người phương nào?"

Nói chuyện thời khắc, một vệt bóng người màu xanh đã từ trong rừng đi ra, sạ vừa nhìn đi, nhưng là một cái thân mang bích y nữ tử. Nữ tử trên đầu trát một cái thất lưng ngọc, một vệt mái tóc tự bên tai hạ xuống, mi mục như họa, màu xanh nhạt mặt ngực, sấn ra một mảnh trắng nõn như ngọc da dẻ, băng cơ ngọc cốt, hoàn toàn một bộ diên đảo chúng sinh chi tượng.

Đôi môi khẽ động, lộ ra trắng nõn hạo xi, bích y nữ tử mặt mày quanh quẽ, lạnh nhạt nói: "Sở Giang Vũ?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3 Thanh Dao

Tự Đạt Ma thiên sư chỉ ra tam giới lục đạo, thế gian chính là phân thiên, A Tu La, người, súc sinh, quỷ đói, Địa Ngục Lục Đạo, chết sinh Luân Hồi, vòng đi vòng lại.

Trong này, là nhân đạo cùng súc sinh đạo là hữu hình. Thiên đạo, A Tu La đạo, Ngạ Quỷ đạo, Địa Ngục đạo là vô hình, hữu hình là xưng có khí cụ, vô hình là không khí cụ.

Người có nghèo hèn phú quý, súc sinh cũng có thiên địa khác biệt, tiểu đến giun dế lớn đến cá voi, hoàn toàn là súc sinh một đạo. Có chút sinh vật chỉ có

một ngày tuổi thọ, có chút là dài đến trăm nghìn năm... Nhân đạo tu người, súc sinh đạo tu yêu, đại thành tạo hóa người, có thể trốn thoát Luân Hồi con đường, thể nhân xưng là tiên!

Núi rừng bên trong, sâm trăng nguyệt quang thẳng tắp hạ xuống.

Người áo xanh con mắt chăm chú nhìn chăm chú Bích y nữ tử, chân mày hơi nhíu lại, nếu như vền vền là một nhân loại bình thường, hẳn đương nhiên sẽ không lo lắng cái gì, nhưng trên người cô gái này, ngoại trừ thuộc về nhân loại bình thường khí tức, còn có một luồng nhân nhật, hầu như không thể phát hiện yêu khí!

Yêu tộc!

"Ta nghĩ ngươi tìm lộn người, ta không quen biết ngươi, cũng không phải người ngươi muốn tìm." Người áo xanh lạnh nhạt nói, trực giác tự nói với mình, cái này Yêu tộc ý đồ đến không quen.

Bích y nữ tử nghe vậy, trên mặt hàn khí tự vừa nặng một phần, ánh mắt như sương, lạnh lùng nói: "Không phải ngươi? Vì sao ta có thể ở trên thân thể ngươi cảm giác được hơi thở của hắn, ngươi là người nào... Hả? Không đúng! Trên người ngươi có một tia yêu khí, ngươi là Yêu tộc..." Bích y nữ tử cả kinh, tay nhỏ che cái miệng nhỏ, che giấu trong mắt kinh ngạc: "Ngươi dĩ nhiên là một cái Yêu tộc!"

Hai người ánh mắt một lần đối diện.

"... Ta là yêu, không tới này lại có cái gì, " người áo xanh trên mặt bình tĩnh không nổi một tia sóng lớn, khẽ lắc đầu, nói: "Ngươi không cũng vậy Yêu tộc sao, chẳng lẽ hiện tại thể đạo biến ảo, Yêu tộc cũng phải tự giết lẫn nhau?"

Nghe đến lời này, Bích y nữ tử sắc mặt mới hơi thả lỏng, trên người cảnh giác yêu khí cũng tản đi rất nhiều, ánh mắt hơi hơi nhu hòa: "Ngươi vừa là Yêu tộc, trốn ở chỗ này làm cái gì... Huống hồ, tu vi của ngươi làm sao như vậy bạc nhược, có thể hoá hình nhân loại yêu, yêu lực làm sao cũng còn mạnh hơn ngươi gấp mười lần tám lần, ngươi bộ đáng này, cũng như là yêu lực khô cạn, gần chết thời điểm!"

Vền vền là quét đến Bích y nữ tử nhu hòa ánh mắt, người áo xanh nhất thời sợ hãi, không nhận được tâm thần rung động, vội vã định thần, kiềm chế.

"Mê hoặc lực lượng quả nhiên không phải chuyện nhỏ, ta vừa thả lỏng cảnh giác, thiếu một chút liền đạo!" Người áo xanh phun ra một hơi, trong lòng âm thầm cả kinh nói.

Nhận ra được người áo xanh dị dạng, Bích y nữ tử khóe miệng hiện lên vẻ đắc ý nụ cười, nhẹ giọng nói: "Trong Yêu tộc có thể hoá hình ta đã thấy rất nhiều, có thể như ngươi như vậy hoàn toàn hóa thành nhân loại, yêu nguyên lực nhưng nhược đến trình độ như vậy, ta nhưng là cái thứ nhất nhìn thấy... Ngươi cũng vậy, hiện nay Yêu tộc không phải ẩn vào thâm sơn trong rừng rậm, tránh né thể nhân, chính là lặn lặn vào nhân gian, cùng nhân loại đồng thời sinh hoạt, ban đêm tu luyện, ai như ngươi như vậy cũng không cùng nhân sinh sống, lại không né tránh nhân loại, ở này cách thôn trấn mấy dặm xa phá núi rừng bên trong nghèo khổ sống qua ngày, nhiều lời là ngươi, đổi lại cái khác Yêu tộc, chết bao nhiêu lần cũng không biết."

Trốn vào núi rừng, lặn vào nhân gian?

Người áo xanh tâm trạng run lên, chỉ là trên mặt nhưng vẫn không nhúc nhích.

"Cô nương là đang nói đùa chứ."

Bích y nữ tử lông mày nhíu lại, tựa hồ là nghe hiểu ý tứ trong lời nói, vài bước đi tới thanh sam người trước mặt, ngón tay ngọc nhỏ dài hơi ôm lấy người áo xanh góc áo: "Ngươi cho rằng, bản cô nương là ở nói đùa với ngươi sao?"

Âm thanh lưỡi biếng, lọt vào tai có một luồng dị thường cảm giác thoải mái, mặc dù là người áo xanh tâm tình vững vàng, đều cảm giác bên trong lòng ngứa ngáy, không nhận được muốn đã nắm này con tinh điều ngọc trác tay nhỏ, thả ở lòng bàn tay tùy ý đùa bỡn. Nhưng cùng với là Yêu tộc, người áo xanh tự biết đối phương dùng thuật quyến rũ, sắc mặt một băng, xả qua quần áo lui về phía sau vài bước, quát lên: "Yêu hồ, ngươi và ta trong lúc đó xưa nay không liên quan, như dây dưa nữa, đừng trách ta vô lễ!"

Như con một tiếng đe dọa, Bích y nữ tử đương nhiên sẽ không coi là chuyện đáng kể, nhưng người áo xanh trong miệng yêu hồ hai chữ, nhất thời làm Bích y nữ tử cảnh giác lên.

Như muốn xem mặc Yêu tộc bản thân, trừ phi thực lực muốn so với đối phương cao hơn một tầng, nhưng trước mặt nam tử này, hiển nhiên không kịp chính mình. Trong Yêu tộc, cần hoá hình sau khi tổ cốt, tiêu nguyên kết đan, tu tâm sau thậm chí đại thành, sau lần đó mới có thể tu đến chân pháp, nhảy ra Luân Hồi, chính là yêu tiên! Mà trước mặt cái này xem ra vừa hoá hình Yêu tộc, dĩ nhiên liếc mắt liền thấy mặc chính mình bản thân, Bích y nữ tử không khiếp sợ, đó là giả. Nàng thân là yêu hồ bộ tộc, hoá hình tu luyện thiên phú vượt xa cái khác Yêu tộc, bây giờ hóa thành hình người mười tám năm, mới mới vừa tiến vào tổ cốt giai đoạn, trước mặt nam tử này, thấy thể nào cũng không giống như là tiêu Nguyên giai đoạn Yêu tộc.

Mạnh mẽ trừng một lần người áo xanh, Bích y nữ tử quát lạnh: "Nói! Ngươi đến tột cùng là người nào, không nói ra, bản cô nương tuyệt không buông tha ngươi!"

Nhìn dáng dấp của nàng, tựa hồ chỉ cần đối phương không nói, lập tức thì sẽ nhào lên, đem xé thành mảnh vỡ.

Nữ nhân trở mặt, quả nhiên so với biến tâm còn nhanh hơn.

Người áo xanh nhú nhú mày, bật thốt lên: "Người không ngoài là nghi hoặc ta vì sao nhìn thấu người bản thân, này vốn cũng không có gì, trước mắt vừa có thể hoá hình nhanh chóng như vậy, hơn nữa lại hiểu được năng lực như vậy Yêu tộc, Yêu tộc đại ngàn bên trong chỉ có thanh khâu Hồ tộc, tây hải Ngũ Thái Bạng tộc, Đông Lăng tiên điều các loại có như thế năng lực, hiện nay ba ngàn dặm bên trong, chỉ có Đông Phương Thanh Khâu Sơn cự này gần nhất, ta nghĩ, nên chính là."

"Hừ, coi như người thông minh!"

Bích y nữ từ ăn cái thiết nhỏ, nhưng lại không biết đối phương là cái gì yêu, con chỉ lo đối phương pháp lực cao thâm, nhưng cố ý ẩn giấu thực lực đùa cợt chính mình, nhất thời không dám dễ dàng động thủ. Do dự bên trong, bỗng nhiên cắn răng một cái, dậm chân, cảm giận nói: "Được! Người nếu không chịu nói cho bốn cô nương, vậy ta cũng không dây dưa người, thế nhưng..."

"Sau mười ngày, liền tới Thanh Hoa trấn Thủy Vi hồ, ta cùng phụ thân ở cái kia xin đợi đại giá! Người có năng lực, ta tự nhiên không nói cái gì, thậm chí cúi đầu xin lỗi người, nhưng nếu để cho ta biết người sai trò vật, hoặc là lòng bàn chân mặt du, hừ hừ... Bốn cô nương chính là truy người đến chân trời góc biển, cũng phải đem người bắt, treo ở trên cây roi đánh mười ngày mười đêm!" Trùng một lần người áo xanh, Bích y nữ từ tựa hồ rất chắc chắn, đương đương tự đắc một tiếng hừ, xoay người lại, một đạo ánh sáng màu xanh tự thân nổi lên hiện.

Bá một tiếng, ánh sáng màu xanh thẳng đến xa xa, tốc độ không biết so với người bình thường nhanh hơn bao nhiêu.

Bỗng nhiên, lại là cái kia tiếng lanh lảnh như chuông bạc giống như âm thanh.

"Đúng rồi, ta là Hồ tộc Thanh Dao, sau mười ngày gặp lại, báo lên danh hiệu của người!"

Không tới một cái chớp mắt, ánh sáng màu xanh biến mất, âm thanh cũng chạy xa...

Nguyệt rơi ngọn cây, trong rừng chỉ còn dư lại sừng sốt người trẻ tuổi.

Cười khổ một tiếng, dừng lại chính mình vô vị ngóng nhìn, người áo xanh một phủ tay áo, trong mắt hơi có chút bất đắc dĩ: "Ha, chính mình không đi gây phiền toái, phiền phức dĩ nhiên hướng về trên người mình thiếp, thực sự là, thực sự là..." Liên tiếp nói rồi mấy cái thực sự là, nhưng lại không biết lấy cái gì từ để diễn tả mình tâm tình.

Có thể là hồi lâu chưa từng thấy Yêu tộc, này một cái yêu hồ, cho hắn ấn tượng nhưng rất sâu sắc.

Nhếch miệng lên một tia nụ cười nhàn nhạt.

"Sở Giang Vũ, Sở Giang Vũ... Tên rất hay, so với ta này trắng tàn hai chữ, có thể thân thiết nghe hơn nhiều..."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4 Thanh Hoa trấn

Thu mát sớm tinh.

Lần thứ hai từ cây già bên tỉnh lại thời điểm, đã là lúc buổi sáng, gió to ngừng sau hồi lâu, vẫn cứ không có hạ xuống một giọt mưa, chỉ là chân trời mây đen còn đang mịt mờ, chờ đợi một cơn mưa lớn mưa tầm tã. Phong Tàn Nguyệt dựa vào trên cây khô, bả vai quần áo ướt chút, đầu có chút hỗn loạn, chuyện xảy ra ngày hôm qua, tựa hồ không hề là như vậy rõ ràng, nhưng chẳng biết vì sao, Phong Tàn Nguyệt lúc này lại cảm giác ung dung rất nhiều.

Có thể là vô số ngày đêm bên trong, lần thứ nhất không có nằm mơ, an an ổn ổn ngủ vừa cảm giác đi.

"Có lẽ vậy..."

Phong Tàn Nguyệt tâm trạng trầm nghĩ, ngẩng đầu lên, đang muốn có muốn hay không đến xa xa nhà gỗ đi ngủ, tuy rằng buổi tối không nhìn thấy tinh nguyệt, nhưng ít ra muốn so với ngủ ngoài trời trong rừng tốt hơn nhiều.

Nhưng chỉ Yêu tộc vốn sinh ở thiên địa vạn vật trong lúc đó, ban đêm ngủ ngoài trời ở cánh rừng giữa, nhưng có trợ giúp khôi phục nguyên lực, tuy rằng

một chút không thể thấy hiệu quả, tóm lại là có chút tác dụng

"Thôi, trước tiên đi đốn củi, đổi chút từu lại nói." Nhắc theo không hề lơ, Phong Tàn Nguyệt trong đầu lại nghĩ tới đêm qua thời điểm bích y nữ tử Thanh Dao tự nhủ, trong lòng đột nhiên sinh ra một cái ý chợt nảy ra: Chính mình có phải là muốn cùng nhân loại sinh hoạt chung một chỗ?

Chợt lắc đầu một cái, đi vào trong rừng.

Đốn củi tuy rằng đơn giản, nhưng cũng không phải người nào cũng có thể làm được, đốn củi đồng dạng có kỹ xảo, tuyển thụ muốn chọn cây Bạch dương thụ tốt nhất, cành cây to nhỏ khác biệt không lớn, khô ráo dễ nhiên, như vậy củi khô dễ dàng nhất bán đi. Mà nếu như muốn bán một cái giá tiền cao, cái kia liền muốn đi phía trước toà kia Thanh Sơn bên trong, tìm tới chờ cây trầm hương, hoa liễu hộc, như vậy vật liệu gỗ không chỉ có nại thiếu, còn có thể làm thành than củi, càng nhiên người yêu thích chính là, vật liệu gỗ thiếu đốt sau sẽ có nhàn nhạt mùi thơm, tỷ như gia đình giàu có, hàng năm đều dùng loại này vật liệu gỗ làm nhiên liệu.

Chỉ là hàng năm đốn củi cây cối có hạn, đều là cung không đủ cầu.

Phong Tàn Nguyệt sở dĩ không đi Thanh Sơn chặt cây những kia cây cối, còn có một cái nguyên nhân trọng yếu, những này cây trầm hương, đặc biệt là hoa liễu hộc loại này ít thực vật, con năm mươi năm liền có thể có linh tính, trăm năm mở linh trí, hóa Yêu tộc. Mười năm trồng cây, trăm năm trồng người. Cây cối mãi giữa trăm năm mới có thể hóa yêu, nguyên nhân chính là như vậy, hần mới không muốn dễ dàng thương tổn cùng tộc.

Đại đế Thái Nhất từng thông cáo thế gian Yêu tộc, trong Yêu tộc không cho phép giết chóc tồn tại, con có thể chung ngự ngoại địch, tránh trong đại tộc.

"Thái Nhất lời nói là êm tai, đáng tiếc Yêu tộc tu luyện tới Tiêu Nguyên hậu kỳ, liền muốn hình thành Yêu đan, trong thiên hạ nhân loại muốn đoạt lấy Yêu đan tu luyện, Yêu tộc muốn đoạt lấy Yêu đan nuốt, liền thiên thần cũng coi là bảo vật, không tự giết lẫn nhau mới là lạ."

Thất tình lục dục, sinh ly tử biệt, nhân thế trong uông dương, lại có ai chân chính có thể chạy trốn?

Thế nhân có nho thích đạo, nho đạo thành thánh, phật đạo tu duyên, đạo người tuyệt tình, này ba người tu luyện đại thành, pháp lực vô biên người, mới có thể thoát khỏi thất tình lục dục quấy rầy, thành một phượng các thần. Ngoài ra, thế gian có vô hình chi đạo, A Tu La tu giết chóc, quỷ đạo tu nguyên khí, còn có một ít ma loại yêu vật, tu luyện ma khí. Không tới những này trong đó đều ít có đại thành, mặc dù là tu luyện thành công, cũng sẽ bị tứ phượng các thần trấn áp, bắt đắc dĩ thành vận may lớn.

"Bất kể là thần cũng được, ma cũng được, đều không tới là thế gian pháp tắc sinh tồn bên trong, nơi nào có Thiên Đế Đế Tuấn, siêu thoát tam giới, nhảy ra Ngũ hành..." Phong Tàn Nguyệt một bên tự lẩm bẩm, một lưỡi búa lại vỗ xuống, cuối cùng cũng coi như là đánh tốt một bó củi.

Thả ở trên lưng điềm điềm trọng lượng, đáng đáp như vậy ngày ngày đốn củi, có hay không cũng coi như nửa cái sơn dã bên trong người.

Phong Tàn Nguyệt không nghĩ, lại hay là bởi vì hần yêu thích như vậy.

Vác lên củi gỗ, hướng về trấn nhỏ đi đến.

Đốn củi tuy khó, bán củi nhưng dễ dàng nhiều lắm, nếu như có thể nhẫn tâm điếm, đem giá cả hàng đến thấp hơn một ít, mặc dù trên tay có đối phương dùng dùng mãi không hết củi gỗ, cũng sẽ chớp mắt bán không. Lại dựa vào là thu mùa đông tiết, trên trấn từng nhà cũng bắt đầu nhóm lửa sưởi ấm, vì lẽ đó củi gỗ mua cũng là đặc biệt nhanh, chỉ vì Thanh Hoa trấn đốn củi ít người, cổ cũng coi như một môn kế sinh nhai.

Có lúc người mua cao hứng, còn có thể nhiều tặng cho mấy viên miếng đồng.

Phong Tàn Nguyệt lắc đầu một cái, trong lòng không nhịn được cười khổ, có lúc hần cũng sẽ hỏi mình, đến tốt cùng là một ngày kia bắt đầu, trở nên như vậy chán nản?

Muốn thu lại cái kia mấy viên bố thí miếng đồng, khuôn mặt tươi cười đón lấy.

Mặc cho người bao nhiêu năm trước quất tháo thiên hạ, bây giờ, cũng không tới là một cái đốn củi người.

Tại sao vinh nhục?

Như vậy đi tới, đường đã tiến vào ngõ nhỏ, cách đó không xa xa xa đã có thể thấy được người giữ cửa.

Phong Tàn Nguyệt đi lên phía trước.

"O! Hôm nay tới thật nhanh, mỗi ngày không đều là giữa trưa thời điểm sao." Gác cổng lão bộc đứng cửa lớn, đối với bởi củi đi tới Phong Tàn Nguyệt chào hỏi. Đây là Lý phủ, không tính là một cái gia đình giàu có, tuy rằng ở Thanh Hoa trấn có chút tên tuổi, nhưng quân gia lão gia là cái tham tiền, keo kiệt đến cực điểm, vì lẽ đó mặc dù gia đình này có tiền, người bình thường cũng không thể nào thấy được.

Không tới này không hề là Phong Tàn Nguyệt quan tâm

"Một gánh củi, phân lượng không nhiều không ít, tính chất vừa vặn." Phong Tàn Nguyệt lão luyện nói rằng: "Ba mươi văn."

"Chà chà, không tồi không tồi." Lão bộc nhìn trên đất củi, thờ dài nói: "Tiểu tử củi chọn chính là được, liền lão gia cũng khen người có bản lĩnh... Ày, ba

mười đồng tiền, thu cẩn thận!"

Tiếp nhận lão bộc trong tay ba mươi miếng đồng, Phong Tàn Nguyệt thuận lợi thả ở trong túi, xoay người liền muốn rời khỏi.

"Người trẻ tuổi, xem ngươi nắm hồ lô rượu, lại là muốn đi Vĩnh Yên quán rượu mua rượu."

Phong Tàn Nguyệt thân hơi dừng lại một chút, quay đầu, nói: "Hôm qua rượu mua đến uống hết, ngày hôm nay đi mua nữa, có việc gì thể?"

Trần trên không có ai biết tên của hắn, hắn không thường cùng người nói chuyện, nói chuyện cũng không đề danh tự, mặc dù người đi hỏi, cũng chỉ có thể bị gọi một chậu nước lạnh.

Lão bộc chà xát tay, từ trong lòng móc ra một cái phình giấy túi, để sát vào vài bước, nhét vào Phong Tàn Nguyệt trong tay: "Mấy ngày trước đây, Vĩnh Yên quán rượu chừng quỹ đi An thành thời, trên đường xảy ra chút quái sự, hàng hóa bị kiếp không nói, còn bị cắt đứt hai chân, quán rượu hôm qua khả năng liền không nữa, đây là lão gia hôm qua uống qua Ngọc Giang tửu, Ngọc Giang tửu tư vị, có thể so với người uống rượu tốt lắm rồi."

Phong Tàn Nguyệt tâm trạng một tiếng cười gằn, quái sự? Trên đời này còn có thể cái gì quái sự, hiện nay Yêu tộc biến mất, quỹ giới phong tỏa, linh vật biến mất thiên địa, còn không phải mấy cái lục lâm giặc cướp làm ra... Nghĩ tới đây, Phong Tàn Nguyệt ngờ vực liếc mắt nhìn lão bộc, tự đang nghi ngờ lão nhân ở đánh tâm tư gì: "Lão bá, nói đi, có chuyện gì muốn ta hỗ trợ."

"Không... Không có chuyện gì, ngươi đi đi." Lão bộc phất phất tay, thấy thế nào làm sao một bộ có việc đáng về.

Phong Tàn Nguyệt càng không tiếp lời, nhân tiện nói: "Lão bá, ngươi không nói ta thật là đi rồi, mặt khác, tạ ngươi tửu..." "Chậm! Chậm! Chậm!" Lão bộc nhìn thấy Phong Tàn Nguyệt thật sự dự định đi, nhất thời sốt ruột lên, hô: "Tiểu tử ngươi thật dự định đi a!"

Liếc mắt một cái lão bộc, Phong Tàn Nguyệt tựa như cười mà không phải cười.

Lão bộc ngăn người, để sát vào Phong Tàn Nguyệt, nhỏ giọng nói rằng: "Ngươi nghe nói đi, mấy ngày nay có phú quý người muốn tới chúng ta Thanh Hoa trấn, nói ra dọa ngươi nhảy một cái! Người kia nhưng là kinh thành người thứ nhất kỹ, Huyền Tông hoàng đế lúc trước xin nàng vào cung, đều bị cự tuyệt."

"Kinh thành người thứ nhất kỹ, tới đây nghèo túng trấn nhỏ làm cái gì?" Phong Tàn Nguyệt không hiểu hỏi.

"Xuyt..." Lão bộc thở dài một tiếng, tiến đến Phong Tàn Nguyệt bên tai, nhỏ giọng nói: "Nghe nói a, Mộ Dung gia vừa được một con tiền triều Linh Ngọc, chính là Đại Tàn thời kì tên ngọc, Hoà Thị Bích! Ta lên lút nghe lão gia nói... Hoà Thị Bích giá trị liên thành, đủ đủ để mua lại chúng ta trấn nhỏ, cái kia kinh thành người thứ nhất kỹ tới nơi này, cũng vậy vì khối này Linh Ngọc!"

Hoà Thị Bích?

Phong Tàn Nguyệt trong lòng một tiếng cười gằn, nếu thật sự là Đại Tàn di vật, đừng nói mua lại cái thôn trấn nhỏ này, chính là mua lại mấy cái, mười mấy đều thừa sức.

"Cái kia kinh thành người thứ nhất kỹ, là ai?" Phong Tàn Nguyệt thuận miệng hỏi.

Lão bộc một bộ sớm biết người sẽ hỏi đáng về, híp mắt, sắc meo meo nói rằng: "Kinh thành người thứ nhất kỹ... Hồng Tụ cô nương!"

Kinh thành người thứ nhất kỹ?

Hồng Tụ.

Phong Tàn Nguyệt tâm bỗng nhiên trầm đề...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5 Quỷ cốc

Trong đầu có một bóng người lay động, mơ mơ hồ hồ, rồi lại bỗng nhiên rõ ràng.

Phảng phất ở ký ức nơi sâu xa, có một người như rễ cây giống như đâm vào, hơi hơi truyền đến tiếng gió thổi, liền dẫn tới khắp cây vang sào sạt.

"Tiến thêm một bước về phía trước, ta liền giết ngươi!"

Bạch y người đi ở phía trước, ánh mắt lạnh lẽo, trong hai con ngươi ẩn lạnh lẽo sát ý.

Cô gái áo đỏ không bỏ qua đuôi theo, bước tiến của nàng có chút rối loạn, vẻ mặt trong lúc đó tất cả đều là vội vàng, có thể nàng truy ở phía sau, cố chấp hô: "Ngươi rõ ràng cùng ta ước định, liền như vậy đi rồi, ta mới sẽ không để cho ngươi thực hiện được! Sau này ngươi đi tới chỗ nào, ta liền truy tới chỗ nào, ngươi đừng hòng bỏ rơi ta!"

Bỗng nhiên, tất bộ về phía trước người áo trắng dừng bước lại, xoay người, một vết băng hàn ánh mắt bắn tới: "Bất luận làm nô là người hầu?"

"Bất luận..." Cô gái áo đỏ đang muốn hô lên lời nói nghẹn ở, trong thần sắc có thêm một phần do dự.

"Cái kia liền cách ta xa một chút, ta không cần một cái chỉ có thể chơi cờ rác rưởi!"

Bạch khí vờn quanh ở quanh thân, người áo trắng ống tay áo vung một cái, trong nháy mắt hóa thành một vết màu trắng lưu quang, biến mất ở phía chân trời.

Phía dưới đồn ra cô gái áo đỏ, chợt tỉnh ngộ lại đây: "Ta sẽ không bỏ qua!" Lập tức không hăng hái ngồi dưới đất, vỗ vỗ tức giận bộ ngực, thở dốc liên tục.

Trong nháy mắt, đột nhiên xuất hiện này ý nghĩ, như chết đi lời thề giống như vậy, quanh quẩn ở Phong Tàn Nguyệt trong đầu.

Hắn chỉ nhớ rõ đó là Đại Tàn thời kì, Quý cốc đệ nhất nữ Hồng Tụ!

Điều này làm cho hắn nhớ tới lần thứ nhất gặp phải cô gái này thời, xa lạ cảnh tượng... Hồng Tụ không chỉ là Quý cốc đệ nhất nữ, còn có một cái càng vang dội tên gọi Định Tâm Thất Thủ! Nàng chơi cờ, chỉ cần bảy tay liền có thể hiểu rõ thực lực của đối phương, mặc dù đối phương đem hết toàn lực, nàng cũng có thể nghĩ đến sau khi cả bàn cờ, cùng nàng người đánh cờ, con thua không thắng!

Khi đó, hắn hồn bay phách lạc chạy ra Huyền Châu, yêu lực lớn thương, bị tiên thần chung quanh truy sát, thế gian tu đạo cường giả cũng coi hắn là làm phải giết mục tiêu, Tàn Hoàng thậm chí hạ lệnh, đoạt trên gáy đầu người, thưởng thiên kim, phong vạn hộ hầu! Nhưng mà, chính là cái này tên là Hồng Tụ nữ tử, đem hắn giấu ở Quý cốc nơi sâu xa ba trăm nhật, không chỉ cứu hắn, còn giúp hắn chữa khỏi thương thế.

Đương nhiên, Hồng Tụ có một yêu cầu, sau khi thương thế lành, cùng nàng chơi một ván cờ.

Phong Tàn Nguyệt trong ký ức, đó là một cái ôn nhu nhưng lại lạnh lùng nữ tử, trong nóng ngoài lạnh, cùng nàng ở chung lại lâu, cũng khó có thể gặp nét cười của nàng.

Gió tàn giang hoa nguyệt, thủy đi tiêu đêm núi hàn.

"Ai! Ai ai! Tiểu tử, nghĩ gì thế!" Lão bộc giục tiếng âm vang lên ở bên tai, Phong Tàn Nguyệt một cái giật mình, từ trong hồi ức tỉnh lại.

"Không có chuyện gì." Một mặt phát tay, Phong Tàn Nguyệt tâm tư bình tĩnh lại, nói: "Lão bá, ngươi muốn ta hỗ trợ cái gì."

Nói đến chính sự mặt trên, lão bộc tăng hăng một cái, nói: "Tiểu tử, ta biết ngươi có chút bản lĩnh, nghe nói Hồng Tụ cô nương đến ta này đến, còn có một cái nguyên nhân là yêu thích nơi này Thanh Sơn nơi sâu xa Hàm Hương Thảo, ngươi có thể hay không cho ta làm điểm..."

"Ừm."

Phong Tàn Nguyệt trên miệng đáp lại đến, trong lòng lại có chút nghi hoặc, chẳng lẽ người lão bộc này cũng hi thật trẻ tuổi nữ tử? Có thể mặc dù là nghĩ, điều này cũng tuyệt đối không thể. Một cái là hoàng đế đều không mời nổi kinh thành danh kỹ, một cái tiểu gia đình giữ nhà quản lý lão nô, trên trời dưới đất, chính là lão bộc liều mạng tính mạng, cũng quyết đi không tới nhân gia trước mặt.

Không phải vậy nếu đáp lại đến rồi, cũng coi như là hứa hẹn, Phong Tàn Nguyệt cũng không có ý định liền như vậy bỏ qua.

Hàm Hương Thảo thứ này, Trung Thổ đại địa có bảy toà núi sản xuất nhiều, không tới chỉ có Thanh Sơn nhất tốt hái, những nơi khác đều có yêu vật canh gác, đi một chuyến Thanh Sơn, đối với Phong Tàn Nguyệt cũng không phải việc khó gì.

"... Được!" Thấy Phong Tàn Nguyệt thoải mái như vậy thảng được đến, lão bộc vội hỏi: "Ngươi nếu như cho ta trích đến Hàm Hương Thảo, ta chỗ này có ba tiền bạc, chính là ngươi."

"Được rồi lão bá, ta thu qua ngươi từ, liền không thể nhận ngươi tiền, Hàm Hương Thảo không phải cái gì quý giá ngoạn ý, hôm nào đưa củi thời điểm, ta thuận tiện đem ra liền vàng." Phong Tàn Nguyệt bỏ lại câu nói này, cũng không tiếp tục đông dài một câu, xoay người rồi đi Lý phủ cửa lớn.

Vẫn cứ đi Vinh Yên quán rượu đánh một hồ lô tửu, Phong Tàn Nguyệt bỗng nhiên muốn trước tiên đi Thủy Vi hồ nhìn một chút, dù sao, cùng con kia

thô bạo hồ ly sự tình, đều là trốn không được.

Nghĩ tới chuyện này, Phong Tàn Nguyệt liền bắt đầu đau đầu...

"Quá nhiều tâm thần người gia hỏa!" Phong Tàn Nguyệt oán giận một câu, liền hướng đông mặt Thúy Vi hồ đi đến.

Trên đường, nổi lòng lần thứ hai bay xa, chậm rãi trở lại vào lúc ấy, phảng phất lại là triều Đại Tàn, quan ải chinh chiến!

Trăng sáng treo cao, thiên đăng sớm tức.

Nguyệt dưới, một nam một nữ phân ngồi ở bàn cờ hai mặt, cô gái áo đỏ tay trái chấp hắc kỳ, đung đưa không ngừng.

Bàn cờ này, là Hồng Tụ từng hạ xuống, từ đếm nhiều nhất kỳ, cũng vậy nàng nhìn không thấu một bộ kỳ. Nàng rõ ràng cảm giác mình chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, nhưng dù sao nhìn thấy quân trắng cái kia cổ nuốt thiên địa, phệ bầu trời khí thế, cái này cũng là nàng vẫn chậm chạp không chịu rơi từ nguyên nhân.

Con khí thế này, rõ ràng là kinh nghiệm lâu năm chiến trường, biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng quân hồn khí, mà trong đó bao hàm, là bao quát thiên địa hào khí!

"Người đến tốt cùng là người nào!" Hồng Tụ ánh mắt lạnh lẽo, đột nhiên nhìn về phía trước mặt người áo trắng, từ hấn cứu nam tử này thời điểm, nàng liền biết người này không đơn giản.

"Chơi cờ."

Người áo trắng nhàn nhạt nói một câu, ngẩng đầu, nhìn một chút ánh trăng.

Chốc lát.

Đùng!

Hồng Tụ cuối cùng rơi tử, chỉ là tay còn không rời đi quân cờ, một cái tay đã nắm lấy cổ tay nàng.

Người áo trắng lạnh nhạt nói: "Rơi tử không hối hận, phải tránh cẩn thận... Nếu như này không phải tổng thể, là một hồi chém giết, nhất thời sơ sẩy, người đã đưa đi tính mạng..."

"Đừng vội quá nhiều tâm tư ta!" Hồng Tụ quát lạnh một tiếng, hắc kỳ rơi tử.

Người áo trắng trong mắt, hiện ra nhàn nhạt tiếc hận, không biết là bởi vì bàn cờ này rơi xuống hồi lâu, hay là bởi vì con rơi xuống một nửa.

Trong tay quân trắng không có lại hạ xuống, người áo trắng ở giữa nhất đứng dậy, lắc đầu thờ dài rời đi.

Hồng Tụ còn đang tại chỗ, ngơ ngác nhìn bàn cờ.

Sau lần đó một đêm, cô gái này tay trái chấp trắng kỳ, tay phải chấp hắc kỳ, vô số lần mô phỏng này tổng thể... Nhưng bất luận nàng thể nào bài kỳ, mặc dù đem trắng kỳ dựa theo phương thức sai lầm nhất tiếp tục đi, nàng luôn cảm giác trắng kỳ khí thế áp bức hắc kỳ, có nuốt chừng tâm ý!

Này đã định trước là thay đổi nàng nhân sinh tổng thể.

Thời gian mãi cho đến sáng sớm, cho đến người áo trắng lần thứ hai trở về, thả tay xuống bên trong mấy viên quả đại, Quỷ cốc nơi, có thể ăn trái cây chỉ có hai, ba loại.

"Không nên rơi xuống, tài đánh cờ của người rất cao, mặc dù là Đại Tàn kỳ thánh, cũng tuyệt đối không thể vượt qua người..." Người áo trắng dùng một chút, thả xuống trong miệng trái cây, nói: "Đánh xong cờ, chúng ta sự tình cũng là chấm dứt, người được người muốn, ta không nợ người cái gì, ăn viên trái cây, liền như vậy sau khi từ biệt đi."

Gió nhẹ nhàng thổi, Hồng Tụ bỗng nhiên vẫn dưới tán một bên tóc đen, ngẩng đầu, trên mặt hiện lên đỏ ửng nhàn nhạt.

Đôi môi hé mở, trước mặt cái này tuyệt thế thanh lệ nữ tử, bỗng nhiên nói ra người áo trắng mãi mãi cũng sẽ không nghĩ tới một chuyện.

"Người chính là ta phải đợi người!"

"Phốc!"

Người áo trắng cầm lấy trái cây run lên, tiên một mặt chất lỏng.

Nhìn thấy người áo trắng thất thố như thế, Hồng Tụ đầu tiên là sững sờ, bỗng nhiên mỉm cười, lộ ra hiếm thấy nụ cười.

Nói cười bên trong, ván cờ phảng phất cũng tan thành mây khói.

To lớn quý trọng, chỉ có che miệng cười khê cô gái áo đỏ, cùng một cái thân mang bạch y, đầy mặt nước trái cây nam tử.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 6 Thúy Vi hồ

Thúy Vi hồ, sở dĩ mỹ danh núi xanh thăm, là lấy hồ nước trong suốt, màu xanh biếc như ngày xuân thời điểm nộn cây liễu Diệp, lục vi mà không trầm, thúy minh mà không hiện ra.

Hồ nước mát mẻ, trong nước sinh hoạt có mấy chục cá lớn loại, trùng liên thổ tiểu có danh thanh Thanh Thủy Bạch Liên, cũng có mấy vĩ.

Này một cái hồ nước bên, còn có một Thanh Hoa trấn nổi tiếng kiến trúc Thúy Vi cư.

Đồn đại Thúy Vi cư chính là Hàn Tín thành danh trước yêu tha thiết một nữ tử nơi ở, năm đó Hàn Tín đi ngang qua Thanh Hoa trấn, một lần nhìn xuyên ba ngàn hồ nước, nhận biết Thúy Vi cư bên trong giai nhân. Hai người lần đầu gặp gỡ, ở Thúy Vi hồ bên hẹn ước tam sinh, chỉ tiếc giai nhân có kỳ, Hàn Tín thành đại nghiệp thời, ven hồ giai nhân nhưng không rõ nỗi khổ tương tư, bệnh nặng rồi biến mất, sau Hàn Tín chung thân chưa lập gia đình, cho đến bị cao tổ diệt tam tộc.

Tư Mã Thiên dư (sử ký) bên trong, cũng vậy chưa từng lưu lại một điểm tin tức, thế gian duy nhất có thể biết tất cả những thứ này, cũng chỉ có những kia cao cao sáng sớm thiên thần, cùng với đi ở Thúy Vi hồ một bên, thờ dài trong lòng Phong Tàn Nguyệt.

"Hoa rơi hữu ý, nước chảy cũng có tình, chỉ tiếc trời không tốt, thế nhân tổng khó thành song... Không biết hôm nay Thúy Vi hồ, chính là ai bích."

Ám thờ dài, Phong Tàn Nguyệt trong mắt dần dần chiếu ra một cái du ở hồ con cá trong nước, loại cá này cả đời không ra linh trí, cũng không tiếp xúc một điểm thế gian đại ngàn, mỗi ngày chỉ biết tự do tự tại du ở bên trong nước, đặc biệt nhân nhả.

Có thể Tạo hóa là có ý định lưu lại chút đơn thuần sinh vật, để cái này đục ngầu thế giới tinh tảo một ít.

"Đừng xoạt!"

Lý gia lão bộc đưa cho hắc Ngọc Giang tửu bị ném vào trong hồ, sợ quá chạy đi con cá trong nước.

Tuy rằng chán nản, cũng còn không đến mức uống người khác rượu còn dư lại.

Tâm tư bình tĩnh, nhìn cái kia tú tửu chậm rãi chìm vào trong nước, trên mặt nước chấn động kịch liệt một hồi, đập dòn ra một vòng lại một vòng sóng gọn. Loại này sóng gọn, nhưng là hấp dẫn người ánh mắt...

Nhưng thế sự nhưng dù sao không khéo, liền ở Phong Tàn Nguyệt chuyên tâm xem trên mặt nước từng vòng sóng gọn thời điểm, bên cạnh một tiếng khê kêu bỗng nhiên đánh vỡ yên tĩnh nổi lòng. "Ngươi đang làm gì! Thúy Vi hồ tốt thủy, đều phải bị ngươi này vứt vật bẩn thỉu làm trọc, lập tức cho bọn tiểu thư kiểm vệ!"

Tâm tư bị quấy rầy, Phong Tàn Nguyệt không còn tâm tình, vừa nghiêng đầu, liền nhìn thấy một cô gái đứng chính mình cách đó không xa, bên cạnh còn có hai cái khỏe mạnh người hầu, từng con từng con ý thể hiệp người trong đôi mắt, tràn đầy trên tức về mặt.

Hai ngày này phiền phức quá nhiều, Phong Tàn Nguyệt không muốn lại trên chọc phiền toái gì, liếc mắt một cái cô gái kia, hướng về hồ đi ra ngoài.

"Đứng lại! Ngươi cho rằng chỗ này là ngươi muốn tới thì tới, muốn đi liền đi! Hôm nay ngươi không nhặt lên ngươi ném vật bẩn thỉu, liền đừng hòng rời đi Thúy Vi hồ!" Nữ tử quát lên, một tấm tú khuôn mặt đẹp trên tràn đầy tức giận.

"Há, nếu là ta không từ đây?" Phong Tàn Nguyệt nhú mày.

"Vậy ta liền đánh gãy chân chó của ngươi!"

Phong Tàn Nguyệt ánh mắt đảo qua nữ tử, không những không giận mà còn cười: "Khẩu khí thật là lớn, xin hỏi cô nương, là muốn như thế nào đánh gãy ta chân chó, dựa bên cạnh người hai phế vật kia?"

Nói vừa đã ra, Phong Tàn Nguyệt bước lên trước, trong mắt không hề lùi bước tâm ý.

Nữ tử làm như bị Phong Tàn Nguyệt khí thế đỉnh đầu, sắc mặt đỏ lên, quát lên: "Lão đại lão nhị, cho ta nắm lấy hán, đừng làm cho hán chạy!"

Hai cái người hầu bị vừa này Phong Tàn Nguyệt một tiếng rác rưởi, vốn là nổi nóng, bây giờ nghe được tiểu thư ra lệnh một tiếng, nhắt thời như trâu hoang xuống núi, trợn mắt lên bước ra bước chân hướng về Phong Tàn Nguyệt đi tới.

Phong Tàn Nguyệt trên mặt không gặp chút nào gọn sóng, cười nói: "Ta ngược lại thật ra ai, hóa ra là Mộ Dung gia tiểu nha đầu, thực sự là không chịu nổi quen mặt, tùy ý hung hăng!"

"Lão đại, lão nhị! Đừng bắt hán, cho ta đánh, đánh chết hán!" Mộ Dung Yến xem ra bị Phong Tàn Nguyệt một câu nói tức giận đến không nhẹ, không được đánh ngực, sắc mặt đỏ chót, túm mạnh mẽ nhìn chăm chú Phong Tàn Nguyệt, chỉ lo hán chạy không được.

Hai cái như hổ như sói người hầu, không nhanh không chậm đi tới Phong Tàn Nguyệt bên người, trái phải các một cái, một người trong đó cười gằn nói: "Lão nhị, tiểu tử này cái giá mỏng, chờ sau đó hạ thủ nhẹ một chút, đừng giết chết, không phải vậy hai ta liền không lạc thú!"

"Được!" Lão nhị cười ha ha, hai đạo con mắt chăm chú chăm chú vào Phong Tàn Nguyệt trên người, dường như tập trung một con rút da hầu tử, trong mắt có đối với máu tươi cảm ghét cùng đối với thịt khát vọng.

"Tiến lên!"

Hai cái người hầu như hai con chó dữ, phân hai mặt mãnh nhào tới, chuẩn bị trước tiên bắt Phong Tàn Nguyệt, mới quyết định.

Liền vào thời khắc này, một món màu lam nhạt đao nhỏ hiện lên ở Phong Tàn Nguyệt trong tay, hai đại hán nhào lên thời gian, trong tay hàn quang lóe lên!

Xi xi!

Sắc bén đao nhỏ chợt hiện, hai cái người hầu lùi người trên đồng thời dao đâm một cái sâu sắc lỗ hồng, vết đao thâm cùng xương đùi, hai cái người hầu còn không đụng tới Phong Tàn Nguyệt một hồi, trên đùi đã máu chảy ồ ạt, da thịt bay khắp, song song ngã tại Phong Tàn Nguyệt trước mặt. Hai người kia tuy cũng vậy luyện qua chút, đối với nguy hiểm nhận biết phản ứng cũng vậy không chậm, nhưng càng không có ở Phong Tàn Nguyệt trong tay đi ra một chiêu!

Tuy rằng yêu nguyên lực đã khô cạn, nhưng Phong Tàn Nguyệt đã không nhớ ra được cùng bao nhiêu người giao thủ, trước mặt hai người này sẽ chút võ lực nổ bộc, ở trong mắt hán như trẻ nhỏ bình thường nhỏ yếu, không đỡ nổi một đòn.

Nghe được hai cái người hầu quỷ bình thường gào thét, Mộ Dung Yến biến sắc mặt, kinh quát lên: "Lão đại, lão nhị, các người..."

"Yên tâm, hai người bọn họ chỉ là bị ta chặt đứt một chân gân, ngày sau còn có thể sống động, không chết được." Phong Tàn Nguyệt cầm lấy đao nhỏ ở ngón tay giữa đưa lên, dao trên càng không hề có một chút huyết. Giết người nhưng không để lại vết máu, đây cũng không phải là bởi vì dao bản thân chất liệu được, mà là Phong Tàn Nguyệt động tác thực sự quá nhanh, huyết căn bản dính không lên.

Trong mắt lược ở Mộ Dung Yến trên mặt kinh ngạc mà khủng hoảng về mặt, Phong Tàn Nguyệt khoe miệng chậm rãi câu ra một nụ cười lạnh lùng.

"Hình dạng ta thế này nhưng là cứu bọn họ, ngươi cũng biết đại Đường luật pháp, vọng người giết người, nặng thì đáng chém, nhẹ thì lưu vong biên cương ba mươi năm, hai người này còn chưa chắc chắn có thể sống ba mươi năm." Phong Tàn Nguyệt vừa nói, một bên chậm rãi hướng về Mộ Dung Yến đi đến, mỗi một bước, đều dật như núi khí thế, tầng tầng đặt ở Mộ Dung Yến trong đầu.

Mãi cho đến Phong Tàn Nguyệt đi tới trước mặt, Mộ Dung Yến đều không dám nửa động đậy, người trước mặt khí thế cường hoành, khiến cho nàng cảm giác trốn cũng vô vọng.

"Ngươi muốn làm gì, đứng lại! Nếu không đứng lại ta liền gọi người, ta nhưng là Mộ Dung gia..."

Chủy thủ hạ xuống, Mộ Dung Yến bỗng nhiên cảm giác yết hầu một trận lạnh lẽo.

"Mộ Dung tiểu thư nhớ kỹ, thế gian này rất lớn, đừng tưởng rằng chính mình có bao nhiêu quý giá, cỡ nào khác với tất cả mọi người..." Lạnh lẽo ngón tay hơi ở Mộ Dung Yến trên khuôn mặt vạch một cái, ý lạnh thấu xương lệnh Mộ Dung Yến không nhịn được run lên một cái.

Mỗi cái sinh mệnh đều có một lần chứa tể vận mạng mình cơ hội, con có một lần.

Có thể có lúc ngươi buông tay ra, không hán liền sẽ không không như mong muốn.

Đừng!

Xông tới mặt ba mặt phi tiêu đánh vào chủy thủ bên trên, màu lam nhạt đao nhỏ xẹt qua, phi tiêu dồn dập hạ xuống.

Phong Tàn Nguyệt sau đầu sinh gió, cũng không quay đầu lại xem, mạnh mẽ nghiêng người.

Bạch!

Một món màu tím nhạt tiểu kiếm sát qua gò má, lược hướng về phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7 Mộ Dung Quyết

Màu tím nhạt tiểu kiếm trên không trung một cái quay về, mũi kiếm chợt hiện hàn mang, mãnh lại đâm tới!

Con lần này, thân kiếm từ mang lấp loé, biến thành ba thanh giống như đúc tiểu kiếm, như trường xà xuất động, trên không trung lòi ra một cái dây dài, nhanh như tia chớp bắn về phía Phong Tàn Nguyệt.

Đừng!

Mặc dù là bên hông tránh thoát đi, trên eo hồ lô rượu cũng bị tiểu kiếm xuyên thủng, rượu tung một chỗ.

"Đạo gia thuật, không trách ta bắt đầu từ lúc này liền tâm thần không yên, hóa ra là có người tu đạo ở chung quanh đây!" Phong Tàn Nguyệt lạnh rên một tiếng, liếc mắt bị phá tan động hồ lô rượu, đột nhiên tập trung trực bắn tới màu tím nhạt tiểu kiếm, hai mắt như ung như chuẩn, dị thường sắc bén.

Màu tím nhạt tiểu kiếm xẹt qua, đang cùng Phong Tàn Nguyệt không tới một trượng khoảng cách thời gian, như là phát hiện không ổn, tốc độ giảm nhiều, mũi kiếm xoay một cái, càng muốn hướng về một bên chạy trốn...

Một đạo đột nhiên rơi xuống nhạt trường kiếm màu đỏ, tà bên cạnh đem tiểu kiếm đánh rơi, thân kiếm xoay ngang, nửa đoạn cắm vào thổ bên trong, niêm phong lại màu tím nhạt tiểu kiếm.

"Đại ca, ngươi..."

Phía trước chạy tới một người quần áo hoa lệ tiểu công tử, sắc mặt vừa kinh vừa giận, một ngón tay chỉ về Phong Tàn Nguyệt sau lưng, quát lên: "Đại ca, ngươi giúp thế nào một người ngoài! Hắn vừa nãy bắt nạt tiểu muội, ta muốn giết hắn cho tiểu muội hả giận!"

Còn chưa nói xong,

Khí thế hung hăng tiểu công tử dường như nhìn thấy đáng sợ đồ vật, ánh mắt hơi ngưng lại, cúi đầu, vừa nãy tùy tiện khí thế nhất thời giảm mạnh rất nhiều.

"Vừa ra khỏi cửa liền nói giết người, còn thể thống gì, Mộ Dung Tiểu Kiếm, phụ thân giáo dục cho ngươi chính là những này sao!" Một tiếng trầm ổn, ôn hòa mà thanh âm trầm ổn từ Phong Tàn Nguyệt sau lưng truyền đến, chỉ thấy một cái tay trái cầm kiếm sao, nam tử mặc áo tím chính đi về phía này, dung nhan hơi giận, phong độ phiêu phiêu.

Này một người, chính là Mộ Dung phủ gia đại công tử, Mộ Dung Quyết, ở tại phía trước cúi đầu không dám tiếng vang tiểu công tử, chính là Mộ Dung gia Nhị công tử, Mộ Dung Tiểu Kiếm. Chỉ thấy Mộ Dung Quyết đi tới Phong Tàn Nguyệt phía trước, một tay rút lên trên đất nhạt trường kiếm màu đỏ, xuyên về vô kiếm, màu tím nhạt tiểu kiếm đồng thời mất đi áp chế, bá một tiếng, về ra trên không trung một đạo tím hoa, trở xuống Mộ Dung Tiểu Kiếm trong tay.

Mộ Dung Quyết vừa chấp tay, nói: "Vị công tử này, nhà ta lão nhị tính khí táo bạo, tính cách bất hảo, còn xin mời không lấy làm phiền lòng."

Phong Tàn Nguyệt khẽ mỉm cười, cũng không đáp lời.

"Tại hạ Mộ Dung Quyết, không biết công tử tôn tính đại danh, ngày sau gặp mặt, cũng tốt có cái xưng hô." Mộ Dung Quyết nho nhã lễ độ nói.

"Há?" Phong Tàn Nguyệt bỗng nhiên duỗi ra một ngón tay, nhẹ nhàng ỡ Mộ Dung Quyết bên hông kiếm trên vẩy một cái, kiếm thế lộ ra nửa đoạn màu đỏ nhạt vàng sáng. "Thanh Mộc kiếm, lấy Đại Lý tự trăm năm thanh cây đào luyện, dung lấy hồng kim, còn hương bụi đá cuối. Trăm năm đào thân gỗ liền thông linh, ngự dụng lên đương nhiên phải so với sắt thường tinh cương tốt hơn nhiều, tuy rằng vật liệu còn có thể, nhưng này chế tạo công nghệ, thực sự là kém!"

Một câu nói, Mộ Dung Quyết trên mặt bỗng lên nghiêm túc tâm ý.

Nhìn về phía Phong Tàn Nguyệt ánh mắt, cũng có mấy phần khó lòng.

"Người biết cái gì, thanh kiếm này nhưng là đại ca ta mời An thành tên thợ Bồ Tùng Tử tự tay rèn đúc mười ba ngày, người chuyện này..."

"Câm miệng! Chờ chút hai người các người về nhà, các linh ba ngày phạt tinh chi tội!"

Thân là Mộ Dung gia trưởng tử, tương lai liền muốn kế thừa Mộ Dung gia gia nghiệp, đừng nói Mộ Dung Tiểu Kiếm, dù cho là Mộ Dung Tiểu Kiếm phụ thân, Mộ Dung Quyết nhị bá tới đây, cũng phải để người trưởng tử này ba phần mặt.

Xoay chuyển ánh mắt, Mộ Dung Quyết nói: "Vị công tử này thật tinh tường, ta cũng cảm thấy kiếm này công nghệ không được, không biết công tử quan xá đệ vừa này nay thanh tím tinh thần xà kiếm, làm sao?"

Phong Tàn Nguyệt bữu môi một cái, lạnh nhạt nói: "Không đáng nhắc tới!"

"Được! Được!" Mộ Dung Quyết sắc mặt kích động, liền gọi hai tiếng tốt.

Con liếc mắt nhìn, Phong Tàn Nguyệt đã phát hiện, trước mặt người này, là một cái Kiếm Sĩ!

Không tới loại này hưng phấn về mặt vền vẹn một khác, liền bị Mộ Dung Quyết áp chế xuống, vội ho một tiếng, nói: "Vừa này ngu đệ cùng tiểu muội vô ý mạo phạm, kính xin các hạ thứ lỗi, nếu như các hạ có ý định, còn xin đi giá Thụy Vi cư, nâng cốc tâm tình một phen làm sao?"

"Này cũng không cần thiết, vừa này chỉ có điều Mộ Dung Yến tiểu thư hiểu làm ý của ta, mới lên một phen trò khôi hài, nói đến, cũng không chuyện gì."

"Người..." Mộ Dung Yến ăn một người cảm thiệt thòi, lại không dám trực tiếp chống đối, khẽ cắn răng, nuốt xuống một hơi.

Không tới này một cái nho nhỏ động tác, cũng không có thể tránh được Mộ Dung Quyết con mắt.

"Ồ?" Mộ Dung Quyết hí mắt lại, ngờ ngợ có thể nhìn thấy trong hai mắt sạch trơn, nói: "Không biết tiểu muội chuyện gì, chọc tới các hạ?"

Đem tay áo vung lên, Phong Tàn Nguyệt nhặt lên trên đất đào nhỏ, chậm rãi nói: "Vừa này ta hướng về trong hồ ném một túi tửu, trùng hợp bị tôn muội đồ thấy, nói ta hỏng rồi một hồ nước, liền liền muốn ta hạ thủy vớt lên, nhớ ta đường đường nam nhi bảy thước, nếu như liền như vậy nghe một đứa con gái gia, truyền đi chẳng phải lệnh người chê cười, ta vốn định rồi đi, chỉ có điều tôn muội không tha thứ, mới gặp phải một phen sự tình."

"Há, thì ra là như vậy." Mộ Dung Quyết khẽ mỉm cười, không hề che giấu nói: "Tiểu muội ra tay chặn lại, là tiểu muội không đúng, các hạ hướng về trong hồ vớt tửu, là các hạ không đúng, nếu hai người đều có không đúng, không bằng liền như vậy hòa giải?"

"Cười chê rồi."

Mộ Dung Quyết cười cười, nói: "Chính là không đánh nhau thì không quen biết, cũng coi như các hạ cùng tiểu muội hữu duyên..."

"Biểu ca, người đang nói linh tinh gì thế!" Mộ Dung Yến trong mắt tất cả đều là bất mãn: "Hắn còn đã thương ta hai người thù hạ, lẽ nào liền như vậy quên đi?"

"Trong ngày thường liền loại người yêu nhất gây sự, hôm nay bị thiệt thòi, cũng muốn bắt chước thu lại một ít, không phải vậy ngày sau cũng phải cần thận giả không ra khỏi cửa, không thù khuê phòng."

"Người... Các người!" Mộ Dung Yến khuôn mặt đỏ lên.

"Mộ Dung tiểu thư cũng vậy tính tình bên trong người, có chút tính khí cũng không là quái." Phong Tàn Nguyệt nói: "Chỉ là hôm nay lại thăm chốn cũ, có chút không thoải mái thôi."

"Làm sao?"

Phong Tàn Nguyệt tiến lên một bước, ánh mắt xuyên thấu qua Thụy Vi hồ thủy, nói: "Thụy Vi hồ bắt nguồn từ thời kỳ Xuân Thu, bá chủ Tàn Mục Công phải người thành lập, sau ở nơi đây cư người, mới có Thanh Hoa trấn nói chuyện, cho đến Bình tiên Hân Tín loại tình ở đây, nhiều ca ngợi truyền thuyết, chính là thể nhân ca tụng... Chỉ tiếc đang yên đang lành một hồ nước, lại ở đây đầu miêu thả cá, phải biết Thụy Vi hồ lấy tính, ninh, an ba chữ xưng, Thụy Vi cư bên trong giai nhân, cũng vậy nhu tình nữ tử, hiện nay lại thành một cái hồ cá, chẳng phải là chuyện cười lớn!"

"Chuyện cười? Hồ này mấy trăm năm trước đã gieo xuống ngư trùng, chẳng lẽ người còn sống mấy trăm năm sao?" Mộ Dung Tiểu Kiếm giễu cợt nói: "Thực sự là nói dối cũng sẽ không biên."

"So với tiểu công tử kiếm, tựa hồ đánh lên cũng không bằng đây..."

"Làm càn, ngươi dám nói chuyện với ta như thế!" Mộ Dung Tiểu Kiếm giận dữ, quát lên: "Thanh Hoa trấn trên, đừng nói là ngươi, chính là trở lại mấy chục người, ta cũng không để vào mắt, hôm nay ngươi dám như vậy coi trời bằng vung, ngày khác định phải cố gắng trừng trị ngươi!"

"Câm miệng! Còn hiềm không đủ mắt mặt sao!" Mộ Dung Quyết quát lên.

"Ta nơi nào mắt mặt!" Mộ Dung Tiểu Kiếm không hề chú ý bên người Mộ Dung Quyết, mạnh mẽ trừng một lần Phong Tàn Nguyệt, khẽ cắn răng: "Đại biểu ca, ngươi ngày hôm nay bảo vệ người ngoài này, giúp người ngoài bắt nạt người nhà, ngươi có bản lĩnh! Thế nhưng... Ngươi phục hấn, ta không phục!" Nói xong mạnh mẽ giậm chân một cái, khóe miệng hơi động, nhưng chưa có nói ra tiếng đến.

Đọc mỗi ngữ, Phong Tàn Nguyệt còn không cái kia tâm tình, chỉ là một bên Mộ Dung Quyết nhưng nhìn ra rõ ràng rằng, Mộ Dung Tiểu Kiếm câu nói kia, rõ ràng là người chờ ta!

Liếc nhìn Mộ Dung Tiểu Kiếm đi xa bóng người, Mộ Dung Quyết không khỏi thở dài, hấn từ trước đến giờ biết rõ chính hấn một đệ đệ tính cách, từ nhỏ bị nhị bá nuông chiều từ bé, quen thuộc sai khiến người, nơi nào nhận được một điểm oan ức, ngày hôm nay Phong Tàn Nguyệt trêu ra sự tình, sợ là không tốt chấm dứt.

"Vị công tử này..."

"Phong Tàn Nguyệt."

Mộ Dung Quyết ngẩn ra, trên mặt đầu tiên là nghi hoặc, sau đó tỉnh ngộ lại: "Phong công tử, cả gan xin mời các hạ đến một chuyến Thúy Vi cư, không biết..."

"Có rượu ngon?" Phong Tàn Nguyệt nhủ mảy.

"Kinh đô ngọc nường, trăm năm nữ nhi hồng!" Mộ Dung Quyết lập tức đạo, hai thứ này tửu, đừng nói ở Thanh Hoa trấn, chính là ở trong đô thành, gia đình giàu có cũng không dễ dàng lấy ra uống, chén rượu thiên kim, cũng là nói loại rượu này.

Có rượu ngon uống, có người mời khách, vẫn như cũ cũng vậy nhiều năm trước hồ nước.

Nhắc nhắc bên hông hồ lô rượu, Phong Tàn Nguyệt cúi xuống đến, một lúc lâu, cúi người đặt ở bụi cỏ giữa.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8 Thưởng thức trà

Thúy Vi Cư.

Toà này tiểu lâu, tự triều nhà Tần đến nay đã có chín trăm năm, trung gian không biết bao nhiêu đời người tu tu bổ bổ, mới có thể lưu truyền tới nay.

Đại Đường thời kì, Mộ Dung gia tiếp quản Thúy Vi Cư, tốn vạn kim thuê danh thợ, một lần nữa chữa trị triều nhà Tần thời điểm Thúy Vi Cư cũ mọ, chỉ tiếc phong cảnh vẫn như cũ, màu sắc cũng đã tiêu tan.

Vỗ cây đàn hương điều cái ghế, Phong Tàn Nguyệt ở này giữa hoàn toàn lấy thô trúc làm giá, Thanh Mộc là tường trong phòng bốn phía nhìn tới, ngoại trừ một tấm gỗ lê làm bàn vuông, mấy cái ghế, trong phòng chỉ còn dư lại một chậu cây văn trúc, cửa sổ hướng về phía tây địa phương mở ra, một lần nhìn sang liền có thể nhìn thấy bích lục Thúy Vi hồ. Như vậy trông trải, xác thực cùng triều nhà Tần thời kì kiến trúc không hai.

Mộ Dung Quyết thả xuống rượu trong tay ẩm, nói: "Phong công tử, này Thúy Vi Cư làm sao?"

"Con gái gia khí thế."

"Ồ?" Mộ Dung Quyết nhủ mảy, ngoài miệng nhưng cười nói: "Phong công tử nói không sai, trong nhà tu này Thúy Vi Cư, xác thực chính là ngêhng tiếp

Hồng Tụ cô nương mà chuẩn bị, mà này không tới là Thúy Vi Cư bên trong một chỗ..."

"Ta là nói con gái người gia khí thế, nam nhi uống rượu, đồ chính là vui sướng, trên chín tầng trời quỳnh tương tuy được, nhưng cũng không so với người giữa uống từng ngụm lớn từ." Phong Tàn Nguyệt chỉ trỏ bàn, hai mắt một bên: "Người rõ chưa?"

"Uống từng ngụm lớn từ?" Mộ Dung Quyết bị Phong Tàn Nguyệt một câu nói khiến cho có chút không rõ vì sao nhiên, sững sốt một lúc, mới nói: "Đây chính là kinh đô ngọc nhượng, này một tiểu bầu rượu, liền giá trị trăm kim. . . Còn uống thả cửa, Phong công tử không cần nói cười, kinh đô ngọc nhượng chính là năm xưa 300 năm mở đàn mà ẩm, cùng trăm năm nữ nhi hồng không phân cao thấp, người bình thường uống mấy chén sẽ túy, huống hồ là một ngụm lớn!"

Nghe vậy, Phong Tàn Nguyệt hơi nhú mày, không nói nữa.

Kinh đô ngọc nhượng không chỉ là quý, càng là ít ỏi, vật lấy hiếm là quý, này kinh đô ngọc nhượng Mộ Dung phủ cũng không tới ba, bốn cái bình, đều là hoa thiên kim mua được, liền đem ra bị lớn như vậy khẩu uống, Mộ Dung quyết nhưng là không nỡ.

Tay còn không tới gần cái chén, Phong Tàn Nguyệt thở dài, thu tay về đến: "Hôm nay không uống rượu, cái uống trà đi."

Mộ Dung Quyết ngẩng đầu thời khắc, đã nghe được Phong Tàn Nguyệt thanh âm nhàn nhạt: "Ta uống rượu muốn chính là tâm tình, không tâm tình liền không muốn uống rượu, uống rượu muốn chọn đối với người... Người không được."

Mộ Dung Quyết tất nhiên là sẽ không oán giận cái gì, chỉ là Phong Tàn Nguyệt thực sự quá mức ngông cuồng, trong lòng không khỏi có chút không vui. "Chẳng lẽ mình càng không xứng cùng người này uống rượu?" Mộ Dung Quyết tự nhận tâm cao, có thể vạn vạn không nghĩ tới trước mặt này một tâm tư người càng như ánh trăng, cao cao không thể với tới.

Trong lòng như vậy nghĩ, chiêu đãi hay là muốn chiêu đãi.

Không lâu lắm, nha hoàn đã bưng một bộ trà cụ mang lên đến, nắp ấm trên nóng hổi, không ngừng hướng ra phía ngoài bốc lên bạch khí.

Uống trà chú ý, từ xưa cũng không từng thay đổi, lá trà tốt xấu, cũng không tới một cái hình tam giác.

Thường thức trà, tâm tình rất là trọng yếu, trà bản tính là điềm đạm ôn hòa, cổ thường thức trà thời, lòng người cũng phải bằng phẳng, thủy qua lá trà, phù hương tràn ra thời gian uống trà tốt nhất, hiện nay nha hoàn bưng trà pha tốt bưng tới, hành động này, tự nhiên lệnh Phong Tàn Nguyệt có chút bất mãn.

Mộ Dung Quyết nâng bình trà lên, là Phong Tàn Nguyệt ngã tràn đầy một chén trà.

Phong Tàn Nguyệt lắc đầu một cái: "Cổ nhân nói bảy phần trà ba phần tình, bây giờ trà mãn tình nhưng, Mộ Dung huynh có hay không có trực ta tâm ý?"

Còn ở châm trà Mộ Dung Quyết sững sờ, phục hồi tinh thần lại, mặt lộ vẻ lúng túng nói: "Xấu hổ xấu hổ, ta Mộ Dung Quyết từ nhỏ đọc sách bắt lợi, tứ thư ngũ kinh chỉ học cái nửa nọ nửa kia, còn trà đạo, càng là ai không vào đề... Ha ha, ở ta bức này ngu trong mắt người, trà chính là giải khát tỉnh thần ẩm phẩm, cũng làm cho Phong công tử cười chê rồi."

Dứt lời, nâng chung trà lên, trùng cũng bảy phần trà.

"Mộ Dung huynh vẫn không được, tu vi ngược lại không tệ, không biết là bái ở người phương nào môn hạ, tu cái nào một đường đạo pháp." Phong Tàn Nguyệt nâng chung trà lên, nhấp một miếng trà, lại buông ra.

"Ta dựa vào trong nhà quan hệ, bái ở Nguyên Sinh Đạo môn dưới, sư tôn Thiên Nguyên đạo nhân, pháp lực Thông Huyền, ta không tới một cái ký môn đệ tử."

Đường đường Mộ Dung gia thiếu gia sẽ là một cái phái lưu ký môn đệ tử, Phong Tàn Nguyệt tâm trạng nhưng là không tin.

Nói đến đây sự tình, Mộ Dung Quyết cũng vậy một trận phiền lòng: "Phong công tử có chỗ không biết, ta mười ba tuổi bắt đầu tu đạo, đã bỏ qua tu đạo thời cơ tốt nhất, ngày đó nguyên đạo là Trung Thổ đại đạo, một năm con số ngoại chiêu thu 300 người, cũng chỉ có mười bảy người có thể bị trúng cử, ta tuy rằng ở đạo thuật phương diện chăm chỉ khổ học, nhưng thủy chung không sánh được những kia sớm ta sáu, bảy năm người, cổ vẫn bị sáng tác ký môn đệ tử, hay bởi vì ta thúc phụ Mộ Dung Tử Tiêu ở Thiên Nguyên đạo bên trong mặc cho một trưởng lão chức vị, mới miễn cưỡng không có bị trục xuất môn phái."

Thế nhân cái nào không muốn nổi bật hơn mọi người, đường đường gia đình giàu có Đại thiếu gia, khúm núm ở người môn hạ làm một tên đệ tử ký danh, còn không phải là vì sẽ có một ngày đạo thuật đại thành.

Phong Tàn Nguyệt chần chờ chốc lát, nói: "Trà này không phải trà ngon, uống không ra mùi vị."

Mộ Dung Quyết sắc mặt một trận không thích: "Đây chính là Tây hồ thái Long Tinh Trà, công tử khẩu vị quá kén đi!"

Phong Tàn Nguyệt cười nhạt, ngón tay chấm chút nước trà, ở trên bàn hơi một điểm.

"Uống trà cùng uống rượu không giống nhau, từ từ có tốt xấu, uống nhiều rồi liền túy, say rồi cũng là không tư vị gì... Trà không giống, trà chính là

thanh tâm mình khí đồ vật, uống đến càng chậm càng lâu, mới có thể phẩm ra mùi vị, vì lẽ đó uống trà, liền muốn uống trà ngon!"

Thấy Mộ Dung Quyết mặt lộ vẻ nghi hoặc, Phong Tàn Nguyệt lại nói: "Mộ Dung huynh, thưởng thức trà như vậy, tu đạo cũng như vậy, ý nghĩ không đúng, tuy là muôn vàn khổ tu cũng khó thành đại nghiệp, người bởi vì một cái đệ tử ký danh mà mang trong lòng khúc mắc, cần không biết bảo ngọc chôn đến càng sâu, khai quật ra liền càng thêm hào quang xinh đẹp! Đường đường nam nhi nếu là liền một tia tâm tư đều vuốt không trực, tu đạo để làm gì? Tương lai làm sao lấy thành đại sự, làm to nghiệp!"

Ý nghĩ không đạt, nhưng dựa vào cái gì cũng vậy uống công, cái này cũng là người tu đạo, kiêng kỵ nhất một hạng.

Mộ Dung Quyết một tay che cái trán, tựa hồ là Phong Tàn Nguyệt vừa nãy mấy câu nói lay động, tâm niệm nhất thời giao tạp lên, vô cùng không thể tả.

Một lát.

Mộ Dung Quyết thân thể chấn động, lồng mày dĩ nhiên buông ra, mua bàn mà lên nói: "Không sai! Ta đường đường nam nhi bầy thước, càng sẽ vì một cái đệ tử ký danh khổ não, loại này làm ra về, thực sai nam nhi gây nên."

Lúc này Phong Tàn Nguyệt xem ánh mắt hắn đã làm sáng tỏ trong suốt, lại không một điểm tạp niệm, khẽ mỉm cười.

Tâm tư hiểu rõ, Mộ Dung Quyết tâm tình vô cùng vui vẻ, liền tục nói: "Tàn Nguyệt huynh thật là tự tự châu ngọc, Kim Khẩu Ngọc Ngôn, ngăn ngăn mấy câu nói, liền mở ra quấy nhiễu ta Mộ Dung Quyết ba năm lâu dài khúc mắc! Xuân nhi, đi đem phụ thân từ kinh đô mang đến ba đàn trăm năm nữ nhi hồng đều đem ra, hôm nay ta muốn cùng Phong công tử chè chén một phen! Nhân sinh đến này bạn bè, ngàn vàng không đổi!"

Nhìn thấy Mộ Dung Quyết hưng phấn không thể tự thoát ra được đáng đáp, Phong Tàn Nguyệt liền tục phất tay, nói: "Mộ Dung huynh, từ chính là ngũ cốc trần nhưỡng, đục ngầu đồ vật, người tâm tư vừa sáng tỏ, không thích hợp uống rượu, chúng ta vẫn là uống trà đi."

"Chuyện này..." Mộ Dung Quyết nhìn thấy Phong Tàn Nguyệt từ chối, hơi có chút lúng túng, xem ra người này cũng vậy một cái trọng tình nghĩa người, cũng không phải là như đầu tiên nhìn thấy, lòng dạ quá sâu.

"Được! Chúng ta uống trà." Mộ Dung Quyết gật gù, bỗng nhiên rồi hướng nha hoàn hô: "Xuân nhi, quản gia bên trong cất giấu Bích Hòa Hoa Trà lấy ra!"

"Đại thiếu gia, cái kia nhưng là lão gia đều không bỏ uống được trà, từ Tây Châu vận tới đây, nhưng là lão gia bỏ ra giá cao mua được, hiện ở trong nhà cũng chỉ có nửa cân trái phải..." Tên là xuân nhi nha hoàn cũng có chút do dự, dù sao đồ vật quá mức quý trọng, nếu là bị quản gia chất vấn lên, không có thiếu một trận khổ ải.

Mộ Dung Quyết tâm tình bây giờ, há quan tâm nửa cân lá trà, liền thanh quát lên: "Bảo người đi người liền đi, quản gia hỏi đến, liền nói ta chiêu đãi khách mời, hiện tại phụ thân không ở trong nhà, tất cả do ta làm chủ!"

"Vâng, thiếu gia." Xuân nhi hiếm thấy tên này thiếu gia nổi nóng, vội vã đi ra ngoài, nắm lá trà đi tới.

Lại nói này Bích Hòa Hoa Trà, chính là thái tự Tây Châu u núi nơi sâu xa, một chỗ đoạn nhai lão tùng hoa lá làm ra, thế gian chỉ U Châu mấy viên lão tùng có vật ấy, dựa vào sơ nhật thời điểm sớm nhất tắm rửa tinh khiết ánh mặt trời, được thiên địa mưa móc tinh hoa sinh sôi, mới sinh ra một loại kỳ dị đoá hoa màu xanh lục, hoa này con mở một đêm, một đêm đi qua liền suy bại, vì thái loại này hoa, hái trà người thường thường muốn ở đoạn nhai một bên nhất đẳng mây tháng, trắng đêm không ngủ chờ đợi, mãi đến tận hoa nở thời điểm, mới dám dưới sườn núi **. Loại trà này Diệp, đặt ở thị trên cũng vậy có tiền cũng không thể mua được đồ vật, thường thường là trong cung ngự phẩm, hoàng đế phi tử mới có thể uống đến, không nghĩ tới một cái nhỏ nhỏ Mộ Dung gia, càng có thể có được quý giá như thế trà nhai!

Niệm do lòng sinh, Phong Tàn Nguyệt nói: "Mộ Dung huynh, ta có một vấn đề không rõ, mạo muội hỏi một chút... Người tu chi đạo, là nơi nào truyền lại, chính là hà pháp?"

Mộ Dung Quyết nói: "Ta tu luyện Nguyên Sinh đạo pháp, chính là Nguyên Sinh Đạo Tổ trên truyền lại, chia làm chín tầng, tu luyện đến tầng thứ hai sau, mới có thể tập đến chân chính nội dung, tầng thứ năm thời điểm, đã đạt đến nhân gian tán tiên mức độ, tầng thứ sáu liền đã là Nhân tiên, tầng thứ bảy thời điểm, đã hóa thành Địa tiên, có lâu dài tuổi thọ... Còn tu luyện đến Nguyên Sinh đạo pháp tầng thứ tám, đã liệt vì nhân gian đại thành tồn tại, chính là Thiên Tiên! Nguyên Sinh đạo bên trong, ngàn trong năm chỉ có một người tu thành thiên tiên, đứng ngạo nghễ thiên địa." Nói tới chỗ này, Mộ Dung Quyết trong mắt xẹt qua mấy phần hào quang, tựa hồ cũng ở ngóng trông như vậy cảnh giới cao thâm.

Phong Tàn Nguyệt trên mặt vẻ mặt bình thản: "Mộ Dung huynh, người có biết trở thành Thiên Tiên sau khi, còn có hà đường?"

Mộ Dung Quyết một trận không rõ, nghi ngờ nói: "Thiên Tiên không phải nhân gian đỉnh chóp, tu luyện bên trên liền trở thành tiên nhân, Tiêu Dao tự tại tại sao?"

Phong Tàn Nguyệt phất tay áo, đang muốn nói đến...

"Thiếu gia, trà đem ra." Xuân nhi cầm một cái ngọc hộp gấm từ, để lên bàn, trong hộp tự nhiên là thiên kim khó mua Bích Hòa Hoa Trà.

"Tàn Nguyệt huynh, hôm nay người cùng ta giải thoát tâm tư, chúng ta không nói chuyện việc vật, uống trà!" Mộ Dung Quyết nghe thấy được một luồng nhân nhạ trà hương vị, từ ngọc cầm trong hộp tản mát ra.

"Được, không nói chuyện việc vật, hôm nay liền do ta đến dạy người làm sao thưởng thức trà." Một vãn tay áo, Phong Tàn Nguyệt xốc lên ngọc hộp

gấm tử, một trận nhàn nhật mùi thơm ngát nhất thời từ trong hộp tán mát ra, màu Bích Lục hoa lá trên, tựa hồ còn liêu liêu điểm điểm lục quang, vừa nhìn liền biết là linh vật.

Ôn ảm, trang trà, nhuận trà, hương về phao, dội ảm, ôn chén, vận ảm, châm trà... Thúy Vi Cư bên trong một trận nức mũi trà hương truyền tới, từng trận bay xa, cho đến ở hồ trên tan hết.

Trong căn phòng nhỏ, trà hương phân tán.

Mộ Dung Quyết nâng chung trà lên, ném một cái miệng nhỏ, nhất thời cảm thấy miệng đầy sinh hương, trong miệng một trận không nói ra được nhẹ nhàng khoan khoái.

"Này trà quả nhiên có tinh thần thanh não tác dụng, hôm nay lại đến Tàn Nguyệt huynh một tay pha trà tốt tài nghệ, này trà, uống vui sướng, uống giá trị!" Mộ Dung Quyết một trận than thở, cười ha ha nói.

"Trà thật là tốt trà, " Phong Tàn Nguyệt nhấp một miếng nước trà, đặt chén trà xuống, cười nói: "Như ngày sau có cơ hội, liền cùng ngươi uống rượu!"

"Định ra rồi, ngày khác quyết định ngươi uống cái không say không nghỉ!"

Trà quá bán thưởng, bầu không khí không giảm chút nào.

Liền ở Mộ Dung Quyết nói lên trong nhà mình sự tình thời điểm, bỗng nhiên thấy đưa tay tiến vào trong lồng ngực: "Tàn Nguyệt huynh, ngươi và ta vừa gặp mà đã như quen, hôm nay ta cho ngươi xem như thế bảo bối!" Nói, liền từ trong lồng ngực móc ra một cái màu trắng túi vải, từ bên trong lấy ra một cái bàn tay to nhỏ, ôn hòa ánh sáng lộng lẫy, hiện ra có nhàn nhật bạch quang khối ngọc.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9 Hoà Thị Bích

Mới gặp bạch ngọc, Phong Tàn Nguyệt liền bị ngọc bích mặt ngoài một luồng ánh sáng hấp dẫn.

To bằng bàn tay trên khối ngọc, tròn nhẵn không có một tia quệt gân, nổi lên nhàn nhật ánh sáng lạnh dường như ban đêm đom đóm giống như vậy, ngọc bích bên trái có một đạo rõ ràng thiết ngân, nhìn ra được này không hề là cả khối ngọc.

Ngọc bích ánh sáng, tựa hồ có một loại kỳ dị sức hấp dẫn, khiến cho Phong Tàn Nguyệt bất giác có chút say mê, giả như hắn không có nhìn lầm, tựa hồ này chính là đế vương chi ngọc, Hoà Thị Bích!

Bạch quang bên trong, một đạo không nổi bật điểm đen, vừa vận xác mình Phong Tàn Nguyệt suy đoán.

"Mộ Dung huynh, đây chính là Hoà Thị Bích?"

Mộ Dung Quyết 'Hà?' một tiếng, thờ dài nói: "Tàn Nguyệt huynh thật tinh tường, này chính là Đại Tàn thời kì Hoà Thị Bích!"

"Năm đó Tàn vương dùng Hoà Thị Bích tới làm ngọc tỷ, chỉ dùng đi Hoà Thị Bích một nửa, khác một nương theo Tàn vương an táng... Không biết là dân gian trộm mộ người người khai quật ra, nhiều lần truyền lưu, càng bị gia phụ ở An Châu một mảnh đất trên quầy phát hiện, lúc này mới mua trở về!" Mộ Dung Quyết giải thích.

Chỉ là Phong Tàn Nguyệt chưa từng phát hiện, Mộ Dung Quyết trong mắt về đặc ý về mặt.

Ngón tay nhẹ nhàng xúc sờ một chút Hoà Thị Bích, quả nhiên bóng loáng Vô Ngân, có từng trận ý lạnh như băng, Phong Tàn Nguyệt than thở một tiếng: "Tốt ngọc!"

"Ha ha!" Mộ Dung Quyết tựa hồ chờ chính là Phong Tàn Nguyệt câu nói này, không nhịn được cười nói: "Tàn Nguyệt huynh, lần này ngươi vừa nhìn nhầm! Khối này ngọc tuy rằng như Hoà Thị Bích, nhưng cũng là gia phụ tìm người dựa theo chân chính Hoà Thị Bích đánh bóng mà thành, cũng không phải là thật cùng thị bích... Ngươi xem nơi này!" Mộ Dung Quyết chỉ tay bạch ngọc trên một điểm địa phương, mặt trên có một cái nhỏ đến thấy không

rõ lắm điểm đen.

"Này ngọc, là khối giả ngọc!"

Mộ Dung Quyết vừa nói như thế, Phong Tàn Nguyệt nhưng nhú mày.

Giả ngọc? Năm đó Tàn vương tạo ngọc tỳ, chính là bởi vì nhìn thấy Hoà Thị Bích trên điểm này điểm đen, mới tuyển nửa kia làm ngọc tỳ, chuyện này, Phong Tàn Nguyệt tự nhận rất rõ ràng. Có thể bởi vì là Đại Tàn bí sự tình, chưa từng lưu truyền tới, Tàn vương ý ở Hoà Thị Bích mang theo hoàn mỹ chi ngọc tên gọi.

"Tàn Nguyệt huynh, sơ lần gặp gỡ, tiểu đệ không có gì hay lễ đưa ngươi, khối này ngọc tuy rằng không phải chân chính Hoà Thị Bích, nhưng cũng vậy cổ ngọc tinh trác mà thành, đáng giá ngàn vàng!" Mộ Dung Quyết nói, đem khối ngọc thu vào túi vải bên trong, hướng về Phong Tàn Nguyệt trong lòng đầy một cái.

"Chuyện này..."

Phong Tàn Nguyệt nhất thời không hề quay lại thần đến, đợi được phát hiện thời điểm, khối này giả Hoà Thị Bích đã ở trong tay.

"Đừng từ chối nữa!" Mộ Dung Quyết đứng dậy, nói: "Tàn Nguyệt huynh, ngươi nếu thật muốn giao ta Mộ Dung Quyết người bạn này, vậy chỉ thu hạ xuống, ta từ trước đến giờ hi vô không thích văn, này khối ngọc thả ở trên người cũng khó chịu, ngươi nếu là không nên, ta ngày hôm nay liền quăng ngã nó!" Nghe Mộ Dung Quyết khẩu khí, thật giống Phong Tàn Nguyệt chỉ cần một lấy ra đi, Mộ Dung Quyết lập tức thì sẽ quăng ngã tựa như.

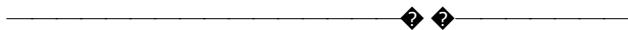
Nói đều nói đến trình độ như vậy, Phong Tàn Nguyệt từ chối nữa, trái lại có vẻ làm ra vẻ: "Ta nhận lấy chính là, không tới hôm nay ngươi đưa ta ngọc, tương lai, định cùng ngươi một món lễ lớn."

"Được, cứng kính không bằng tuân mệnh!"

Hai người cười ha ha, đều là người phóng khoáng.

Trà cũng uống qua, trời cũng tán gẫu qua, cuối cùng Mộ Dung Quyết mấy lần mời Phong Tàn Nguyệt đi trong nhà ngồi xuống, bị uyển nói chối từ đi mất.

Người đi trà mát, Thúy Vi Cư lại là hoàn toàn yên tĩnh...

Mộ Dung phủ.

Đùng!

Một cái có giá trị không nhỏ bình hoa bị ngã nát trên đất, Mộ Dung Tiểu Kiếm mạnh mẽ giẫm chân một cái, khắp khuôn mặt là thô bạo khí: "Tiểu tử! Ngươi dám trêu ta... Ngươi lợi hại! Ngươi lợi hại!" Mạnh mẽ một quyền chày ở trên bàn, gỗ chắc làm bàn bản, càng bị miễn cưỡng đập ra một cái lỗ thủng to.

Môn một tiếng cọt kẹt, đi vào một người.

"O! Kim cái đây là làm sao, Tiểu Kiếm làm sao phát lớn như vậy tính khí... Chà chà, đây chính là Tây Tấn bình hoa, nát rất đáng tiếc." Một cái tay cầm quạt giấy tiên y công tử đi vào gian phòng, nhìn thấy khắp phòng mảnh vỡ, hơi tiếc hận nói.

"Ai?" Mộ Dung Tiểu Kiếm vừa ngẩng đầu, trần đầy tức giận trên mặt, nhất thời ít đi mấy phần: "Hóa ra là Chu công tử, không có chuyện gì, Tiểu Kiếm ngày hôm nay tâm tình khó chịu, suất mấy cái bình hoa vui đùa một chút."

"Vui đùa một chút, đây chính là ngươi nửa tháng trước ở Lý phủ dùng giá cao mua được, mấy trăm lạng bạc ròng đồ vật, nói đánh liền đánh, ngươi cho rằng ngươi là vương tôn quý tộc, có tiền như vậy..." Chu công tử nguyệt một cái Mộ Dung Tiểu Kiếm, rào một tiếng bỏ qua cây quạt: "Nói cho ca ca nói, ai lại chọc giận ngươi."

"Liền một hồi điểm võ công tiểu tử, chính ta có thể giải quyết."

Lạch cạch!

Chu công tử một cái cây quạt vỗ vào Mộ Dung Tiểu Kiếm trên đầu, cúi đầu suy nghĩ một chút, nói: "Đề ta đoán xem, này Thanh Hoa trần từ trên, dám trêu ngươi người... Ân, không có a, Thanh Hoa trần không tới như thế chút du côn vô lại, đều là nhất như chuột, cái nào dám trêu ngươi cái này tiểu Diêm Vương."

"Hừ!" Không đề cập tới cũng còn tốt, nhắc lên chuyện này Mộ Dung Tiểu Kiếm liền đến khí, cắn giận nói: "Còn không phải ta cái kia đại biểu ca Mộ Dung Quyết che chở, hôm nay tiểu muội cũng bị cái kia thư sinh bắt nạt, còn đánh gãy tiểu muội hai cái từ thân người hầu chân gân, thực sự là đáng ghét! Đáng ghét! Ta Mộ Dung Tiểu Kiếm ở Thanh Hoa trần trên ở lại mười bảy năm, còn không ăn phải thiệt thòi lớn như vậy!"

"Cái gì! "

Chu công tử về mặt biển đổi, quạt giấy ở bàn gác vỗ một cái, lúc đó liền bẻ gãy. "Cái nào không muốn sống trên Yên cô nương! Tiểu Kiếm, người nói ra đến, ta Chu Thế Hưng quyết không buông tha hân!"

Nhìn thấy Chu Thế Hưng nổi lên, Mộ Dung Tiểu Kiếm trong mắt một tia giao hoạt. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát.

"Lý quán gia!"

Mộ Dung Tiểu Kiếm hướng về ngoài cửa hô, chỉ chớp lát sau, một cái chặt chẽ lão quán gia đã đi tới.

"Lý quán gia, người đi thăm dò một chút trên trần người, ta phải tìm được tên tiểu tử kia, đúng rồi, người đi mang tới trong nhà lưu võ sư, tra được hân tư liệu... Nếu là cái không của không đường người, ngay tại chỗ giết, coi như là có chút dòng dõi, cũng cho ta chộp tới, thiếu gia ta phải cố gắng rình rập hân!" Lúc nói chuyện, Mộ Dung Tiểu Kiếm sắc mặt lạnh đến mức đáng sợ.

Có Mộ Dung Quyết che chở, hân Mộ Dung Tiểu Kiếm không thể quang minh chính đại động thủ, lén lút động thủ đều có thể đi!

"Chậm! Tiểu Kiếm, thủ hạ ta có hai cái Tạo Hóa Môn người, để hai người này cùng đi, coi như cái tên này lợi hại đến đâu, cũng không sánh bằng đạo thuật!" Chu Thế Hưng nói.

Lão quán gia trong mắt một đạo tàn nhẫn quang, gật gật đầu nói: "Chu thiếu gia còn có dặn dò gì."

Chu Thế Hưng một đầu, từ trong lồng ngực móc ra một cái sứ trắng bình nhỏ, lại móc ra một viên vàng: "Thu, bình sứ trắng bên trong là Hóa Thi Phần, giao cho thủ hạ ta hai cái Tạo Hóa Môn người, cần phải làm được sạch sẽ, đẹp đẽ!"

Lão quán gia thông thạo nhận lấy, trong mắt một vệt lão lạt ánh sáng sai trốn, nhìn ra đến, cái này Mộ Dung gia lão quán gia, cũng vậy một cái lòng dạ độc ác người.

Chu Thế Hưng cười hi hi, lộ ra sâm răng trắng, mạnh mẽ một cắn: "Người này, nhất định phải chết!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10 CỬU LONG DIỆP VIÊM THẢO

Lại là một cái sáng sớm.

Trong nhà gỗ tĩnh lại Phong Tàn Nguyệt, vuốt mắt đi ra cửa đi...

Rõ ràng là sáng sớm, sắc trời nhưng như chạng vạng thời điểm như thế âm trầm, xem ra ngày hôm trước cái kia một hồi sương lớn, xác thực mang đến này âm trầm khí trời.

Tiện tay chép lại nhà gỗ trên vách tường búa cùng này thanh chưa từng rời thân đao nhỏ, Phong Tàn Nguyệt liền muốn tiếp tục đi —— nhà gỗ xây ở một viên khoảng một trượng thô trên cây to, đi xuống, muốn so với tới thời điểm cần thận rất nhiều.

Cho tới Mộ Dung Quyết đưa hân khối này 'Hoà Thị Bích', đã sớm bị còn đang trong phòng. Thường nói 'Thất phu vô tội, mang ngọc mắc tội', trong ngày thường mang như thế một tảng lớn ngọc đi ra ngoài, không có thiếu gây nên chuyện gì đến, khối ngọc đối với Phong Tàn Nguyệt mà nói, phòng chừng cũng chỉ là ngày sau lấy nó khắc một cái ngọc bội cái gì, dù sao hân là rất yêu thích loại này bạch ngọc ánh sáng.

Buổi sáng vẫn cứ như thường ngày đi đồn củi, mãi cho đến đánh tốt một gánh củi, Phong Tàn Nguyệt mới nhớ tới muốn đi một chuyến Thanh Sơn, trích chút Hàm Hương Thảo.

Mỗi ngày vào lúc này, ánh mặt trời đã bắn tới cánh rừng cây này bên trong, chỉ có điều hôm nay sắc trời âm trầm, nhưng vẫn là một mảnh tối tăm.

"Nếu là bắt đầu mưa, lại muốn ở trong núi tránh một chút." Phong Tàn Nguyệt ngẩng đầu nhìn mắt bầu trời âm trầm, lẩm bẫm nói.

Đem đốn củi búa cùng một gánh củi để dưới đất, Phong Tàn Nguyệt khinh thân ra đi.

Thanh Sơn, là trảm dặm bên trong đệ nhất núi lớn, chiều cao trăm trượng, mặt phía bắc thế núi chót vót không thể leo tới, chỉ có mặt nam cây cối xanh um, có lên núi đường tắt.

Những năm gần đây, dựa vào đốn củi mà sống dân trấn dần dần thiếu, mọi người đối với Thanh Sơn nhận thức liền cũng thiếu rất nhiều, mỗi ngày vẫn cứ đốn củi người, cũng chỉ ở chân núi nơi núi rừng bên trong đốn củi đốn củi, chưa bao giờ đến trong núi đi. Ở nhân loại nhận thức bên trong, trong núi thăm có bao nhiêu núi tinh thụ yêu, người đi vào, nếu là bị yêu vật nhìn chăm chăm, thì sẽ chết ở núi rừng bên trong.

Trên thực tế, yêu cũng cùng nhân loại như thế, trong núi thăm có được nhiều là chút lão mị, quỷ tinh, yêu súc yếu Yêu tộc như thế sẽ bị trong núi quỷ quái sát hại.

Không tới Phong Tàn Nguyệt và không sợ, thanh trong núi, tự có núi thần nói chuyện sau khi, liền không thể nào nghe nói qua quỷ quái nói chuyện.

Leo núi mãi cho đến buổi chiều, Phong Tàn Nguyệt mới đến một mảnh bằng phẳng đến núi trên mặt, qua mảnh đất này, chính là Hàm Hương Thảo sinh trưởng nơi.

"Hô... Thân thể thực sự là ngày càng lụn bại, chết tiệt thân lực!" Phong Tàn Nguyệt thở hổn hển khẩu khí thô, ngồi xuống, nghỉ ngơi một lúc.

Sở dĩ thân thể của hắn không hề có một chút khôi phục, nguyên nhân chính là bị đánh vào trong cơ thể một luồng thần lực, mỗi khi thân thể có một tia muốn khôi phục ý nghĩ, lập tức thì sẽ bị này cỗ thần lực quấy rầy, có thể nói, hắn bây giờ ngoại trừ đáng về là nhân loại, hầu như liền dường như tốt nhất bình thường Yêu tộc như thế, nhỏ yếu cực kỳ!

"Đáng ghét! Nếu như có thể được Thái thượng hàn thần đan, liền không sẽ chật vật như vậy!"

Ám thờ dài, Phong Tàn Nguyệt đứng dậy, tiếp tục hướng về trên núi đi đến.

Thu ý dần đến, trong rừng từ lâu rơi mãi là khô, đập lên từng trận 'Đùng đùng' vang vọng. Đây một mảnh cây cối đa số là chim quyên thụ, ngày mùa hè thời điểm hồng hoa khắp cả núi, mỗi khi mùa thu thời gian, khắp núi hồng hoa khô héo, trên đất ngoại trừ lá cây, còn có hiện lên một tầng hoa.

Đi lại mấy bước, Phong Tàn Nguyệt cuối cùng nhìn thấy cái kia một mảnh vẫn cứ bích lục bãi cỏ.

Này một phương bãi cỏ cũng không lớn, chỉ có năm, sáu trượng to nhỏ, mặt trên sinh trưởng chính là Hàm Hương Thảo, Hàm Hương Thảo không theo mùa khô vàng, mùa đông thời điểm tiến vào hôn mê, mỗi khi mùa xuân đến thời điểm, vẫn cứ sẽ toả ra sức sống tràn trề, cỏ này một loại thảo, cũng bị gọi là Trường Sinh thảo.

Phong Tàn Nguyệt ngồi xổm xuống, dùng tay sờ sờ màu xanh đậm Hàm Hương Thảo, loại cỏ này lá cây muốn so với bình thường thảo dày một ít, thảo Diệp đựng một hương thơm kỳ lạ, thông thường là đặt ở hương bao bên trong, hoặc là cầm lại gia đặt ở trong phòng, thảo khô cạn sau, phao nước uống cũng không sai.

Ngẩng đầu nhìn lên âm trầm khí trời, màu đen vũ vân trên bầu trời đã càng để lâu càng dày, chỉ cần tiếng sấm vừa vang, e sợ thì sẽ bắt đầu mưa.

"Đến đuôi sắp rồi." Phong Tàn Nguyệt cúi đầu, nắm lên một món Hàm Hương Thảo ở chớp mũi ngửi một cái. Bình thường mà nói, Hàm Hương Thảo không hề đều là hương, dĩ vãng nói đến là càng lão thảo càng thơm, Phong Tàn Nguyệt phiến một lần, lập tức liền đưa ánh mắt đứng ở dân dã chính giữa.

Đi tới rút lên một viên thảo, quả nhiên mang chút dị dạng mùi thơm ngát, Phong Tàn Nguyệt trên mặt vui vẻ, lập tức lại bắt được mấy cây.

Àm àm àm! !

Chính đang thu thập trong lúc đó, trên bầu trời đã truyền đến một tiếng to lớn Lôi Minh, đậu mưa lớn thiên từ không trung nện xuống đến...

Mưa to sắp tới.

"Không được!" Nắm lên trong tay thảo, không lo được đang làm gì, Phong Tàn Nguyệt đứng dậy.

Lòng bàn tay đột nhiên truyền đến một luồng nóng rực cảm giác, phảng phất có cái gì ở sáng quắc thiêu đốt, nhiệt độ không ngừng sâu sắc thêm, lại có muốn thiêu hủy bàn tay của chính mình tâm ý!

Đột nhiên ném mất trong tay thảo, mưa to rơi vào trên bàn tay, một luồng bạch khí bốc lên đến, Phong Tàn Nguyệt nguyên bản bàn tay trắng nõn, càng bị thiêu ra một đạo Hồng Hồng dấu ấn! Vũ đánh xuống, nhất thời gây nên một tầng bong bóng!

"Món đồ quý quái gì vậy!" Phong Tàn Nguyệt một mặt bận tâm bị thiêu đau tay, một mặt nhìn về phía trên đất cái kia một món Hàm Hương Thảo.

Chỉ thấy ở đông đảo màu xanh lục Hàm Hương Thảo bên trong, một cây màu đỏ sậm, vô cùng không đáng chú ý thảo Diệp chen lẫn, nước mưa đánh tới đi, lập tức liền bốc hơi làm bạch khí. Nước mưa hạ xuống, thảo nhiệt độ càng còn đang không ngừng tăng cao, nguyên bản cùng nhau Hàm Hương Thảo, càng đang không ngừng mạo khí bạch khí bên trong, dần dần biến khô cạn, lượng nước hoàn toàn bị bốc hơi lên, cuối cùng, dĩ nhiên bốc lên khói trắng...

Mưa to bên trong, Phong Tàn Nguyệt không nhúc nhích đứng trên cỏ, trên tay bị phỏng tựa hồ cũng không cảm giác được đau đớn, hai con mắt tựa hồ ngây người, gắt gao chăm chú vào khô cạn trên lá cây, khói trắng hiện lên... Cuối cùng, 'Tích ba' một tiếng bốc cháy lên!

Đĩ nhiên ở mưa to bên trong đốt lên!

"Này, đây là..." Phong Tàn Nguyệt trong mắt tràn đầy ánh mắt kinh ngạc, trong đó còn có một chút điểm ước ao, trong lòng kinh hoàng: "Cửu Long Diệp Viêm Thảo!"

Cửu Long Diệp Viêm Thảo, sinh ở nơi cực hàn, được vạn năm hàn băng dục, kỳ nhiệt cực kỳ, đồn đại Thái cổ hung thú Hỏa Lân, khi còn bé chính là nuốt chừng loại cỏ này Diệp mà sống, cho nên mới có bá đạo hỏa diễm!

Hiện nay, dĩ nhiên ở này một cái nho nhỏ thanh trong núi, thờ ơ Thần Châu đại địa, sinh ra như vậy một tiểu cây Cửu Long Diệp Viêm Thảo!

Quả thực khó mà tin nổi!

"Không trách xung quanh không có quỷ quái đồ vật khí tức, hóa ra là loại này kỳ bảo ở đây, không trách... Không trách..." Phong Tàn Nguyệt vỗ ngực, nỗ lực để tâm tình của chính mình bình phủ xuống —— có loại cỏ này, chỉ cần nhân gian mấy chục vị thuốc, liền có thể nung nấu ra cùng hàn thần đan như thế hiệu quả Cửu Long Viêm hỏa đan, hiệu quả không một chút nào so với hàn thần đan kém!

Được cây cỏ này, Phong Tàn Nguyệt liền có cơ hội tiêu diệt trong cơ thể thần lực!

Mưa to như trút nước, Phong Tàn Nguyệt đứng ở trong mưa gió, chậm đợi này một cây nho nhỏ Cửu Long Diệp Viêm Thảo hạ xuống nhiệt độ. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát.

Bên tai tóc dài ướt đầm, Phong Tàn Nguyệt hơi phe phẩy tay, tay trái bị phỏng địa phương còn ở mơ hồ làm đau, nhìn đáng dáp, lần này bị phỏng rất là nghiêm trọng...

Chẳng biết lúc nào, tất tất tác tác âm thanh xuất hiện ở xung quanh.

Ở trên cỏ đợi được Cửu Long Diệp Viêm Thảo hạ xuống nhiệt độ Phong Tàn Nguyệt, đột nhiên ngóc tại chỗ.

Linh vật vị trí, tất có Thần thú thủ hộ!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 11 Băng Đế Xà

Bên trong vùng rừng rậm, mưa to giàn giụa!

Nước mưa từ trên bầu trời rơi xuống, đập cho lá cây keng keng vang vọng, lá cây một mảnh tiếp một mảnh rơi xuống, lẫn vào trên đất bùn nhão bên trong. Liền ở này mấy cái thở dốc trong lúc đó, sắc trời đã trở nên một vùng tăm tối, đen kịt màn trời bị một đám mây đen bao phủ, xung quanh không nhìn thấy một điểm tia sáng, từ nơi sâu xa, chỉ có Cửu Long Diệp Viêm Thảo vị trí, còn ở hừng hực bốc lên màu trắng nhiệt khí.

Rầm!

Một tia chớp xẹt qua chân trời, khoảnh khắc rọi sáng cả cánh rừng.

Phong Tàn Nguyệt bốn phía tất tất tác tác tiếng vang, nhất định là từ vô số điều miệng rắn bên trong phát ra. Xuyên thấu qua này ngăn ngại ánh sáng nhìn tới, xung quanh đã không biết tụ tập bao nhiêu điều xà, màu sắc hoa lục loang lổ, vừa nhìn liền biết là vật kịch độc.

Linh vật vừa ra, thiên địa dị biến ứng hợp tình hợp lý.

"Quả nhiên, âm u khí là từ thân rắn trên tản mát ra, lẽ nào thủ vệ nơi này, nhất định là một con rắn vương?" Phong Tàn Nguyệt mắt nhìn xung quanh nơi

bóng tối, sắc trời tuy rằng hắc ám, nhưng còn không đến mức một điểm đều thấy không rõ lắm.

Khắp mọi nơi, to to nhỏ nhỏ không biết có bao nhiêu rắn độc, thậm chí còn cành cây, trên cây khô, trong vũng nước đều mọc đầy xà, mới nhìn đi qua, khiến cho người sờn cả tóc gáy, không rét mà run.

Bỗng nhiên, Phong Tàn Nguyệt dưới chân một trận không thanh âm bình tĩnh vang lên, bất ngờ nổi lên dưới mặt đất, phảng phất có động vật gì liền muốn dưới đất chui lên!

"Không được!"

Phong Tàn Nguyệt đá một cái bay ra ngoài trên đất Cửu Long Diệp Viêm Thảo, thuận thế lùi về sau một bước.

Àm!

Mặt đất nổ tung một cái lỗ thủng to, một cái có tới độ lớn bằng vại nước màu trắng bạc đại xà, tự trong đất bùn chui ra đầu rắn, vị trí vừa vịn ở vừa Cửu Long Diệp Viêm Thảo trên.

Nếu không có Phong Tàn Nguyệt phản ứng đúng lúc, Cửu Long Diệp Viêm Thảo sợ là đã bị đại xà nuốt vào trong bụng!

Mắt nhìn trước mắt vậy trắng đại xà, Phong Tàn Nguyệt chỉ cảm thấy toàn thân một trận phát tê, thân rắn tỏa ra một loại cực hàn khí, dường như là muốn đem người đóng băng lại!

"Vây trắng đại xà? Không đúng... Cửu Long Diệp Viêm Thảo tuyệt đối không phải là loại này linh thú bảo vệ!" Phong Tàn Nguyệt trong lòng nổi lên cảm thấy rất ngờ vực, mắt thấy này con rắn to chậm rãi từ trong động khoan ra, từng điểm từng điểm, cuối cùng hoàn toàn chui ra khỏi động, màu trắng bạc thân thể quay quanh lên, có tới to khoảng mười trượng!

Đại xà hai con nổi lên ánh sáng xanh lục thụ động khản nhìn chăm chăm Phong Tàn Nguyệt, đuôi rắn lạng lẽ hướng về Cửu Long Diệp Viêm Thảo vị trí xoay quanh đi qua, một chút đem Cửu Long Diệp Viêm Thảo quán lấy.

"Tê... Tê Hi!" Vây trắng đại xà đe dọa bình thường phát sinh hí lên, nhìn ra được, cái con vây trắng đại xà đã có linh tính, nhìn thấy Cửu Long Diệp Viêm Thảo trở xuống, cũng không muốn liền như vậy khai chiến.

"Muốn ta không chiến trở ra?" Phong Tàn Nguyệt khoe miệng nổi lên một nụ cười lạnh lùng, trong tay lam quang lấp loé, đại xà đầu rắn đột nhiên vung một cái... Đùng! ! Máu lam nhạt đao nhỏ sâu sắc xuyên ở phía xa trên cây khô, chỉ chừa ra một đoạn nhỏ thảo địa phương, nếu là bắn trúng đại xà, đại khái chỉ cần một đòn liền có thể xuyên thủng đại xà thân thể!

Ra chiêu bất lợi, Phong Tàn Nguyệt còn chưa chờ làm tiếp điều động làm, vây trắng đại xà đã nhào tới, đuôi rắn mạnh mẽ suất hướng về Phong Tàn Nguyệt.

"Được!" Phong Tàn Nguyệt thấy đại xà di động, dĩ nhiên không hề chú ý đại xà sủy tới được đuôi, con một bên, đuôi rắn quét tới thời điểm, thuận thế một tòn, vẫn chưa lại phát động tiến công, trái lại thẳng tắp hướng về Cửu Long Diệp Viêm Thảo vị trí chạy đi.

"Hí hí hí!" Đại xà vừa thấy không ổn, nhất thời rít lên một tiếng, vô số bầy rắn phun trào.

Bầy xà đồng thời tấn công lại đây, Phong Tàn Nguyệt chính là muốn trốn, cũng tuyệt không may mắn thoát khỏi lý lẽ, cắn răng một cái, càng mạnh mẽ lao ra bầy rắn, không chút do dự nắm lấy một con rắn, cho rằng đây từng giống như vậy, trên đất còn đang bốc lên nhiệt khí Cửu Long Diệp Viêm Thảo trên một trát. Rắn độc truyền đến một trận kêu thảm thiết, lập tức bị thiêu đến da tróc thịt bong, không lo được sủy đi trên người rắn độc, Phong Tàn Nguyệt một tay kéo xuống một đoạn ướt đầm tay áo, ở xà bị năng đoạn đồng thời, dùng thấp bổ buộc lại Cửu Long Diệp Viêm Thảo!

Vừa ngẩng đầu, vây trắng đại xà đã nổi giận đùng đùng nhìn chăm chăm đến!

Lúc này, treo ở Phong Tàn Nguyệt trên người xà đã dồn dập lui ra, chỉ là vết thương đông đảo, độc rắn sợ là tàn dư không ít.

Chỉ ở một cái thở dốc trong lúc đó, Cửu Long Diệp Viêm Thảo đã mất vào Phong Tàn Nguyệt trong tay, vây trắng đại xà tức giận không ngớt, trong miệng phát sinh trầm thấp khó chịu hồng, trong hai con ngươi hung quang càng tăng lên. Phong Tàn Nguyệt càng không muốn để, hai cổ khí thể trước mặt chạm vào nhau, bầy xà càng vì đó tránh lui.

"Đến a!"

Một luồng dã man khí thể tự Phong Tàn Nguyệt trên người bộc phát ra, đối mặt cái con khả năng sống mấy trăm tuổi đại xà, Phong Tàn Nguyệt càng không một chút nào tránh né ánh mắt của nó, hai con mắt mạnh mẽ cùng với đối diện!

"Hí hí hí!"

"Tê nguoi cái đại đầu quý!"

Vây trắng đại xà gầm thét lên xông lên thời gian, Phong Tàn Nguyệt cũng vậy một tiếng khó chịu uổng, cùng đại xà mặt trước mặt xông lên trên.

Hai người khí thế không phân cao thấp, liền... Chính là thực lực!

Đột nhiên, liền ở vậy trắng đại xà cùng Phong Tàn Nguyệt hướng về cùng nhau thời điểm, trắng xà đột nhiên mở ra cái miệng lớn như chậu máu, hai viên sâm trắng răng nanh một tấc, miệng đầy mùi tanh, cũng không phải cắn lại đây...

"Tôi đây chiêu a, đã sớm nhìn thấu!"

Cùng thời khắc đó, vậy trắng đại xà trong miệng cái kia màu trắng bạch, lóe ánh bạc, không ngừng mạo hừng hực hàn khí con vật nhỏ xông lại thời, Phong Tàn Nguyệt dùng thấp bổ buộc lại Cửu Long Diệp Viêm Thảo quăng đi tới!

Xoạt!

Một băng một hỏa hai loại sinh vật đụng vào nhau, màu trắng vật thể thuận thế cắn vào Cửu Long Diệp Viêm Thảo, cũng là ở này một cái trống rỗng, Phong Tàn Nguyệt này mới nhìn rõ ràng cái kia con vật nhỏ —— nhất định là một cái, dài bảy tấc ngắn con rắn nhỏ!

Đùng!

Hàn băng con rắn nhỏ cùng Cửu Long Diệp Viêm Thảo đồng loạt bị ngã vào bùn nhão bên trong. UU đọc sách (. uukanshu. com) văn tự thủ phát.

"Quả nhiên là Băng Đế Xà, xà loại bên trong chỉ có cực bắc hàn hủ cùng Băng Đế Xà hai loại là băng hàn đồ vật, có thể bảo vệ Cửu Long Diệp Viêm Thảo nhưng không bị thương tổn, trung thổ đại địa, chỉ có người thứ này!" Phong Tàn Nguyệt trong hai mắt một đạo tia chớp, không lo được cái kia vậy trắng đại xà, mạnh mẽ một quyền liền nện ở nhỏ nhỏ Băng Đế Xà thân rắn trên.

Khách kéo khách kéo!

Phong Tàn Nguyệt tay tiếp mới chạm được Băng Đế Xà, nắm chặt nắm đấm liền bị hàn khí ngưng ra một tầng dày đặc băng, tốc độ kịch giảm, Phong Tàn Nguyệt lòng bàn tay phát lực, nắm đấm mạnh mẽ đập trúng Băng Đế Xà.

Băng Đế Xà phiến cái lẩn, nhỏ nhỏ thân rắn một bàn toàn, nhưng vẫn không có từng lên tiếng Cửu Long Diệp Viêm Thảo, chỉ là hai con ngân con người màu trắng bên trong, tràn đầy ánh mắt kinh ngạc, tựa hồ vẫn chưa thể tin tưởng, vừa nãy chính mình càng bị trước mặt cái này phạm nhân nhục nhã một phen!

Đường đường ấu sinh xà đế, càng bị một phạm nhân đánh!

Một quyền nện ở Băng Đế Xà trước mặt, trên tay ngưng tụ khối băng rầm vỡ nát, Phong Tàn Nguyệt nhìn chăm chăm không chớp mắt nhìn chăm chú cái con con rắn nhỏ, cũng không thôi lui, cũng không đi tới!

Xung quanh bày rần, bao quát cái kia vậy trắng đại xà, giờ khắc này đều là nộ khí đằng đằng trừng mắt Phong Tàn Nguyệt, tựa hồ chỉ cần Băng Đế Xà tê kêu một tiếng, liền lập tức sẽ xông lên, để trước mặt người này thường đủ vạn xà cắn xé thống khổ, gãy dựa chết đi.

Trong rừng bầu không khí, nhất thời đặc biệt căng thẳng!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12 Đoạt thảo

Trong rừng tầng trời thấp, một chỗ đại thụ bên trên.

"Sur ty, chúng ta có muốn hay không hiện tại đi ra ngoài, người kia tựa hồ sắp không chống đỡ nổi..." Một cái tuổi xem ra không tới mười bảy mười tám tuổi, vác một món trường kiếm màu xanh người lặng lẽ nói rằng.

Ở hán bên trái nữ tử, đang gắt gao nhìn kỹ ở mặt trước, hai người đều là một thân hôi màu xanh trang phục: "Đội thêm một chút, nếu như hán có thể bức lui Băng Đế Xà, đó là không thể tốt hơn... Không phải vậy, cũng chỉ có thể do ta ra tay rồi."

Dưới cây lớn, Phong Tàn Nguyệt còn đang cùng Băng Đế Xà đối lập, xung quanh trên mặt đất giọt nước mưa, chẳng biết lúc nào ngưng tụ trên một tầng băng mỏng, tới gần Băng Đế Xà hạt mưa vẫn không có tiếp xúc được mặt đất, liền bị hàn khí đông thành một viên băng hạt, đập cho mặt đất một trận vang vọng.

Bởi vì có Cửu Long Diệp Viêm Thảo nhiệt độ cao, Phong Tàn Nguyệt cũng không có nhiều cảm giác được này cổ băng hàn, ngược lại là bị này cổ nhiệt độ cao quá nhiều có chút tâm thần không yên.

Xung quanh bầy rắn không ngừng phát sinh 'Tê tê' tiếng kêu, có thậm chí bò qua đến một ít, ý đồ công kích Phong Tàn Nguyệt.

Phút chốc!

Băng Đế Xà buông ra cắn vào Cửu Long Diệp Viêm Thảo miệng, hai con ngân đồng hàn quang một mạo, đối với bầy rắn 'Tê tê' một tiếng, dĩ nhiên liền quay đầu, quay lưng Phong Tàn Nguyệt chậm rãi rời đi...

Vô số điều xà thu hồi hùng lực sát khí, lấp loé xà đồng bên trong, tất cả đều là ánh mắt kinh ngạc.

Đường đường ấu sinh xà đế, dĩ nhiên chịu thả xuống đến miệng đồ ăn, bé ngoan tặng cho cái này phạm nhân!

"Ha, chậm đã!" Phong Tàn Nguyệt nhếch miệng lên một điểm nụ cười, bỗng nhiên đứng dậy đi tới dưới cây lớn, rút đao ra từ.

"Thiên địa linh bảo, vạn vật không thể độc chiếm, ngươi bảo vệ này cây Cửu Long Diệp Viêm Thảo hơn mười năm, cũng coi như công lao, chỉ tiếc hôm nay bị ta lỡ hái, không chờ này viên thảo hoàn toàn chín muồi, " nói, đao nhỏ đã xem Cửu Long Diệp Viêm Thảo cắt tới một nửa, thừa dịp còn không đốt tới tay, đột nhiên ném đi: "Cho ngươi!"

Băng Đế Xà đột nhiên quay đầu, thân thể một bay lên không, nhất thời đem một đoạn Cửu Long Diệp Viêm Thảo ngậm ở miệng, giờ lên màu bạc đầu rắn nhìn về phía Phong Tàn Nguyệt, con ngươi màu bạc chớp chớp.

"Đi thôi, nho nhỏ một toà Thanh Sơn không tha cho ngươi bức này để vương sinh vật, ngày khác hữu duyên ở nơi khác gặp lại, coi như ta nợ một món nợ ân tình của ngươi."

Băng Đế Xà dường như nghe hiểu giống như vậy, điểm điểm tiêu đầu, một hồi nhảy đến vây trắng đại xà trên đỉnh đầu, vây trắng đại xà quẫy đuôi, rất không tình nguyện hướng về trong rừng đi đến...

"Động thủ!"

Quát to một tiếng, đột nhiên từ tràn đầy tiếng mưa rơi trên vùng rừng rậm không truyền đến.

Chín thanh vàng chói lợi trường kiếm, đột nhiên từ trên trời rơi xuống, cấp tốc xung quanh mấy chục mét hình thành một cái màu vàng vòng sáng, thậm chí ngay cả vây trắng đại xà cũng nhốt ở bên trong.

"Tru Tà Trận!" Phong Tàn Nguyệt đệ liếc mắt là đã nhìn ra này chín thanh kiếm nguyên do, sắc mặt hoảng hốt, lập tức đối với lảng ở tại chỗ, tràn đầy sát khí nhìn kỹ chính mình vây trắng đại xà hô: "Đi mau, có người ở đây bày trận pháp!"

Nói chuyện thời gian, vây trắng đại xà một ngửa đầu, chui vào thổ địa bên trong, Băng Đế Xà sau đó nhảy vào đi...

Bá —— bá —— bạch! !

Đầy trời màu vàng quang đột nhiên ở cái này mấy chục mét bên trong đại trận bộc phát ra, xung quanh vô số điều rắn độc trong nháy mắt bị kim quang đâm chết, đại thụ bị xuyên thấu vô số lỗ thủng, ** một tiếng ngã xuống đất. Chỉ trong nháy mắt, Tru Tà Trận bên trong, liền chỉ còn dư lại trung tâm Phong Tàn Nguyệt!

"Người nào!"

Cảm giác được hai cổ từ phía chân trời vọt tới khí tức, Phong Tàn Nguyệt mới vừa vừa ngẩng đầu, liền thấy hai cái ngư kiếm mà bay người tu đạo, một nam một nữ, nữ tử đứng chấp tay, nam tử hai tay ôm ngực, một bộ uy nghiêm không thể xâm phạm vẻ.

"Thiên địa linh bảo, ngươi lại như vậy lảng phí, tùy ý giao cho loại này súc sinh, thật sự coi là tội lỗi lớn! Ngu muội!" Nữ người tu đạo lạnh lùng nói, dưới chân đạp một món trường kiếm màu xanh, văng sáng rọi sáng xung quanh vô số chết xà.

Tội lỗi lớn, lẽ nào so với giết chết vô số điều sinh linh càng to lớn hơn sao?

Phong Tàn Nguyệt cười lạnh một tiếng, nói: "Thiên địa linh bảo mỗi người có lấy, ta nghĩ cho ai liền cho ai!"

Hơi nhú mày, cẩn thận tập trung trước mặt hai người, dựa trực giác hơi vượt nhẹ thực lực của hai người —— nữ chỉ thiếu một chút liền đạt đến tán tiên mức độ, nam đạo thuật nhưng phải kém rất nhiều, chỉ có điều hai người đều đã đạt đến đạo gia khu vật cảnh giới! Có thể ngư kiếm phi hành.

Không phải là đối thủ của bọn họ!

Đây là Phong Tàn Nguyệt cái ý niệm đầu tiên, phàm thân thể người tuyệt đối không cách nào cùng tán tiên đối kháng!

"Được!" Nữ người tu đạo cười lạnh, hai tay vẫn cứ ôm ngực, nước mưa còn chưa tiếp xúc được thân thể, liền bị ánh kiếm kích bắn ra: "Ta hai người được sư môn chỉ thị, chờ đợi này Cửu Long Diệp Viêm Thảo một lúc lâu, là chính là chờ thành thực, người tự ý đoạt ta hai người bảo vật, ta không hỏi người tội... Hiện tại, đem ra đi!" Dứt lời đưa tay, mắt đẹp bắn thẳng đến Phong Tàn Nguyệt.

"Chuyện cười! Xem ra bây giờ người tu đạo cũng không cần tự lập giáo phái, thẳng thắn đi cướp thôi!" Phong Tàn Nguyệt tức giận nảy sinh, một bước cũng không thoái nhượng!

"Được... Được!" Nữ người tu đạo nói liên tục hai cái được, nụ cười trên mặt, xem ra nhưng càng như là cười giận dữ, vẫy tay, Tru Tà Trộn lập tức toả hào quang rực rỡ: "Người là thật sự không chịu giao ra Cửu Long Diệp Viêm Thảo đúng không?"

"Đừng hòng!" Phong Tàn Nguyệt càng không thích hợp hiệp.

"Vậy thì đi..."

"Chậm đã! Sư tỷ, để cho ta khuyên một khuyên hần, mạng người quý trọng, chương giáo giáo dục chúng ta người tu đạo không nên dễ dàng thương tính mạng người, vẫn là..." Ở bên tuổi trẻ người tu đạo nhất thời ngăn cản nói, chỉ là lời còn chưa nói hết, đã bị nữ từ ánh mắt lạnh như băng nhìn chăm chăm, nghẹn ở.

"Hừ Thanh, người mới tiếp xúc thể nhân, không hiểu được thể nhân thâm lam, không hiểu quy củ, như loại này ngu xuẩn mắt khôn người, căn bản không có gì để nói nhiều!" Nữ người tu đạo một tiếng quát lạnh, lúc này đánh gãy Hư Thanh ý nghĩ. Vừa quay đầu, nữ người tu đạo âm lãnh nở nụ cười: "Hôm nay người mất mạng nơi đây, hoàn toàn quán người bản tâm thâm lam, không trách người khác!"

"Chết đi!"

Tru Tà Kiếm toả hào quang rực rỡ thời khắc, một món hòa vào hắc ám đao nhỏ đột nhiên từ Phong Tàn Nguyệt trong tay bắn ra, nữ người tu đạo hít một hơi, đột nhiên vùng lên dưới chân trường kiếm màu xanh. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát.

Choảng một tiếng, đao nhỏ cùng trường kiếm màu xanh chạm vào nhau, bình thân không có gì lạ đao nhỏ dĩ nhiên xuyên phá ánh kiếm, ở trường kiếm màu xanh trên xô ra một mảnh đốm lửa.

Dưới chân trường kiếm đột nhiên thu vào trong lòng bàn tay, nữ người tu đạo vạn vạn không hề nghĩ tới Phong Tàn Nguyệt dĩ nhiên sẽ chủ động ra tay, sắc mặt băng hàn, giận dữ sinh cười: "Ha ha! Người dám to gan ra tay với ta... Vốn định giữ người một bộ toàn thân, bây giờ nhìn lại, ta nhất định phải người đầu một nơi thân một nẻo! Chết không có chỗ chôn!"

Ong ong ong!

Tru Tà Kiếm Trộn đột nhiên một trận ong ong tiếng, nguyên bản đồng loạt cắm trên mặt đất chín thanh kiếm, dĩ nhiên có một món bị nhổ ra, giò khác này chính nằm tại Phong Tàn Nguyệt trong tay, không ngừng run run!

Tru Tà Kiếm vốn là nữ người tu đạo đồ vật, càng không có bị Phong Tàn Nguyệt luyện hóa, như vậy cầm trong tay, có thể miễn cưỡng áp chế lại kiếm linh tính đã không sai!

"Hừ Thanh, giết này tặc nhân!"

"Hừ, khuyên bảo không thành tựu muốn giết người, quả nhiên người tu đạo đều là tuyệt tình tuyệt tâm, không trách thể nhân đều nói người tu đạo như súc sinh! Dưới cái nhìn của ta, nhưng là súc sinh không bằng!"

Phong Tàn Nguyệt hét lớn một tiếng, tay nắm một thanh Tru Tà Kiếm, nhất thời cùng nữ người tu đạo trường kiếm màu xanh đụng vào nhau.

Choảng!

Hai người chạm vào nhau, Phong Tàn Nguyệt quanh thân bị một nguồn sức mạnh áp chế, thân thể đột nhiên rút lui mấy chục bước, đụng vào một cây đại thụ mới dừng lại. Cũng không phải là bởi vì hai người thực lực phát hiện quá mức cách xa, mà là Tru Tà Kiếm ở thời khắc cuối cùng, đem nữ người tu đạo công kích hơn nửa phản phệ đến Phong Tàn Nguyệt trên người!

Xóa đi khóe miệng máu tươi, Phong Tàn Nguyệt ánh mắt càng thích giết chóc.

Chương 13 Tiên đặt cược

"Dựa người loại này phạm thế, cũng muốn không chế Tru Tà Kiếm, thực sự là hoang tưởng!" Nữ người tu đạo khinh thường nói, âm thanh băng hàn, tràn đầy châm chọc ngữ khí.

"Thử xem liền biết rõ ràng!"

Phong Tàn Nguyệt trong mắt loé ra một đạo sắc bén ánh mắt, đột nhiên nâng tay lên bên trong còn ở tránh thoát không ngừng mà Tru Tà Kiếm, tay trái đột nhiên nắm lấy, cắt xuống đi, một vết vết máu nhất thời ở lại tràn đầy kim quang Tru Tà Kiếm trên.

Huyết dịch áp chế, hào quang màu vàng óng lập tức ảm đạm đi, từ từ biến thành một món màu đen tối tăm tẻ kiếm, bị Phong Tàn Nguyệt nắm trong tay, không gãy dựa nửa một hồi.

"Phạm nhân máu đen, người càng học bằng môn tà đạo Huyết Án Chi Pháp!" Nữ người tu đạo sắc mặt trong nháy mắt băng lạnh xuống, thậm chí là nổi lên nồng nặc sát ý.

"Dám bản ta tiên kiếm, dơ bản đến cực điểm!" Theo một tiếng quát lạnh, nữ người tu đạo bốn phía tám chuỗi tia chớp Tru Tà Kiếm dồn dập sáng lên, nổi bông bành giữa không trung... Nữ người tu đạo vừa ngẩng đầu, tay phải giơ lên cao trường kiếm màu xanh: "Thiên Tứ thần kiếm, tru tà trừ ác!"

Ầm ầm! !

Tiếng sấm to lớn vang lên, đen kịt giữa núi rừng, hào quang màu xanh đột nhiên từ trên thân kiếm tăng vọt mấy lần, hóa thành một đạo dài ba trượng ngắn thô to kiếm khí màu xanh! Nữ người tu đạo gầm lên một tiếng, kiếm khí màu xanh chém bổ xuống đầu, gió to vùng lên, trong rừng cây cối lay phá vỡ hủ kéo khô tư thế, bị này cổ thanh mang xung kích, va về phía Phong Tàn Nguyệt vị trí.

Một mặt gió kiếm cắt đứt bay đến cành cây, Phong Tàn Nguyệt dưới chân bước tiến trầm ổn, một con màu đen tối tăm thiết kiếm, càng bị vũ đến sinh động... Mà trong nháy mắt, tám chuỗi lấp loé kim quang Tru Tà Kiếm lẫn vào ở gãy vỡ thân cây bên trong, nhanh như tia chớp đâm hướng về Phong Tàn Nguyệt!

Keng —— keng —— Keng!

Tám thanh kiếm không hề chỗ trống bị Phong Tàn Nguyệt vùng kiếm ngăn lại, kiếm thể rơi xuống đất, cũng không có ở hiện lên đến, xem ra mặt trên đạo lực đã bị rút về.

"Thanh mang!"

Một đạo to bằng miệng bát to lớn ánh sáng màu xanh, ở Phong Tàn Nguyệt trước mặt thẳng tắp đâm lại đây, Phong Tàn Nguyệt mạnh mẽ thu thân, gió kiếm chặn ở trước người, không ngờ nhưng vẫn là chậm một bước, không thể nhảy ra ngoài.

Bùm bùm tiếng va chạm vang lên lên, ở dừng gãy mấy cây thụ sau khi, Phong Tàn Nguyệt phản lưng cuối cùng đứng ở dưới một cây đại thụ, ngừng lại. Chỉ là trước ngực đạo kia ánh sáng màu xanh đại lực áp chế ở ngực hắc kiếm trên, trên thân kiếm mơ hồ có một vết nứt. Nếu là ánh kiếm lại tàn nhẫn một điểm, lập tức liền có thể xuyên qua Phong Tàn Nguyệt thân thể!

"Hur Thanh, động thủ!"

Nữ người tu đạo một tiếng quát lạnh, không lo được trên trời rơi xuống nước mưa, trên người đã ướt một đám lớn, hơi thở dốc, nhìn đáng đáp vừa nãy một chiêu, cũng vậy tiêu hao không ít nguyên lực.

"Nhưng mà..."

"Đừng vội đông dài! Lập tức kết thúc hấn!"

Ở nữ người tu đạo quát mắng dưới, Hur Thanh sắc mặt run lên, bỗng nhiên nhắm mắt lại, cắn răng: "Phải!" Dứt lời, trước mặt tám thanh trường kiếm màu vàng óng như một trời nổi lên, từng chuỗi nổi giữa không trung, trong nháy mắt hóa thành màu vàng lưu quang, đâm xuyên tới...

Tùng tùng tùng! !

Tám chuỗi Tru Tà Kiếm hóa thành tám đạo kim sắc lưu quang, ngay ở trong nháy mắt, đem còn xẹt ở lực chống lại thanh mang Phong Tàn Nguyệt xuyên thủng, đóng ở trên cây to! !

Ngực, vai, cánh tay, bụng... Phân biệt đều bị dính trên Tru Tà Kiếm, huyết dịch nhất thời chảy ra, khí bùng lỏng, Phong Tàn Nguyệt chống đỡ ở trước ngực chuôi này trường kiếm màu đen rầm một tiếng cắt thành hai đoạn, thanh mang thuận thế mà xuống, xuyên thủng thân thể!

Phù phù!

Nhưng là máu bắn tung toé bắn lên, Phong Tàn Nguyệt ngực bị xuyên thủng một cái to bằng miệng chén đồng, trong đó máu thịt be bét, vô cùng thê thảm.

"Hô..." Thở phào nhẹ nhõm, nữ người tu đạo vững tin trước mặt cái này khoe miệng chảy máu người đã chết đi —— nếu như đáng đáp như vậy còn bất tử, như vậy trước mặt người này con khả năng là một cái yêu quái.

Coi như là yêu quái, bị xuyên thủng thân thể, cũng tuyệt đối không thể sống tiếp!

Có thể ở phía sau nhanh chạy tới Hư Thanh, đến xem đến Phong Tàn Nguyệt như máu bình thường hồng lên sắc mặt, không ngừng hồng tăng khuôn mặt dưới, một cái khát máu Tu La giống như mỉm cười, không bỏ uy nghiêm đáng sợ!

"Sư tỷ, mau lui lại!"

Lại muốn lui đã không kịp, thổi phù một tiếng, một thanh kiếm đã bị Phong Tàn Nguyệt trên người cái kia cổ nóng rực mà bá đạo khí thể áp bức đi ra ngoài, phản cảm ở trên cây khô. Sau đó, mấy thanh kiếm vèo vèo bay ra, đi kèm chảy ra máu tươi, Phong Tàn Nguyệt vết thương trên người càng ở lấy tốc độ mà mất thương cũng có thể thấy được khôi phục, đặc biệt là ngực cái kia lỗ máu, dĩ nhiên có thể thấy rõ xương cốt sinh trưởng tình huống.

Cực nóng hòa điểm khí, khiến cho Hư Thanh lui về sau vài bước, đồng thời bên cạnh cũng lui ra một bóng người, vừa vặn là vừa này nữ người tu đạo.

"Sư tỷ, người không sao chứ!" Hư Thanh chạy mau đến nữ người tu đạo bên người, nhìn về mặt trắng bệch nữ người tu đạo, thấy khoe miệng chảy ra máu tươi, lo lắng nói.

"Không có chuyện gì..." Nữ người tu đạo lau đi máu tươi, chậm rãi đứng lên đến, chỉ là ánh mắt có thêm một chút sợ hãi, con mắt khẩn nhìn chăm chăm bốc hơi lên hơi nước: "Này, cái này không thể nào, hẳn dĩ nhiên nuốt Cửu Long Diệp Viêm Thảo! Không... Phàm nhân thân thể sao có thể có thể chịu đựng được như vậy mãnh liệt linh dược!" Nữ người tu đạo sắc mặt hầu như gần tới điên cuồng, Cửu Long Diệp Viêm Thảo là thể gian cực nhiệt độ vật, phàm nhân nuốt, một cái thở dốc không tới thời gian thì sẽ bị thiêu đốt hầu như không còn, xương hài không để lại!

Có thể trước mặt người này, không chỉ sống sờ sờ thôn một cái Cửu Long Diệp Viêm Thảo, còn mượn thảo dược mạnh mẽ khôi phục vết thương, liền khí thể, cũng vậy đại biến!

Ầm!

Gió mạnh rơi trên mặt đất âm thanh, một đạo quyền lực, đánh tan vây quanh ở Phong Tàn Nguyệt xung quanh sương mù. Chỉ thấy Phong Tàn Nguyệt nửa quỳ dưới đất, mái tóc màu đen không gió tự lên, như xà giống như múa tung, sắc mặt đỏ chót đáng sợ, chỉ có một quyền nện mặt đất, nứt ra mạng nhện như thể hoa văn, dù có thể thấy sức mạnh cứng rắn!

Sắc mặt đỏ lên Phong Tàn Nguyệt, bỗng nhiên ngừng đầu phóng túng cười to, cười to trong lúc đó, trong rừng cây cối run rẩy không ngừng, lá cây rì rào hạ xuống, bách thú dường như đổi mặt tận thế, dồn dập hướng về bốn phía bỏ chạy, thậm chí sợ đến ở tại chỗ run rẩy, không dám loạn động đây!

Hồng! !

Một tiếng đinh tai nhức óc tiếng vang, trong rừng lá cây rì rào hạ xuống!

Chậm rãi đứng dậy, Phong Tàn Nguyệt trên mặt đỏ sẫm dần dần biến mất, hẳn nhìn kỹ chính mình song hồng xưa nay, phảng phất nhiều năm sau khi, lại một lần nữa tìm về hai tay của chính mình. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát.

Cực nóng hòa điểm, cùng sức mạnh!

"Quả nhiên Cửu Long Diệp Viêm Thảo có thể áp chế thần lực, cũng còn tốt... Đánh cược đến!"

Nếu là không có trong cơ thể cái kia cổ thần lực, hoặc là hai người sẽ không phát sinh xông tới, hiện tại Phong Tàn Nguyệt từ lâu dựa vào không chịu nổi Cửu Long cũng được thảo bá đạo được lực, bạo đề bỏ mình, càng không thể tìm về một điểm mất đi sức mạnh!

Hắn dám đánh cược, dám nắm tất cả đi đánh cược, bởi vì hắn không thể bỏ qua bất kỳ lần nào cơ hội!

Trong tay khớp xương một trận khanh khách vang vọng, Phong Tàn Nguyệt mắt nhìn cảnh giác lên nữ người tu đạo, thấp giọng quát lên: "Hãy xưng tên ra!"

"Quả nhiên không phải bình thường phàm nhân!" Nữ người tu đạo cắn môi, tựa hồ là ở hồi hận chính mình mới vừa rồi không có nhân cơ hội bắt lấy Phong Tàn Nguyệt đầu, mặc dù Cửu Long Diệp Viêm Thảo được lực mạnh hơn, bắt lấy đầu cũng tuyệt đối không còn sống khả năng. Hiện nay nghĩ tới đến, không khỏi oán hận nói: "Liên đề ngươi chết được rõ ràng, ngươi hiện tại đối phó, là Trung Châu đại địa tam đại chính đạo môn phái một trong, Thái Thượng Đạo! Ta chính là Thái Thượng Đạo dưới đệ tử đời sáu..."

"Không, ta không cần biết tên của ngươi."

Phong Tàn Nguyệt cười lạnh, quát khê: "Mà ra chiêu đi..."

Bên trong vùng rừng rậm, mưa to còn tại hạ cái liên tục.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14 Trong rừng ác chiến

Không trung trôi nổi một món màu lam nhạt đao nhỏ, chậm rãi trôi về Phong Tàn Nguyệt vị trí, nhìn kỹ, chính là này thanh bình thân không có gì lạ đao nhỏ!

Yêu tộc đạt đến Tổ Cốt hậu kỳ, liền có thể nắm giữ khu vật bản lĩnh, bây giờ Phong Tàn Nguyệt cũng vậy mượn Cửu Long Diệp Viêm Thảo bá đạo được lực, trong nháy mắt đột phá Hóa Hình một tầng, yêu lực nhắm thẳng vào Tổ Cốt hậu kỳ. Tuy rằng dựa theo lẽ thường, một chỉ tu luyện đến Tiêu Nguyên sơ kỳ yêu tộc, mới có năng lực cùng tiếp cận tán tiên mức độ người tu đạo một quyết thắng bại —— nhưng hiển nhiên, cái này lẽ thường đối với Phong Tàn Nguyệt và không thích dùng!

Hắn có sợ với hai người này phong phú ngàn vạn lần kinh nghiệm chiến đấu, trong đầu đầu ẩn không biết bao nhiêu loại môn pháp đạo thuật, vền vền là một cái tiếp cận tán tiên mà không có trở thành tán tiên một hàng nhân loại, hắn còn không để vào trong mắt!

"Đến đây đi!"

Vẫy tay, lấp lánh ánh sáng màu lam đao nhỏ đã bị Phong Tàn Nguyệt nắm trong tay, trên thân đao hào quang chói lọi, dường như một cái to lớn vòng sáng, vây lại Phong Tàn Nguyệt toàn bộ cánh tay.

"Hư Thanh, ta đánh nghi binh, ngươi nhân cơ hội cướp đoạt hắn trong tay trái Cửu Long Diệp Viêm Thảo, Cửu Long Diệp Viêm Thảo được lực như vậy bá đạo, hắn khẳng định chỉ ăn một điểm!" Nữ người tu đạo khê cắn răng, tựa hồ đối với linh vật bị khinh nhờn cảm thấy dị thường con phần nộ.

Một đạo ánh sáng màu xanh dải lụa, từ trong rừng vô số đoạn mộc trung phi qua, lần thứ hai kéo tới!

Con lần này, Phong Tàn Nguyệt nhưng có tràn đầy tự tin, vây quanh lam quang tay vùng một cái, một đạo khí lưu màu xanh đánh thẳng đi qua, mà bản thân nhưng lập tức nổi lên một đạo ánh sáng màu xanh, ép thẳng tới hai cái người tu đạo.

Một món trường kiếm màu xanh, lần thứ hai cùng màu lam nhạt đao nhỏ đụng vào nhau, kiếm này ánh sáng muốn so với vừa nãy yếu hơn rất nhiều, tựa hồ là người thanh niên kia nắm giữ tiên kiếm.

Hai tia sáng mang ở trong rừng lấp lánh, thỉnh thoảng đan xen xuất đạo đạo đốm lửa. Phong Tàn Nguyệt một bên khống chế màu lam nhạt đao nhỏ, trong đầu vô số ý nghĩ, không được bốc lên... Vừa nuốt Cửu Long Diệp Viêm Thảo, được lực tất không thể cân bằng quá lâu, liền như vậy lui lại ngược lại sẽ làm lỡ thời cơ tốt nhất, nếu là vẫn chưa thể đúng lúc bỏ rơi hai người kia, chính mình ngược lại là có nguy hiểm đến tính mạng. Ngược lại nếu là không lui lại, Phong Tàn Nguyệt có ít nhất năm phần mười phần thắng, chỉ là nếu muốn hoàn toàn giết chết nữ người tu đạo, nhưng là không có khả năng, bởi vì thực lực bây giờ của hắn, nhưng không đủ để tiêu diệt nguyên thần!

"Nếu động thủ, cái kia liền đánh đi!"

Trong lòng một trận sáng tỏ, màu lam nhạt đao nhỏ ánh sáng đột nhiên lớn mạnh gấp đôi, dần dần cùng Thanh kiếm ngang hàng, thu hồi nhược thế.

Phía sau thanh mạng đuôi sát mà tới, Phong Tàn Nguyệt đột nhiên nhảy lên, thân thể trên không trung xoay một cái, thanh mạng sát eo mà qua.

"Long Hình Quyền!" Trên tay phải đột nhiên ngưng ra một cái khổng lồ kim quang đầu rồng, đột nhiên bay ra, đánh vào Thanh kiếm bên trên, Thanh kiếm kiếm thể truyền đến một trận ong ong. Cách đó không xa nữ người tu đạo, khóe miệng tràn ra một vệt máu, xem ra vừa nãy đối với Thanh kiếm một lần công kích, đã thương tổn được nàng.

Vũ gia lực lượng, trở nên mạnh mẽ sau liền có thể khí ngưng lực, Hóa Hình là các loại trạng thái, sức mạnh to lớn lại hiểu được phóng thích người, thậm chí có thể một quyền đánh ra một đạo Thanh Long liệt quang, thậm chí, một quyền có thể đổ nát nham thạch, đổ nát ngọn núi... Phất tay một đạo âm kinh, liền có thể đổ nát trong vòng mười trượng đại địa.

"Vẫn chưa xong đây, Hổ Hình Quyền!"

Thấy Thanh kiếm vẫn cứ bay trở về, Phong Tàn Nguyệt sao chịu buông tha cơ hội này, trong tay lần thứ hai ngưng ra một cái hổ đầu, như thường lệ bay ra ngoài, 'Oanh' một tiếng lần thứ hai bắn trúng Thanh kiếm.

Chỉ nghe 'Cách cách' một tiếng, Thanh kiếm mất đi sự không chế, ngã xuống đất, Phong Tàn Nguyệt vừa tung người, lướt qua kiếm thể, một quyền vung mạnh.

"Phách Sư Quyền!"

"Hàn Tu Chương!"

Một quyền một chương đụng vào nhau, vô hình ánh sáng ma sát sản sinh to lớn lực xung kích, phân hướng về hai mặt, khí như dao cắt, cây cối lau lau ngã xuống.

Một quyền không được, Phong Tàn Nguyệt cũng không mạnh mẽ tấn công, thân hình rút lui vài bước, tan mất xung lượng, ổn dưới bước tiến... Nhưng vào lúc này, một bóng người đột nhiên chọt hiện bên cạnh, nhanh tay liền chụp vào tay trái dùng thấp bổ buộc lại Cửu Long Diệp Viêm Thảo...

"Hừ, đối kháng không được, liền muốn đánh lén!" Phong Tàn Nguyệt quay đầu lại thời khắc, trên tay phải đã ngưng ra một cái Phách Sư Quyền ẩn.

"Phách Sư Quyền!"

Trong rừng truyền đến rên lên một tiếng, ra ngoài Phong Tàn Nguyệt bất ngờ chính là, thanh niên kia người tu đạo không chỉ không né, phản gắt gao nắm lấy Cửu Long Diệp Viêm Thảo, mượn bị đánh ra đi này một luồng lực, dĩ nhiên đem Cửu Long Diệp Viêm Thảo từ Phong Tàn Nguyệt trong tay lỏi đi ra ngoài!

"Sur tỷ, ta bắt được thảo, chúng ta mau bỏ đi!" Thanh niên người tu đạo khoe miệng rõ ràng chảy ra máu, Phách Sư Quyền này một cái đòn nghiêm trọng, mặc dù là võ sư cũng không thể dễ dàng hạ xuống, huống hồ là một cái người tu đạo.

Người tu đạo, tu tâm không tu thân, mặc dù đạo thuật mạnh hơn, thân thể cũng như phạm nhân bình thường nhỏ yếu... Trừ phi tu thành nhân gian chân tiên, liền có thể ngưng tụ chân thể, đột phá phạm thể trở ngại. Mà người tu đạo có nguyên thần phân thân, mặc dù thân thể bị hủy, vẫn như cũ có thể đoạt xác sống lại, hoặc là lại tu luyện từ đầu thân thể.

Nhưng vào giờ phút này, thanh niên người tu đạo phi kiếm còn đang cùng Phong Tàn Nguyệt màu lam nhạt đao nhỏ giao thủ, sao có thể có thể chạy ra nơi đây!

Hai mắt một trận, Phong Tàn Nguyệt tầm mắt đứng ở thanh niên người tu đạo trên người, bên cạnh rơi xuống đất Thanh kiếm xẹt qua Phong Tàn Nguyệt bên người, lập tức liền trì hướng về thanh niên người tu đạo vị trí. Thanh niên người tu đạo một cái tay che ngực, chính chờ đợi tiên kiếm lập tức mang rời đi nơi này, chỉ là, ánh vào trong mắt hắn, nhưng không chỉ là tiên kiếm..

Phong Tàn Nguyệt hai tay trở nên trống không, tay trái ngưng long, tay phải hóa hổ, song quyền va chạm, song quyền trong lúc đó ma sát ra kịch liệt khí dao động, một quyền! Một long một hổ hai đạo kinh lực đồng thời ném tới, thanh niên người tu đạo liền một đạo đều chưa từng ngăn trở, thân thể bị mạnh mẽ đập bay.

"Hừ Thanh!"

Nữ người tu đạo cả kinh, trước mắt đồng môn phun máu phè phè, thương thế cực kỳ nghiêm trọng, sợ là cũng bị Phong Tàn Nguyệt phụ, cắn răng một cái: "Hừ Thanh, mau đưa Cửu Long Diệp Viêm Thảo ném ra!"

Thanh niên người tu đạo liền nói một tiếng 'Là' khí lực đều không có, vẫy tay, mềm nhũn ném ra Cửu Long Diệp Viêm Thảo, nữ người tu đạo Thanh kiếm vung một cái, nhất thời đem Cửu Long Diệp Viêm Thảo cắm ở trên mũi kiếm, một hồi chuyển, dĩ nhiên không hề chú ý đồng môn an nguy, bay đâm trở về.

"Hừ Thanh, bày bát phương Tru Tà Trận, ngăn cản hắn!"

Nữ người tu đạo hung ác tâm, chân đạp màu xanh quang kiếm, liếc mắt một cái trên đất chính đuổi tới Phong Tàn Nguyệt, từ trong lồng ngực móc ra một viên màu đỏ tiểu hoàn, ném đi!

"Àm!"

Hồng hoàn nổ tung, Phong Tàn Nguyệt đột nhiên rút lui một bước, suýt nữa bị thương tổn được.

Mà giờ khắc này, trên đất Tru Tà Kiếm lại lần thứ hai sáng lên... Tru Tà Kiếm vốn là chín thanh, bị Phong Tàn Nguyệt phá vỡ một món, còn lại kiếm như muốn một lần nữa tổ trận, con có thể thay đổi trận pháp!

"Chỉ là hạt gạo, cũng toả sáng!"

Tám chuỗi Tru Tà Kiếm sáng lên kim quang đồng thời, Phong Tàn Nguyệt đã về phía trước bước qua một bước, hai tay ngón tay giao nhau, nắm chặt, quát to: "Tây hải ất mộc —— nam diệu Ly Hỏa —— đông nhạc thủy kim —— bắc băng quý thủy! Đại nhật như mới, sáng quắc có thể viêm, thanh minh vùng đất lạnh, trăm dặm thi thể hàn... Tứ phương trấn hải trận!"

Trong rừng phía tây, một thốc hào quang màu xanh vụt lên từ mặt đất. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thù phát. Phía nam hồng quang hừng hực, như hỏa diễm bay ra. Phía đông màu vàng đất một cột sáng từ trên trời giáng xuống, uy nghiêm không thể xâm. Bắc bên cạnh hàn bạch quang mang, như cửu thiên Huyền Băng, chấn động khiến người sợ hãi! Bốn vệt sáng, ánh sáng màu xanh bắn thẳng đến hồng mang, hào quang màu vàng đất bắn thẳng đến hàn bạch quang mang, tứ phương đan xen, một đạo bốn màu loại cỡ lớn trận pháp xuất hiện ở mặt bên trên.

Chinh trên bầu trời, nữ người tu đạo đập kiếm để ngang, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

Ở mặt trước ánh sáng màu xanh bên trong, dần dần đi ra Phong Tàn Nguyệt bóng người.

"Ta con cho ngươi hai cái lựa chọn, thả xuống Cửu Long Diệp Viêm Thảo, ta liền thả ngươi đồng môn một con đường sống, không phải vậy... Được thất, người chết!"

Màu lam nhật đạo nhỏ nhưng nắm trong tay, xa xa này thanh trường kiếm màu xanh đã vào sát vụn như thể rơi trên mặt đất, thanh niên người tu đạo trong miệng không ngừng chảy máu, nếu không hơn nữa trị liệu, chắc chắn chết đi!

Như thời điểm này...

Nữ người tu đạo do dự một chút, đập xuống kiếm, bay cao bầu trời: "Hư Thanh, ngươi trước tiên chống đỡ, đợi ta trở lại đem được liên hệ chương giáo trong tay, lại phải người tới cứu ngươi!"

Một đạo ánh sáng màu xanh xẹt qua chân trời, còn lại tứ phương trấn hải trận ánh sáng, cùng hai bóng người.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 15 Kết thù

Thanh niên người tu đạo dựa vào cây khô bên, trong mắt phảng phất bật kín một tầng hào quang màu xám.

Trong mắt của hắn không có đối nhau khát vọng, cũng không có đối với chết hoảng sợ, tuổi trẻ người tu đạo chỉ là ngồi ở tại chỗ, lẳng lặng nhìn Phong Tàn Nguyệt đến gần, đi tới trước mặt hắn.

"Ngươi gọi Hư Thanh đúng không, còn có cái gì muốn nói sao?"

Hư Thanh khỏe miệng còn đang chảy máu, trước mắt quang cảnh hoảng hốt, hóa thành một bộ quen thuộc tình cảnh, chính mình sinh ở gia đình giàu có, ba tuổi học thơ họa, bảy tuổi liền bị cha mẹ dùng giá cao mua vào Thái Thượng Đạo, bắt đầu mười năm như một ngày tu đạo lộ trình, bây giờ vừa qua rất nhiều năm, liền như vậy đem tính mạng, bỏ vào trên đường.

Hay là thiên địa linh bảo, mạng người thật sự không cách nào đánh đồng với nhau.

Hắn mở miệng, chậm rãi, nhưng lại cực kỳ chăm chú nói: "Ngươi giết ta đi."

Phong Tàn Nguyệt ánh mắt lạng lẽ, sát khí chẳng biết vì sao thu lại hơn nửa, chỉ là nhìn trước mặt người, dường như nhớ tới đã từng chính mình.

"Ngươi vừa có hối hận sao?" Phong Tàn Nguyệt bỗng nhiên nói.

"Có hối hận..."

Nhẹ giọng đáp lại, ở lam quang lấp loé một khắc, ghen ngào cũng lại không hề có một tiếng động.

Thanh âm nhàn nhạt vang lên ở trong rừng, màu lam nhạt đào nhỏ xuyên qua thanh niên người tu đạo trong lòng, còn đang chảy máu thân thể chậm rãi trở nên lạnh, Phong Tàn Nguyệt mơ hồ nghe được, thanh niên người tu đạo trong miệng một tiếng nhẹ nhàng đến hầu như không rõ ràng 'Cảm tạ' hai chữ.

Mưa to còn ở cuồng dưới không ngừng, muốn đem trên mặt đất vết máu hướng về làm, hướng về đi xé giết dấu vết.

Nhặt lên trên đất đem đã mất đi hào quang trường kiếm, choảng một tiếng, một tay bẻ gãy, đem hai đoạn kiếm chậm rãi cắm ở trên đất, phía dưới chính vùi lấp một bộ lạnh lẽo, tuổi trẻ thì thể.

Phong Tàn Nguyệt ánh mắt tối tăm, lẳng lặng nói: "Đời sau không nên lại tu đạo, làm cái phẩm nhân, người này một đời mất sớm, Diêm La sẽ lại cho người một cơ hội, hi vọng đời sau, không nên gặp lại ta người như thế."

Làm mưa to dưới cho tới khi nào xong, sắc trời đã do hắc ám dần dần biến thành bình minh thời điểm, nhàn nhạt mờ lung sắc thái.

Trong nhà gỗ, Phong Tàn Nguyệt trên người bốc lên hừng hực nhiệt khí, một bộ quần áo đã sớm bị nhiệt khí sấy khô.

'Xi xi...!' một con đồ chót tay bỗng nhiên lún vào trong nước, trong bình nhất thời bốc lên một tầng nhiệt khí, nước mưa cấp tốc bốc hơi lên, con một cái chớp mắt không tới công phu, trong bình nước mưa đã bốc hơi rồi một tầng.

"Hô..."

Thật dài phun ra một ngụm trọc khí, Phong Tàn Nguyệt mở hai mắt ra, cảm giác được trong cơ thể yêu nguyên lực đã ổn định lại.

"Quả nhiên, mượn Cửu Long Diệp Viêm Thảo đến Tổ Cốt hậu kỳ yêu nguyên lực, vẫn là không thể ngăn cản rơi xuống Tổ Cốt trung kỳ, thuốc dù sao có hạn chế, đáng tiếc... Nếu như có thể lại được một đoạn Cửu Long Diệp Viêm Thảo, ta liền có thể một hơi triệt để áp chế lại trong cơ thể thần lực, tiếp tục như vậy, nhiều nhất hai tháng, trong cơ thể thần lực vẫn là sẽ tỉnh lại." Phong Tàn Nguyệt đứng dậy, vung lên tay áo xoa xoa tràn đầy thủy châu cái trán.

Chỉ cần vẫn tiếp tục như vậy, hẳn liền có thể vẫn tu luyện, mãi đến tận thần lực lần thứ hai tránh thoát Cửu Long Diệp Viêm Thảo được lực ràng buộc.

"Khôi phục sức mạnh là chuyện tốt, nhưng mà lại trúng rồi hỏa độc, xem ra muốn rời khỏi toà này trần nhỏ, đi một chuyến Hàn Hàm Cốc, tìm một chút băng lão yêu tên kia." Trong lòng một mặt nghĩ, Phong Tàn Nguyệt hơi ngẩng đầu nhìn nhà gỗ bên ngoài.

Mưa tạnh sau khi rừng rậm, có chút không tầm thường sinh cơ.

Mặc dù là ngày mùa thu, này một hồi mưa thu hướng về rơi không ít lá cây, rất nhiều trên cây đều chỉ còn dư lại lè loi cành cây, nhưng vẫn còn có chút bốn mùa thường xanh cây cối, ở thu hàn thời khắc toả ra nó nên có mị lực.

Văng ngắt mùa thu, phảng phất lại một hồi thể tục khai mạc.

Ở bình minh tiểu đến thời điểm, Phong Tàn Nguyệt hơi thờ dốc, trong mắt loé ra một vệt hồng quang: "Thái Thượng Đạo..."

Nhắm mắt, khoanh chân ngồi xuống, lần thứ hai rơi vào đến một cái tu luyện thâm cảnh.

Thừa dịp còn có một ít còn lại, chưa hề hoàn toàn tiêu mất Cửu Long Diệp Viêm Thảo được lực, Phong Tàn Nguyệt muốn tiến một bước tu luyện, ở ổn định chính mình Tổ Cốt trung kỳ đồng thời, tiến một bước tu luyện qua đi!

Thân thể tổng cộng có 108 cây xương, yêu tộc nhưng không hẳn, làm một cái yêu tộc thành công từ Hóa Hình tu luyện tới Tổ Cốt giai đoạn sau khi, liền có thể dùng đem thân thể xương cốt thân thể hóa, cũng chính là đem một số xương cốt tổ hợp, hoặc là gãy vỡ, tạo thành cùng thân thể người như thế 108 cây xương. Nhưng đáng tiếc như vậy, yêu tộc cần trải qua thống khổ xa không phải người suy nghĩ có thể như, hướng hồ một cái tu luyện sai lầm, còn có thể có nguy hiểm đến tính mạng. Da thịt vết thương còn đau đớn khó nhịn, như vậy đã dính đến xương cốt cốt tủy địa phương, đau đớn chỗ đã không phải người thường có khả năng tưởng tượng, có thật nhiều yêu tộc ở trải qua này một cái giai đoạn thời điểm, sẽ nhiều lần bị thống ngắt đi, mà bị tưới sống thống chết yêu tộc, cũng không phải không tồn tại.

Đối với đã từng đã tu qua đến này một cấp độ Phong Tàn Nguyệt mà nói, đã không có cần thiết lại đem thân thể xương cốt phân liệt, hẳn xương cốt đã hoàn toàn cùng nhân loại như thế, này ở chúng trong Yêu tộc, cũng coi như là một cái khác loại.

Không hề là hết thấy yêu tộc cũng có thể hoàn toàn hóa thành nhân loại, tỷ như hầu yêu, tức liền biến thành nhân loại, cũng thôn không đi trên người da lông, ngư ma yêu, tương tự sẽ không hóa đi sừng trâu, thậm chí những yêu tộc này, đều còn có một cái cộng đồng vị trí —— đuôi cùng với xương cùng, không cách nào đánh tan! Vì lẽ đó, đại đa số yêu tộc nếu so với nhân loại nhiều hơn mấy khối xương!

Tổ Cốt trung kỳ yêu tộc, đã hoàn thành phân liệt tổ hợp 108 cùng xương giai đoạn, còn lại chính là đem phân liệt tổ hợp tốt xương cốt tiến một bước cường hóa, tiến một bước cố hóa, dùng những này xương cốt sẽ không phát sinh dị biến. Lấy yêu nguyên lực bao vây ở xương tầng trên, sau đó tiến hành ngày qua ngày huấn luyện, làm cho bao vây ở xương tầng mặt trên yêu nguyên lực hoàn toàn dung nhập vào xương cốt bên trong, như vậy liền có thể đạt đến Tổ Cốt hậu kỳ, như muốn đột phá Tổ Cốt kỳ, điểm trọng yếu nhất, chính là phải có thể ở bên trong đan điền ngưng tụ yêu lực, cứ thế sau đó

ngưng tụ yêu đan, Tiểu Nguyên vân vân. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát.

Tu luyện mãi cho đến giữa trưa thời điểm, bầu trời đã do mộng lung màu xanh lam biến thành bầu trời trong trẻo... Mưa đến nhanh, khí trời tinh đến càng nhanh hơn.

Trong nhà gỗ, Phong Tàn Nguyệt đầu đầy mồ hôi đứng dậy, trên người cuối cùng còn lại Cửu Long Diệp Viêm Thảo được lực đã hoàn toàn bị hấp nung nấu, lần sau tu luyện, liền sẽ không xuất hiện trạng huống như vậy. Hấp thu hết thủy Cửu Long Diệp Viêm Thảo được lực, Phong Tàn Nguyệt có chút cảm giác được Tổ Cốt hậu kỳ, này một trận thực lực tăng cao, khiến cho trong lòng một trận sáng.

Dưới thụ hái chút quả dại, săn một con thỏ hoang khảo ăn, tuy rằng miệng khô lưỡi khô không muốn ăn thịt, nhưng Phong Tàn Nguyệt rõ ràng, không ăn thịt là không có khí lực.

Buổi chiều, Phong Tàn Nguyệt cũng không có lại trở lại trong nhà gỗ, mà là trực tiếp khoanh chân ngồi dưới đất, tu luyện lên.

Ban đêm... Yêu nguyên lực ở bên ngoài cơ thể nổi lên nhàn nhạt ánh sáng màu lam, lạnh lẽo trong không khí thỉnh thoảng có Phong Tàn Nguyệt phun ra bạch khí —— lúc này, hắn đang dùng yêu nguyên lực bao trùm ở hết thủy xương cốt trên, một chút, một chút, hoàn toàn bao vây lấy xương cốt.

"Đừng!"

Song chương vỡ một cái, xương tay đã không cảm giác được một điểm đau đớn, điều này cũng làm cho biểu thị, yêu nguyên lực đã hoàn mỹ bao trùm ở xương cốt tiến lên!

Vèo vèo!

Ban đêm núi rừng bên trong, một trận không bình tĩnh khí tức, thu vào Phong Tàn Nguyệt hơi thở bên trong.

"Đã như vậy, cái kia lợi dụng ba người các người đến luyện tập được rồi!"

Vừa tung người, ẩn vào trong rừng chỗ tối.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16 Chu công tử

Bên dưới nhà gỗ, một ánh hào quang chạy như bay lại đây, phía trước nhất một người dừng chân lại.

"Kỳ quái, rõ ràng mới vừa rồi còn ở, làm sao một cái chớp mắt liền không nhìn thấy." Một cái vóc người khô ngô, có tới cao chín thước, trắng đến như con trâu đại hán dừng lại, sờ soạng đem khoe miệng râu quai nón, nghi ngờ nói.

Sau đó nhưng là hai tia sáng mang, đứng ở đại hán phía sau, phân biệt như một trắng đen đường nét quần áo, trước ngực ẩn có đại đại thái cực, dẫn đầu một cái nói: "Lưu vô sư, lấy người Tiên Thiên vô sư thực lực, dĩ nhiên không cảm giác được tiểu tử kia khí tức?"

Lưu vô sư chợt lắc đầu một cái, vẻ mặt vô cùng nghi hoặc không rõ.

"Tốc độ của chúng ta tuyệt đối không chậm hơn hắn, hắn không thể chạy ra mảnh này cánh rừng, Lưu vô sư, người đi mặt trên nhà gỗ nhìn một cái, sư đệ ngươi đi... Đừng đến bốn phía những kia bụi cỏ bên trong!"

"Không có chuyện gì rồi, Lý Tiêu sư huynh, ta mới so với người nhập môn muộn một năm, bây giờ cùng người đồng dạng tu luyện tầng thứ ba công pháp, không biết..." Âm thanh đột nhiên như dây đàn như thể tách ra, tiểu đạo sĩ thân thể cương ở tại chỗ, hơi hướng về trong bụi cỏ nghiêng, một con vung lên tay, tựa hồ muốn vạch ra trong mắt chiếu ra một bức tranh, nhưng chung quy không có phát sinh tiếng.

Tất tác một tiếng, tiểu đạo sĩ bị kéo vào trong bụi cỏ...

"Người nào!"

Này thanh âm rất nhỏ, vẫn là kinh đến trên nhà gỗ Luru võ sư, luyện đến Tiên Thiên võ sư trình độ, đã đạt đến tai thính mắt tinh trình độ, tới gần bên cạnh mười mét bên trong động tĩnh, đều sẽ đều không ngoại lệ bị thu vào trong tai.

Sau một khắc, một viên vẽ quyết tâm cục đá bay vút tiến vào bụi cỏ, trong đó bay ra một người cao vật thể, cùng cục đá đụng vào nhau, 'Phù phù' một tiếng, cục đá xuyên phá đầu lâu, trên đất tung hồng trắng một mảnh, nhìn kỹ lại, chính là người tiểu đạo sĩ kia thi thể.

"Sư đệ!" Lý Tiêu trước hết nhìn rõ ràng chính mình sư đệ thi thể, nhất thời nổi giận: "Họ Luru, ngươi làm gì!"

"Không phải ta!" Từ trên nhà gỗ nhảy xuống Luru võ sư đánh bụi bậm trên người, chậm rãi đi tới, đá một cước thi thể trên đất: "Vị cao nhân nào ở đây, đi ra đi."

Trong bụi rậm, một thân thanh sam Phong Tàn Nguyệt chậm rãi đi ra, trên bàn tay bao vây một tầng nhân nhật ánh huỳnh quang: "Ngươi cái kia đồng môn, ta có thể chỉ là ổn định tâm thần của hân, đáng tiếc... Bị chết nhưng thảm, liền cái toàn thân đều không bảo vệ..."

"Tiểu tử ngươi muốn chết!" Lý Tiêu tức giận vọt một cái, nhỏ xuống sau lưng kiếm, ánh kiếm lóe lên...

"Chậm đã!" Luru võ sư một tay nắm lấy Lý Tiêu sắp tới rồi tay trường kiếm, trong mắt hiện ra một tia cẩn thận nhưng tự tin ánh mắt: "Lý Tiêu, tiểu tử này có có chút tài năng, để ta gặp gỡ hân... Ngươi ở bên cạnh đánh lén hân, thừa dịp hân chưa sẵn sàng, muốn tính mạng hân!" Nói xong, buông lỏng tay, bàn tay dĩ nhiên không chút nào bị kiếm vết cắt, chất phác trên bàn tay, bao trùm một tầng dày đặc kén da.

Kéo một cái quần áo, bày ra bước chân: "Tiểu tử, dám đi tìm cái chết sao!"

"Ngông cuồng!"

Phong Tàn Nguyệt sắc mặt lạnh lẽo, tiến lên một bước, tay phải nắm tay.

Luru võ sư thân hình cao lớn bước lên trước, dường như một con thạc trảng trâu hoang, chân đạp xuống, chính là một cái dấu chân thật sâu, bấp thịt toàn thân cầu kết, banh lên tay phải gân xanh nổi lên.

Đồng dạng quát to một tiếng, hai con kếm xa nắm đầm đón lấy đồng thời, Phong Tàn Nguyệt đồng dạng chưa từng vận dụng một điểm yêu nguyên lực, vền vền là về sức mạnh tranh tài!

Xi xi xoạt! !

Phong Tàn Nguyệt ngực sinh khó chịu, dưới chân về phía sau trượt mấy bước mới giảm đi xung lượng, Luru võ sư ở tại chỗ, nhưng là cũng chưa hề động tới. Một quyền bên dưới, Phong Tàn Nguyệt liền ăn một cái thiệt nhỏ, chỉ là thân thể thừa nhận thống thực sự là quá mức nhẹ nhàng, đã dùng yêu nguyên lực bao vây xương, chỉ có thể cảm giác được một điểm nhẹ nhàng chấn động, còn lại da thịt vết thương còn không đến mức để hân cảm giác khó chịu.

Lần thứ hai nắm tay, Phong Tàn Nguyệt lông mày nhíu lại: "Chỉ có chút thực lực này sao?"

"Khur! Chỉ có thể tranh đua miệng lưỡi, xem gia gia cú đầm này, đồ nát ngươi tiểu đầu!" Luru võ sư hét lớn một tiếng, trên nắm tay ngưng tụ ra vô số khí, dùng sức một nắm: "Có đầm lược đón lấy!"

"Đại Lực La Hán Quyền!"

Luru võ sư trên nắm tay, một cái càn lớn hơn mấy lần màu vàng quang quyền ngưng tụ ra, thẳng tắp kéo tới, tốc độ nhất định là thật nhanh!

"Không ra ngô ra khoai!" Con một chiêu, Phong Tàn Nguyệt liền nhìn thấu trước mặt người võ sư này thực lực, vền vền là một cái chân bước vào Tiên Thiên cảnh giới, còn chưa đủ lấy làm hân đối luyện. Võ sư, là võ giả tu luyện thành là bước thứ hai, tiến vào Tiên Thiên võ sư sau, lực có thể ngưng quyền, cứ thế sau đó Võ vương, Võ thánh cảnh giới, tu luyện nữa, phạm nhân thì sẽ siêu thoát túi da thân thể, tiến tới tu hồn, tụ thần, cho đến đại thành!

Phong Tàn Nguyệt càn càng mạnh hơn đối thủ!

"Xem trọng!" Hét lớn một tiếng, Phong Tàn Nguyệt buông ra tay phải, một cái tay lại tiếp được Luru võ sư màu vàng quang quyền, quát lạnh: "Lực lấy không chế làm gốc, là mà như vậy!"

"Mượn lực!"

"Thu lực!"

"Ngưng lực!"

Mãi cho đến màu vàng quang quyền đẩy lên Phong Tàn Nguyệt trước mặt thời điểm, hào quang màu vàng óng đã hoàn toàn ảm đạm đi, thay vào đó chính là Phong Tàn Nguyệt trên tay nổi lên ánh vàng!

"Bạo!"

Phịch một tiếng nổ vang, Lưu vũ sư không hề thân thể trong nháy mắt bị xông tới đi ra ngoài, một chiêu Đại Lực La Hán Quyền phản chế, ở Phong Tàn Nguyệt trong tay làm cho vô cùng nhuần nhuyễn!

Tay trái ngưng long, tay phải hóa hổ, song quyền lần thứ hai chạm vào nhau! Hai đạo rít gào đi ra ngoài quyền lực, vọt mạnh đến Lưu vũ sư trước mặt, ở tại vẫn không có thể dừng dấy thời điểm, song quyền đã mạnh mẽ đánh vào ngực..."Vẫn chưa xong đây!" Một bóng người chợt hiện trước mặt, Phong Tàn Nguyệt dĩ nhiên đuối tới quyền tốc, lấp loé kim quang năm đăm, đầy đủ ngưng tụ ra lớn gấp ba kim quang: "Nhìn rõ ràng, đây mới là Phật gia võ học —— Đại Lực La Hán Quyền!"

Oành! !

Bay ngược ra ngoài Lưu vũ sư, dường như một cái bị đánh nát đá, trước ngực ao dưới một đám lớn, xương cốt hết mức gãy vỡ, liên tiếp đùng gãy mấy chục cùng đại thụ mới dừng lại, trong miệng chỉ có ra khí, không có tiến vào khí.

Xoay ngang mắt, Phong Tàn Nguyệt ánh mắt quét về phía chưa từng tới kịp ra tay tạo hóa môn nhân Lý Tiêu.

"Nói cho ta biết, các người đến cùng là ai phái tới." Phong Tàn Nguyệt khẽ mỉm cười, nhìn trước mặt cái này bởi vì hoảng sợ mà run rẩy không chỉ tạo hóa môn đạo người, khóe miệng độ cong, càng như là trào phúng.

Mà Lý Tiêu, nhưng là chân chân chính chính ngây người!

Ba chiêu, vền vẹn ba chiêu liền đem một cái Tiên Thiên võ sư miễn cưỡng đánh chết! Đồi lại hấn, mặc dù dùng lợi hại nhất chiêu số, dụng hết toàn lực, cũng tuyệt đối không thể lại trong vòng ba chiêu làm được!

"Sự kiên trì của ta có hạn, không muốn lãng phí ở loại người như người trên người... Nha, còn có, đem trong tay người nắm được tím tiêu lôi hỏa ném đi, nếu như người cho rằng thứ đó đối với ta hữu dụng. UU đọc sách (. uukanshu. com) vẫn tự thủ phát. "

Phong Tàn Nguyệt, cuối cùng đánh bại Lý Tiêu phòng tuyến cuối cùng, lòng bàn tay buông lỏng, tím tiêu lôi hỏa từ trong tay rớt xuống, dùng không ngừng run rẩy chân, quỳ xuống, chiến chiến nói: "Tha cho ta đi! Ta nói, ta cái gì đều nói, chỉ cần người có thể thả ta một mạng, những này, những này, ta cũng có thể cho người!" Lý Tiêu một mạch đem trong lòng ngực hết thảy đan dược, bay chầm, thu tích một đám toàn bộ lấy ra, trường kiếm trong tay cũng đặt ở trước mặt: "Những thứ này... Đều là người, chỉ cần người tha ta! Thả ta một cái sinh mệnh là có thể!"

Người đến thời khắc sống còn, hết lấy rõ ràng tính mạng mới là quan trọng nhất.

Hô!

Màu lam nhạt đao nhỏ không biết từ chỗ nào bay đến, rơi vào Phong Tàn Nguyệt lòng bàn tay.

"Người vẫn chưa trả lời vấn đề của ta."

"A! Ta là tạo hóa môn Lý Tiêu, người vừa nãy giết chính là sư đệ của ta Lý Vân, chúng ta là phụng Chu công tử mệnh lệnh, muốn đoạt người... Đoạt người thủ cấp, chỉ có những này mà thôi, cao nhân! Xem ở tiểu nhân vô tri phần trên, thả ta một cái mạng!" Lý Tiêu cơ hồ đem toàn bộ thân thể đều nằm trên mặt đất, mặt chăm chú sát mặt đất, âm thanh có chút mơ hồ không rõ: "Cái kia Lưu vũ sư là..."

"Được rồi!" Phong Tàn Nguyệt ánh mắt lạnh lẽo.

Chu công tử, được! Chu công tử! Phong Tàn Nguyệt mắt nhìn trong rừng, ánh mắt dần mà lạnh lẽo.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17 Mộ Dung phủ

Ở Thanh Hoa Trấn ba năm, Phong Tàn Nguyệt để tay lên ngực tự hỏi, chưa từng trêu vào Chu gia một chút sự tình, hôm nay không hiểu ra sao gặp phải chặn giết, thật là làm hắn có chút tức giận.

"Này Thanh Hoa Trán, sắp không ở lại được." Phong Tàn Nguyệt trong lòng lăm bầm đạo, nhìn vẫn cứ ở phục ở mặt đất trên Lý Tiêu, một phủ tay áo.

"Người đi đi."

"Người thật sự chịu thả ta đi?" Lý Tiêu nhất thời ngẩng đầu lên, tràn đầy không thể tin tưởng ánh mắt.

Một đạo ánh mắt lạnh như băng chạm nhau: "Chuyện này không cho tiết lộ một điểm, không phải vậy mặc dù người đang ở Tạo Hóa Môn, ta cũng như thể giết đến người!"

Bị cái kia ánh mắt lạnh như băng đảo qua, Lý Tiêu không nhịn được run lên một cái, liền bò mang lăn đứng dậy, hướng về xa xa cánh rừng bình thường chạy đi, căn bản không gặp nửa điểm khi đến phong độ.

Trên đất còn có lệnh Phong Tàn Nguyệt tia không hề bắt mắt chút nào đan được, bay chậm... Phong Tàn Nguyệt ánh mắt dừng lại ở một quyển sách trên, khom lưng nhặt lên đến, mở ra vừa nhìn, chính là Tạo Hóa Môn một tầng đến ba tầng tu luyện pháp quyết. Thuận lợi nhặt lên mấy viên tím tiêu lôi hỏa, bung lên này thanh tinh kiếm thép ở trong tay nắm chặt, và không thể nào thích tay, liền lại vút trên mặt đất.

Phong Tàn Nguyệt thiếu kiên nhẫn đi tới, từ bộ kia đầu lâu nát bét trên thi thể suu suu, tương tự tìm tới một viên tím tiêu lôi hỏa, còn có một bình màu trắng bột phấn —— Hóa Thi Phấn.

Loại này bột phấn, còn không bằng một món yêu hỏa thiếu được sạch sẽ.

Phóng hỏa đốt hai cổ đều có chút tàn khuyết không đầy đủ thi thể, Phong Tàn Nguyệt đi tới nhà gỗ.

Thâm hít sâu mấy hơi thở, trong phòng cùng bên ngoài nhiệt độ không kém nhiều, Phong Tàn Nguyệt mở ra trong nhà gỗ duy nhất một cái tủ bát, lấy ra bên trong kéo dài không cần giấy và bút mực. Ở trong nghiên mực ngả lút nước, một mặt mài mực, một mặt thu dọn thô ráp ngồi bút, này chỉ bút là bút lông sói lăm, thả thời gian dài, bút lông sói cũng đã khô héo, có một nếp liền đứt rời.

Không lâu lắm, mặt mài xong, ngồi bút hơi ướt át, chấm điểm mực nước, ở một tấm ó vàng trên giấy mặt lau lau viết lên, viết nhanh như bay, trên giấy một trận rồng bay phượng múa —— bá một tiếng, một tờ giấy bay đến trên đất, theo sát sau đó nhưng là một tờ giấy, một tấm tiếp theo một tấm, trên trời sắc còn chưa có sáng trước, trong phòng đã rải rác một đồng giấy trắng.

Bình minh, gà gáy tăng sáng.

Thu hồi văn chương, ôn thỏa thả lại tủ bát bên trong, thu thập xong trên đất một đám lớn trang giấy, gấp thành một tờ, cuối cùng cùng cái kia vốn Tạo Hóa Môn tu luyện sổ tay đồng thời bỏ vào trong ngực, cầm lấy trong phòng quả vài cây Hàm Hương Thảo, Phong Tàn Nguyệt rất sớm ra ngoài.

Này một chuyến, Phong Tàn Nguyệt trực tiếp đi tới Lý phủ, trông cửa lão bộc còn ở quét dọn trước cửa thời điểm, liền đã thấy Phong Tàn Nguyệt từ đằng xa đi tới, đang muốn hỏi mấy ngày nay sự tình.

"Lão bá, Hàm Hương Thảo, mặt khác này một gánh củi bị nước mưa lâm qua, không nóng quá, thu người hai mươi văn." Phong Tàn Nguyệt như cũ đem ngày hôm trước đánh cho củi thả ở trước cửa, đối với lão bộc nói.

Tiếp nhận Hàm Hương Thảo, lão bộc bỗng lại hỏi: "Tiểu tử, liền như thế vài cây, có còn hay không?"

"Không, trên núi Hàm Hương Thảo không nhiều, ta con hái được điểm." Phong Tàn Nguyệt thuận miệng đáp, một mặt tiếp nhận lão bộc đếm rõ hai mươi đồng tiền, trong lòng đã đánh tới dừng tâm tư.

"Đáng tiếc." Lão bộc nhìn trong tay mấy cây thảo, lăm bầm nói: "Cỏ này làm thành hương bao, ngày mai Hồng Tự cô nương đến, nhất định tốt bán, ai..."

Tùy ý lão nhân nói liền miễn cần nhần ở phía sau nhắc tới, Phong Tàn Nguyệt đã đi vào ngõ nhỏ nơi sâu xa.

Lúc này gia đình giàu có, bọn người hầu đều dậy rất sớm, chỉ là không biết thiếu gia có hay không rời giường, ôm va va chạm ý nghĩ, Phong Tàn Nguyệt đi tới thôn trấn phía tây, Mộ Dung gia trước cửa.

Gỗ gõ môn, một cái người hầu gái đã đẩy cửa ra: "Người nào?"

"Ta tìm quý phủ Mộ Dung Quyết công tử, không biết..."

"Thiếu gia rất sớm đi ra ngoài, hiện nay không ở, công tử muốn tìm, buổi chiều cũng có thể." Người hầu gái hơi nói rằng, xem ra vóc người ánh sáng chút, đài ngọc cũng sẽ tốt hơn một chút.

Cười khổ một tiếng, Phong Tàn Nguyệt cũng không dài dòng cái gì, đang muốn xoay người rời đi.

Trong sương mù, một tiếng hét to đột nhiên truyền đến: "Thúy nhi, là ai tới tìm ta... Có phải là Lý phủ tiểu tử kia! Ta xem một chút..." Đi tới mấy chục trượng khoảng cách thời điểm, Phong Tàn Nguyệt bóng người đã xuất hiện ở trong mắt Mộ Dung Quyết, nhất thời, một tiếng mang theo kinh hãi âm thanh truyền vào Phong Tàn Nguyệt trong tai: "Là Tàn Nguyệt huynh, làm sao sẽ là người!"

Phong Tàn Nguyệt khẽ mỉm cười.

"Ha ha, hai ngày không gặp, Tàn Nguyệt huynh nhưng là càng ngày càng tinh thần, trời lạnh như thế này mặc một bộ hồ quần áo cũng không sợ, ha ha ha!" Mộ Dung Quyết phóng khoáng âm thanh truyền đến. Nghe Mộ Dung Quyết nói chuyện, Phong Tàn Nguyệt lúc này mới nhớ tới, chính mình đêm hôm ấy một hồi tranh đấu, vết thương trên người tuy rằng khép lại, nhưng quần áo lại bị đâm thủng rất nhiều động, hiện tại mặc, cũng đúng là rách tả tơi.

"Y hần sẵn nhơ sĩ." Phong Tàn Nguyệt trêu ghẹo nói.

"Tốt một câu y hần sẵn nhơ sĩ, đi! Chúng ta đi vào nhà nói!" Mộ Dung Quyết thoải mái nói.

Mộ Dung phủ lúc sáng sớm hậu, trong nhà nhìn như vẫn chưa rời giường, người hầu đang ở sân bên trong thanh quét lá rụng, một đường đi tới, tất cả đều là tầng đá xanh đường, vẫn kéo dài tới một chỗ khúc kính. Đây cửa ra, nơi này cũng không có người hầu quét dọn, đây đất lá rụng cùng một viên lẻ loi đại thụ đứng ở trong đình viện.

Phóng tầm mắt nhìn, đây sân thu ý.

Nơi này chính là Mộ Dung Quyết phòng viện, như hần loại này sinh ra nhà giàu công tử, một người trụ như vậy phòng lớn cũng không kì lạ.

"Đúng là mới tốt nơi ở!" Phong Tàn Nguyệt dừng lại bước chân, hơi khen.

Mộ Dung Quyết tiến lên, đẩy cửa phòng ra: "Tàn Nguyệt huynh, tiểu đệ trong phòng bị rượu Phần một bình, chính là hôm qua từ hạnh hoa thôn điều đến, người ngoài ta liền chạm thử đều không cho, không biết, có thể hay không có hứng thú nhất phẩm?"

"Cũng tốt. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát."

Một bước bước vào trong nhà, từng trận cảm giác mát mẻ nhất thời từ trên người tróc ra đi, đây sân thu ý bị trong phòng một chậu thiêu đốt chính vượng than lò miễn cưỡng đuổi đi, ấm áp cảm giác, bắt giác ít đi ba phần cảm giác mát mẻ. Trong phòng bay nhàn nhạt huân hương mùi vị, một luồng mùi thơm như tị, Phong Tàn Nguyệt cảm giác cả người tinh thần thoải mái, nói: "Long Tiên Hương?"

Chính đang đốt lư hương Mộ Dung Quyết, vỗ vỗ tay đi về tới, ngồi ở bên cạnh bàn.

"Không sai, này chính là từ Tây Vực đưa tới Long Tiên Hương chỉ có một khối, bị ta đem ra điểm lò hương, ha ha!" Mộ Dung Quyết nói, nhất thời bật cười, nói: "May mà cha sớm không ở nhà, không phải vậy nhất định ăn ta!"

Nắm cung đình ngự dụng Long Tiên Hương điểm bếp lò, Mộ Dung gia đúng là thật sự xa xỉ.

Bất quá chốc lát, Mộ Dung Quyết đã xốc lên rượu Phần nắp ấm, không biết từ nơi nào móc ra hai con chén lớn, lần lượt đổ đầy.

Hạnh hoa thôn rượu Phần, mùi vị tự nhận nhất tuyệt.

Chính bung lên bát, Phong Tàn Nguyệt duỗi ra một cái tay, ngăn cản nói: "Mộ Dung huynh, còn nhớ ta đối với lời của người nói sao, lần trước người đưa ta một khối lương ngọc, hôm nay, ta cũng phải đưa người một phần lễ mọn."

Một cái tay luồn vào trong lòng, móc ra lúc sáng sớm hậu trang giấy, thư tịch...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18 Chu gia

Mộ Dung phủ trên, một tiếng kinh hãi tiếng hô, thoáng chốc truyền khắp cả gian phòng!

Mộ Dung Quyết chính ở trong nhà giữa, sắc mặt tất cả đều là ngơ ngác: "Chuyện này... Chuyện này... Đây là Tạo Hóa Môn tư truyền ra bí tịch!"

Phong Tàn Nguyệt khẽ mỉm cười, lạnh nhạt nói: "Này xác thực là Tạo Hóa Môn một đến ba tầng tu luyện sổ tay, mặt khác, đây là Nguyên Sinh Đạo tầng thứ hai, tầng thứ ba tu luyện sổ tay, ta nghĩ người nhất định bởi vì đệ tử ký danh, không chiếm được nơi càng sâu tu luyện sổ tay, cho nên mới viết

cho người... Bất quá, người con có thể trong bóng tối tu hành Tạo Hóa Môn tu luyện sở tay, này hai bản thư có chỗ giống nhau, đồng thời tu luyện cũng không chuyện xấu gì."

Nếu như nói chỉ cần Tạo Hóa Môn sở tay, Mộ Dung Quyết đã là kinh ngạc, như vậy này một quyển tay viết ra Nguyên Sinh Đạo tu luyện sở tay, đã là đại đại kinh ngạc đến ngây người hẳn!

Nguyên Sinh Đạo sở tay, có thể nói là thiên hạ một đạo tuyệt mật! Thậm chí ngay cả trong môn phái rất nhiều đệ tử cũng không thể có một bản viết tay, hơn nữa Nguyên Sinh Đạo càng không cho phép xuất hiện chuyện như vậy, bằng không ôn hòa phế bỏ đạo hạnh, đuổi ra khỏi môn tường!

"Tàn Nguyệt huynh, chuyện này... Điều này cũng..." Mộ Dung Quyết có chút khó có thể tiếp thu,

"Không cần đa nghi, này Nguyên Sinh Đạo sở tay là ta tự mình mặc viết ra, trừ người ra ta, không có người thứ ba biết." Phong Tàn Nguyệt hơi buông tay, tựa hồ cũng không tính giải thích tại sao mình biết được Nguyên Sinh Đạo bí tịch.

Nếu Phong Tàn Nguyệt không muốn nói, Mộ Dung Quyết cũng không có tiếp tục hỏi thăm đi ý nghĩ, một tiếng tạ tự còn chưa mở miệng...

Đột nhiên!

Phong Tàn Nguyệt đem một ngón tay đặt ở bên mép, nhẹ nhàng 'Xuyt' một tiếng.

Mộ Dung Quyết lúc này hiểu ý, một tay bịt miệng.

Phong Tàn Nguyệt đi tới trước cửa, tay trái bên trên chậm rãi nắm chặt chuỗi này màu lam nhạt đao nhỏ... Rầm! Cửa mở ra trong nháy mắt, Phong Tàn Nguyệt đột nhiên đem một đạo đột nhiên không kịp chuẩn bị bóng người nắm lấy, thân hình tiến lên trước một bước, tay phải phát lực, bóp lấy cái kia một người yết hầu!

Nhưng là một đứa nha hoàn.

"Thúy nhi? Tại sao là người!" Mộ Dung Quyết lúc này đứng thẳng lên, kinh nghi nói: "Người ở sau cửa làm cái gì?"

"Ít... Thiếu gia... Ta..." Thúy nhi bị Phong Tàn Nguyệt chặn lại yết hầu, thở dốc cũng khó khăn, hướng chỉ nói chuyện. Mà Phong Tàn Nguyệt nhưng không chút nào thu tay lại đáng vẻ, một con mắt dán mắt vào Mộ Dung Quyết, tựa hồ đang truy hỏi giết hay là không giết.

Mộ Dung Quyết giờ khắc này cũng nhíu mày, nói: "Tàn Nguyệt huynh, không có chuyện gì, thả nàng đi."

Nghe vậy, Phong Tàn Nguyệt buông lỏng tay ra, trong tay phải màu lam nhạt đao nhỏ chẳng biết lúc nào thu vào trong lòng, tên là Thúy nhi nha hoàn, ho khan từ dưới đất bò dậy lên, sắc mặt bởi vì nghẹt thở mà một trận đỏ lên. Cũng không có lại hỏi dò cái gì, Mộ Dung Quyết phát tay áo, nói: "Đi bên ngoài xem trọng, ta không hy vọng có người tiến vào cái nhà này, mặc dù là nhị bá cũng không được... Đi thôi!"

Thúy nhi hoảng vội vàng gật đầu không hạ, theo sát lùi ra.

Đợi đến người đi ra ngoài, môn lần thứ hai đóng lại thời điểm, Phong Tàn Nguyệt mới thở phào nhẹ nhõm, hơi nhíu mày, trong lòng còn đang lo lắng vừa mới cái kia nha hoàn.

"Mộ Dung, khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, không nên bị tiểu nhân ngộ hại." Phong Tàn Nguyệt nhắc nhở.

"Ha ha, chỉ là cái nha hoàn mà thôi." Mộ Dung Quyết ngượng ngùng nở nụ cười, thuận miệng hỏi: "Tàn Nguyệt huynh, này Tạo Hóa Môn sở tay, lẽ nào..."

"Không sai, ta giết Tạo Hóa Môn người, đoạt sở tay, ta hôm nay tới cũng chính là vì việc này... Mộ Dung huynh, ta vẫn chưa nghe nói qua Tạo Hóa Môn một phái, không biết này Tạo Hóa Môn là khi nào dựng lên, thế lực làm sao, hiện nay môn phái ở phương nào?" Nói đến đề tài chính thời điểm, Phong Tàn Nguyệt chính chính sắc mặt, liên tiếp hỏi ra mấy vấn đề, hiển nhiên đối với chuyện này rất quan tâm.

Môn phái loại này tồn tại, đều là giết một cái treu một trăm, càng giết càng nhiều.

Mộ Dung Quyết trầm tư chốc lát, nói: "Người giết chính là Chu phủ Tạo Hóa Môn người, chuyện này không chỉ có liên lụy đến Tạo Hóa Môn, còn có Chu phủ sự tình."

"Này Tạo Hóa Môn chính là Tây Châu một chính đạo môn phái, từ Tùy triều mà lên, bây giờ bất quá một, hai trăm năm, đệ tử trong môn gần trăm, bất quá, nghe nói Tạo Hóa Môn bên trong Tạo Hóa đạo nhân đã là tán tiên hậu kỳ, ở Tây Châu thậm chí chính trong phái đều là có chút tiếng tăm, Tàn Nguyệt huynh tốt nhất vẫn là không nên chọc giận hắn, tốt nhất việc này có thể chuyện lớn hóa nhỏ, việc nhỏ hóa..." Sắc mặt hơi hơi âm trầm, Mộ Dung Quyết nhíu lại lông mày, nói: "Không phải vậy, việc này ta cũng chỉ có thể hơi có một phần miễn lực!"

Khẽ mỉm cười, Phong Tàn Nguyệt trong mắt lộ ra một vết mím mờ, nói: "Tạo Hóa Môn sự tình, ta thì sẽ xử lý, người không cần nhúng tay!"

Mộ Dung Quyết vung vung tay, nói: "Ta những khác sẽ không, đánh nhau vẫn là không lo, mặt khác, Chu phủ không phải là dễ dàng đắc tội, Chu phủ lão già ở Thanh Hoa Trấn làm mười ba năm lão đại, có thể trấn áp ta Mộ Dung gia cùng Liễu gia hai thế lực lớn, trong đó thực lực đã cao thâm khó dò... Ngay cả ta cha đều đã cảnh cáo ta, Thanh Hoa Trấn trên ai cũng có thể, chỉ có không thể trên Chu gia lão già."

Phong Tàn Nguyệt hiểu ý gật gù, cũng không để ý.

Mộ Dung Quyết lại tựa hồ như nhìn thấu Phong Tàn Nguyệt tâm tư, nói: "Tàn Nguyệt huynh, ngươi là quyết định chủ ý muốn giết người sao?"

Phong Tàn Nguyệt và không tránh né, nói: "Còn có một cái Tào Hóa Môn người, ta ở trên người hắn để lại một đạo hoa mai, chỉ cần hắn còn không ra Thanh Hoa Trấn, liền không thể kinh động Tào Hóa Môn..."

Mộ Dung Quyết thờ thật dài một hơi, nói: "Cái kia Tào Hóa Môn người, tự nhiên thì phi giết không thể, như vậy đi, đêm nay ta ở phong nguyệt lâu yêu ở chu thể hưng, ngươi nhân cơ hội quan sát lời nói, nếu là có không thích hợp..." Mộ Dung Quyết vỗ bàn một cái: "Cái kia liền giết!"

Tốt tính tình, chính hợp Phong Tàn Nguyệt khẩu vị.

"Như vậy Mộ Dung, nhưng là hiếm thấy!" Phong Tàn Nguyệt bùng lên rượu trên bàn bát, các dụng vào bát, một chén rượu dưới nước đổ.

Mộ Dung cười to một tiếng, tất cả đều là phóng khoáng anh hùng khí, một lần bát, cất cao giọng nói: "Ta Mộ Dung Quyết kết giao người tuy nhiều, duy Tàn Nguyệt huynh là hữu!"

Nhưng là một tiếng lạnh lạnh tiếng va chạm, hai người mấy cái tửu vào bụng, thân thể nhất thời ấm áp lên. UU đọc sách (. uukanshu. com) văn tự thủ phát. Hạnh hoa rượu vào miệng ngọt ngào, mát lạnh, có chứa nhàn nhạt hạnh hoa mùi vị, chính là ngày xuân thời điểm hái đến mới mẻ nhất hạnh hoa hơn nữa chế riêng cho, phủ đầy bụi chín tháng, mở đàn thời điểm mùi thơm ngát ngào ngạt.

Danh tửu chỗ, tất có lương duyên, này nghe tên cửu viễn hạnh hoa tửu, chính là hạnh hoa thôn một chỗ nước suối tạo.

Hạnh hoa thôn hàng năm chỉ bán ra bách đàn hạnh hoa tửu, còn lại đều lưu lại uống một mình.

Như thế nhỏ nhỏ một vò hạnh hoa tửu, giá cả đã là phi thường không ít.

Phun ra một hơi, Mộ Dung Quyết thả xuống bát rượu, nói: "Tàn Nguyệt huynh, ngày ấy nghe ngươi nói dùng cái chén uống bát quá ần, ta đặc thù mà chuẩn bị hai con chén lớn, uống lên quả nhiên thoải mái, thoải mái!"

Nghe nói như thế, Phong Tàn Nguyệt con khề mỉm cười, nói: "Tửu tuy ấm người, lối vào vẫn cảm giác lạnh lẽo, hạnh hoa tửu tuy được, nhưng không dễ nuốt, huống hồ sáng sớm uống rượu không hề là chuyện tốt đẹp gì, đợi đến đêm nay xong việc sau khi, lại chè chén một phen... Hôm nay ta còn có một số việc, xin cáo từ trước." Dứt lời, chính muốn đứng lên rời đi.

"Chậm!" Mộ Dung Quyết ở phía sau một chiêu hô, cời chính mình cầm sam, ném qua đến: "Không chê, vậy thì mặc vào!"

Phong Tàn Nguyệt ngăn ra, nhìn trong tay cầm sam, chợt mặc lên đi tới.

"Không biết Tàn Nguyệt huynh có chuyện gì quan trọng, hôm nay ta vốn vô sự, không ngại kêu lên tiểu muội, đồng thời đáp thu đi!"

Đáp thu?

Tựa hồ hồi lâu chưa từng một thương thu ý.

Nghĩ tới đây, tu luyện tâm ý hoàn toàn không có, Phong Tàn Nguyệt suy nghĩ chốc lát, gật gù: "Được."

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19 Đáp thu (thượng)

"Cái gì? Cái kia thư sinh nghèo dĩ nhiên lại tìm đến biểu ca, hắn có phải là dự định báng trên ta Mộ Dung gia!" Mộ Dung Tiểu Kiếm lông mày dựng đứng, lớn tiếng quát lên.

"Vâng... Không chỉ có như vậy, thật giống hần còn đưa cái gì tạo hóa đồ vật cho Đại thiếu gia, Đại thiếu gia nghe tới rất cao hứng, coi hần là làm tri tâm bằng hữu." Tên là Thúy nhi nha hoàn nhỏ giọng nói rằng, con mắt thỉnh thoảng mong chờ bốn phía, chỉ lo có ai nhìn thấy.

"Tạo hóa?" Mộ Dung Tiểu Kiếm nhíu nhíu mày: "Bọn họ còn nói cái gì."

Thúy nhi lắc đầu một cái, sắc mặt có chút tái nhợt, tựa hồ lại nghĩ tới sáng sớm bị bắt được cảnh tượng, nói: "Không, không cái gì..."

"Được rồi, người đi xuống đi, lấy sau kế tục nhìn chăm chú biểu ca, ta ngược lại muốn xem xem cái kia thư sinh nghèo có thể ở Mộ Dung gia nháo lên lý lẽ gì!" Mộ Dung Tiểu Kiếm vác qua thân đi, dự định đi tìm Mộ Dung Yến, có thể trong đầu một đạo tia chớp! Tạo hóa... Tạo hóa? Lẽ nào là Tạo Hóa Môn! Có thể làm cho biểu ca hưng phấn như thế, lẽ nào là Tạo Hóa Môn tu luyện sở tay?

Mộ Dung Tiểu Kiếm một viên bất đầu lo lắng.

Không đúng! Nếu là Tạo Hóa Môn sở tay, nhất định phải là Tạo Hóa Môn người mới có thể đủ có... Hần một cái thư sinh nghèo, lẽ nào là giết Chu công tử môn hạ Tạo Hóa Môn người, đoạt sở tay?

Mộ Dung Tiểu Kiếm đột nhiên cảm giác thấy sự tình có chút kỳ lạ, hơn nữa hai ngày này vẫn không có Lưu vũ sư tin tức, nhân cầu chuyển động, cuối cùng đứng dậy: "Quản gia, chuẩn bị kiệu, ta muốn đi một chuyến Chu phủ!"

Thanh Hoa Trần, rộn ràng náo nhiệt trên đường cái.

Đây là Thanh Hoa Trần trên một cái lớn nhất đường, đường phố có người quán hạt, không cho phép tùy tiện bày hàng bán đồ vật. Đầu đường từ đông đến tây, là một hàng quán áo điểm, mấy cái quán rượu, hàng rèn vân vân.

Mộ Dung Quyết xoay bước đi ở trên đường cái, bên người chính là vẫn ở xem trên đường bảng hiệu Phong Tàn Nguyệt, Mộ Dung Yến một thân màu đỏ loét trang phục, vẻ mặt lại không nói nổi nửa phần đến, xem ra đối với du ngoạn tia không có hứng thú chút nào.

Chính ở trên đường, Phong Tàn Nguyệt đình ở một cái hàng rèn trước, ánh mắt quét đến hàng rèn, lòng đất chính bày đặt mấy khối quặng sắt. Loại này khoáng thạch tạp chất nhiều, phải trải qua thợ rèn muôn vàn thử thách mới có thể chày cổ tạp chất, luyện thành tinh cương... Tuy rằng cực tốn sức, nhưng làm ra đến tinh cương trải qua muôn vàn thử thách, bất kể là cường độ vẫn là dẻo dai tính nếu so với bình thường tinh kiếm thép tốt hơn rất nhiều.

Bộ kiếm người có hai loại, một loại là chuỗi kiếm mang kiếm tuệ kiếm, loại này kiếm chính là văn nhân đeo, ý ở lộ liễu thân phận, ngoài ra có một loại là không mang theo kiếm tuệ kiếm, loại này kiếm bị gọi là võ kiếm, mới là người tập võ sử dụng kiếm. Nghĩ lại không lâu nữa, chính mình có thể liền đến Tổ Cốt hậu kỳ, có khu vật bản lĩnh, Phong Tàn Nguyệt không khỏi đưa ánh mắt dừng lại ở mấy khối quặng sắt trên, dựa ánh mắt của hần, liếc mắt là đã nhìn ra đây là tây thủ tiền đến núi đặc hữu nguyên quặng sắt, tiền đến núi sản xuất nhiều tây thạch, tây thạch dưới trăm trọng có thể thấy được thiết phân, xuống chút nữa mười mấy trọng chính là nguyên quặng sắt, chân chính tinh cương hảo kiếm, đều là loại này quặng sắt luyện ra.

"Tàn Nguyệt huynh là dự định mua kiếm sao, theo ý ta, người tu đạo cần nhưng là linh kiếm, loại này kiếm, nhiều nhất võ sư sẽ dùng đi." Mộ Dung Quyết nói.

"Xác thực có ý đó." Phong Tàn Nguyệt gật gù. Người tu đạo sử dụng kiếm, toàn bộ là có linh tính chi kiếm, bình thường lại kém cũng sẽ ở trong đó gia nhập một điểm kim tính, dung lấy tự thân đạo lực, chính là tiên kiếm. Đương nhiên, tốt nhất tiên kiếm, tỷ như một người tiên nắm giữ chi kiếm, tất cả đều là quý trọng không thể được linh vật hơn nữa Ngũ hành rèn chế, có chút linh kiếm ra lò sau thậm chí có thể gây nên thiên địa dị biến. Mà võ đạo chi kiếm, từ xưa chỉ có chín thanh kiếm gây nên qua thiên địa dị biến.

Bất quá nếu có thể gây nên thiên địa dị biến, chính là thiên địa tán thành linh bảo, tự nhiên cũng có chỗ độc đáo của nó.

Lặng lẽ một lát, Phong Tàn Nguyệt mở miệng nói: "Mộ Dung, có thể hay không giúp ta mua lại hai khối quặng thô thạch, ta muốn những thứ đồ này hữu dụng."

"A, mua liền mua đi, này tính là gì?" Mộ Dung Quyết không cần thiết chút nào, một đào túi áo, biết vậy nên lúng túng, quay đầu đối với Mộ Dung Yến nói: "Tiểu Yến, ca ca ngày hôm nay không mang tiền đi ra, người nơi đó có thể có số lẻ." Nói xong, đối với Mộ Dung Yến trừng mắt nhìn.

Mộ Dung Yến đầu tiên là sững sờ, một ngón tay chỉ vào Phong Tàn Nguyệt, chậm rãi lại chuyển qua Mộ Dung Quyết trên người, như là đối xử kỳ trân dị thú giống như vậy, xem Mộ Dung Quyết có chút tê dại da đầu.

"Được rồi, một ít ngân lượng mà thôi, ca ca tương lai còn người liền vàng."

"Nhưng là..." Mộ Dung Yến một bộ ta dựa vào cái gì muốn thay hần ra tiền về mặt, áp ứng một lát, cuối cùng vẫn là không tình nguyện đem bàn tay hướng về bên hông thêu hoa bên trong bọc, móc ra mấy viên bạc vụn thả ở trên đài.

"Hừ!" Mộ Dung Yến miệng nhỏ nằn mề, bất mãn tiếp nhận hai khối nguyên quặng sắt: "Đưa cho người phá khối thép!"

"Ồ? Mộ Dung tiểu thư hào phóng..." Phong Tàn Nguyệt vẻ mặt khế động, nhất thời nghiêng đầu, đối với bên trong thợ rèn nói: "Ông chủ, lại cho ta nắm hai khối, muốn tốt nhất, quý nhất!"

Thợ rèn vừa nghe, trên mặt nhất thời vui nở hoa, tuyển chọn tỉ mỉ ra hai khối lại lớn lại trầm nguyên quặng sắt, đặt ở trên quầy.

"Tiểu thư, mười lượng bạc."

"Ngươi..." Mộ Dung Yến xấu hổ vụn phần, nghiêm nhiên một bộ người cảm ăn hoàng liên, có nỗi khổ không nói được. Cuối cùng cắn răng một cái, móc ra mấy khối bạc, mạnh mẽ nện ở trên quầy: "Thu cẩn thận, không cần trả lại!"

"Chậm, chậm đã..." Ngay ở Mộ Dung Yến lúc xoay người, thợ rèn hô một tiếng, ước lượng trong tay ngân khối, đối với một mặt tức giận Mộ Dung Yến, nói: "Tiểu thư, còn kém chút ngân lượng."

Mộ Dung Yến tròn mắt, lấy xuống tiền của mình túi, rầm rầm mấy chục lượng bạc rơi vào trong lò rèn, cuối cùng ngắt một hồi trống tron túi tiền, tức giận nói: "Lần này đủ chứ!"

"Được rồi... Được rồi!" Thợ rèn đã cười đến không ngấm mồm vào được. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát.

Nhìn thấy lần này tình huống, Phong Tàn Nguyệt khẽ mỉm cười, đối với lén lút che miệng lại cười Mộ Dung Quyết nhún nhún vai đầu, Mộ Dung Quyết nhú mày, khá e rằng nại.

Thu hồi quặng sắt, Mộ Dung Quyết ngẩng đầu nhìn lên thiên, bất giác đã buổi sáng, sáng sớm con uống qua mấy cái tửu, hiện tại cái bụng đã cảm thấy có chút đói bụng, nhân tiện nói: "Chúng ta đi ăn một chút gì đi."

"Tốt, ta muốn ăn Hương Ngọc Lâu hoa quế chúc!"

Vừa nghe đến ăn, Mộ Dung Yến lập tức thu hồi đầy mặt tức giận, lên tinh thần.

"Hoa quế chúc? Ngươi còn có tiền sao... Ca ca nhưng là xu không mang." Mộ Dung Quyết làm một cái đảo túi áo động tác, lại vung lên hai cái tay, biểu thị xác thực xu không có.

Mộ Dung Yến đầu tiên là ngẩn ngơ, khuôn mặt nhỏ nhất thời lại tức giận: "Biểu ca, ngươi bắt nạt ta, ta... Ta không nghe theo!"

Nhìn thấy biểu muội của chính mình làm ra như vậy con gái thái, Mộ Dung Quyết mặt nhưng là có chút không nhịn được.

"Thù hạ ta tiền, đúng là có thể ăn mấy bát đậu hoa." Phong Tàn Nguyệt như thế nói.

"Tốt." Mộ Dung Quyết đối với ăn có thể không xoi mói, chỉ là Mộ Dung Yến đầy mặt thất vọng, muốn đi nhưng không thể đi, chỉ có thể một đường la hét muốn uống hoa quế chúc, hồi lâu mới bỏ qua.

Ba người ăn qua đậu hoa, cuối cùng Mộ Dung Yến giả nói cái bụng ôm bệnh, Mộ Dung Quyết cũng Vô Tâm lại căn, thấy nàng đẩy ra đoàn người bỏ chạy... Vô tình hay cố ý liếc mắt một cái Phong Tàn Nguyệt, Mộ Dung Quyết vừa mới phát hiện, trước mặt cái này nhìn như con người hiền lành gia hòa, thực tại khó đối phó...

"Thực sự là nắm cái tên nhà ngươi hết cách rồi, đi thôi, thừa dịp sắc trời chính sớm."

Mộ Dung Quyết suy nghĩ hồi lâu, cũng chỉ muốn ra một câu nói như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20 Đạp thu (bên trong)

Tự Thanh Hoa Trần hướng đông, chính là một mảnh xanh um lá rừng rậm rạp, trong rừng núi mỗi khi gặp mùa thu, lá khô khắp nơi, mẫn có thu tứ.

Bởi vị trí xa xôi, tốt đẹp cảnh thu cũng chỉ là bị tình cờ khách qua đường coi trọng vài lần, quanh năm suốt tháng, chân chính tới đây chút rừng cây nhiều nhất người, e sợ vẫn là đón cùi tiều phu.

Bước qua rừng cây, hai người vừa đi vừa tán gẫu, không lâu lắm liền nhìn thấy xa xa một nhà làng chài.

"Tàn Nguyệt huynh, đi qua nơi này, chính là Đông Hải." Mộ Dung Quyết liếc mắt nhìn sắc trời, lúc này chính trực buổi trưa, mặt trời treo cao, thu thời gió mát thổi nhẹ, vừa không có một tia nóng bức cảm giác, cũng sẽ không cảm giác được lạnh. Đi ngang qua làng chài, người đánh cá giữa trưa thời điểm đa số không trở về nhà, con chạng vạng thời điểm mới trở về, lúc này mùa thu, chính là ngư béo thu hoạch tốt mùa, từng nhà trước cửa đều lượm một loạt cá tươi, hong khô làm thành qua mùa đông đồ ăn.

Mãi đến tận xa xa trông thấy biển rộng, Phong Tàn Nguyệt mới hơi hơi dừng lại.

Tới gần cạnh biển bầu trời, mênh mông vô bờ là xanh lam màu sắc, không có một áng mây, ở xa xôi nhất dưới bầu trời, thiên cùng hải phẳng phất giao hợp thành một đường, chợt có nhìn lại, khiến người ta tức lên một luồng thiên địa vạn vật, liền thành một khối kính nề cảm.

Tự một lần thấy biển rộng, Phong Tàn Nguyệt liền không có tiến lên nữa, hơi trát động con mắt, tựa hồ nhớ tới nhiều năm trước người kia ảnh.

Thâm thúy nước biển dưới, còn vẫn như cũ ở đi...

Thời khắc này, tâm tư bỗng nhiên như nước biển giống như bay xa, sương mù đặng đặng, khu chi không tiêu tan.

Mà Đông Hải nơi sâu xa, có hay không cũng có người trầm ngư không tỉnh...

"Thật nhiều năm, quỳ thủy cũng biến mất đi." Phong Tàn Nguyệt tâm trạng u nhiên, tâm tư như nước thủy triều, chậm rãi thu hồi.

"Làm sao?" Thấy Phong Tàn Nguyệt phát ra một trận ngốc, Mộ Dung Quyết hiểu kỳ nói.

"Có chút, thấy vật nhớ người thôi."

"Ha ha!" Mộ Dung Quyết cười ha ha, nói: "Ta ba tuổi sinh nhật thời điểm, mẫu thân dẫn ta tới nơi này xem hải, nói nói hàng năm sinh nhật thời điểm đều cùng ta xem một lần hải, chỉ tiếc, sáu tuổi năm đó, mẫu thân đột nhiên trọng bệnh tạ thế... Bây giờ lại nhìn tới này hải, nhớ tới cùng mẫu thân đồng thời đến xem hải cảnh tượng, đúng là có chút hoài cựu!"

Nói đến lúc sau, Mộ Dung Quyết không nhịn được xoa xoa ửng hồng khóe mắt, đùa cợt nói: "Đều nói nam nhi không dễ rơi lệ, con người của ta liền không giống, muốn khóc sẽ khóc, muốn cười liền cười!" Nói, nhưng lại cười to lên.

Trong lúc lơ đãng nhắc lên Mộ Dung Quyết chuyện thương tâm, Phong Tàn Nguyệt nhíu nhíu mày: "Mộ Dung huynh, lẽ nào ngày hôm nay là ngươì sinh nhật?"

"Thông minh, không hồ là Tàn Nguyệt huynh."

Mộ Dung Quyết một bên cười nói, một bên ngồi vào trên bờ cát, cũng không thêm để ý quần áo bị làm bẩn, chỉ là nói: "Năm rồi qua huyền hồ chi thần, phụ thân cũng là muốn xin mời tứ phương bạn tốt đến, trong nhà dị thường náo nhiệt... Nhưng là từ khi mấy năm trước phụ thân liên bắt đầu bế quan, cũng không tiếp tục quần gia bên trong một chút chuyện, cũng chính là từ ngày đó sau, sinh nhật không sinh nhật cũng không cái gì, trong nhà chỉ có nhị bá, cùng ta hai cái không bớt lo đệ muội, không người nhớ tới."

Mẫu thân mất sớm, phụ thân lại ly kỳ mất tích, hẳn Mộ Dung Quyết không chỉ muốn chống đỡ lấy toàn bộ Mộ Dung gia, còn muốn chịu đựng tứ phương không hiểu ra sao bêu danh, một phen sự tình, cũng làm cho cái này Đại thiếu gia rất sớm thành thực lên.

Bất quá so với có sinh nhật bất quá người, ngay cả mình sinh nhật đều không nhớ rõ người, tựa hồ càng thêm trào phúng.

Phong Tàn Nguyệt chán chán tĩnh thần, nói: "Mộ Dung, sinh nhật ngày không dễ bỏ qua, lại trẻ một chút, ta đến mời ngươì uống rượu."

Mộ Dung Quyết đầu tiên là ngần ra, sau đó cười đứng dậy, nói: "Tốt, ngược lại là ngươì nói, không cho đối ý, không phải vậy..." Chính muốn tiếp tục nói thời điểm, Mộ Dung Quyết hơi nhưng mảy, không khí một con chấn động, đột nhiên rút ra trên lưng Thanh Mộc kiếm... Đùng đùng một tiếng, một tia kiếm khí bị Thanh Mộc kiếm đỡ được, kiếm khí lập tức vỡ nát.

Trên cao không, năm cái ngư kiếm mà đến người tu đạo, từ không trung cười to rơi xuống, thống nhất đạo trang.

Mộ Dung Quyết nguyên bản cẩn thận trên mặt, bỗng nhiên trắng xám rất nhiều, đối với bên cạnh quăng tới ánh mắt nghi ngờ Phong Tàn Nguyệt nói: "Bọn họ giống như ta là Nguyên Sinh Đạo người tu đạo, bất quá nhập môn so với ta sớm, xem như là sư huynh của ta, ta ở thanh trúc phong thanh người tu đạo môn hạ, năm người này là lang nguyệt phong lang Thiên môn dưới đệ tử," nhíu mày, Mộ Dung Quyết nói: "Bọn họ chỉ là chỉ đùa một chút, đừng coi là thật."

Đùa giỡn?

Phong Tàn Nguyệt nhưng không nghĩ như thế, tia kiếm khí kia nếu là không bị Mộ Dung Quyết tiếp đó, chỉ ít cũng có thể khiến người ta da tróc thịt bong, người bình thường thậm chí có nguy hiểm tính mạng, có ai sẽ như vậy đùa giỡn?

"Ta đi ứng phó một hồi bọn họ, ngươì ở đây chờ." Mộ Dung Quyết vỗ một cái Phong Tàn Nguyệt vai, chậm rãi hướng về cái kia năm người đi đến.

Trong năm người, dẫn đầu một cái mập chú lùn híp mắt nhìn Mộ Dung Quyết từng bước đi tới, giọng the thé nói: "Mộ Dung gia tiểu nhi, hôm nay nhìn thấy gia gia, làm sao không hô một tiếng, ngươì là thật mù, vẫn là giả câm vờ điếc!"

Ở mập chú lùn bên người một cô gái, chính cười tùm tùm nhìn về phía một mặt trắng xám Mộ Dung Quyết, ồ à ồ ồ nói: "Mộ Dung công tử, sư huynh của ta hỏi ngươi nói đây! Ngươi làm sao lạnh nhạt, có phải là da thịt ngứa... Nơi này cũng không có Mộ Dung trưởng lão che chở ngươi yêu." Sau đó đối với bên cạnh hai cái đạo nhân liếc mắt đưa tình: "Lang sơn, lang hoa, hai người các ngươi đi đem Mộ Dung thiếu gia mời đi theo, dù sao cũng là đồng môn sư huynh mà, tôi gần chút nói chuyện."

"Không cần!"

Mộ Dung Quyết đi tới cái kia năm người trước mặt, cổ khẩu khí, nói: "Không biết sư huynh sư tỷ có gì chỉ giáo?"

"Yêu, tiểu tử ngươi nay cái làm sao có cốt khí, dám đối với gia gia nói như vậy nói!" Mập chú lùn móc lỗ tai, lay một hồi tóc, nói: "Gia gia gần nhất trong tay khăn, muốn ngươi ít tiền hoa, trước tiên năm một trăm lạng đến. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát."

"Ta hôm nay ra ngoài, không có... Không có mang bạc." Mộ Dung Quyết do dự chốc lát, vẫn là nói như thế.

"Trương lai lại cho sư huynh..."

Đùng!

Mộ Dung Quyết lời còn chưa nói hết, thân thể đột nhiên lùi về sau hai bước, trên mặt có thêm một cái đỏ chót dấu tay.

Làm mất mặt, chính là nhục người!

Mộ Dung Quyết thân thể khẽ run, cúi đầu, không nói một lời.

Sau đó bả vai lại bị mãnh đẩy một hồi, mập chú lùn đầy mặt hung hăng hét lên: "Tiểu tử ngươi đừng cho ta giả nghèo, ai cũng biết ngươi Mộ Dung gia là có tiền, hôm nay ngươi lại còn nói liền một trăm lạng đều không bỏ ra nổi đến, có tin hay không lão tử đánh cho tàn phế ngươi, để ngươi về không được Nguyên Sinh Đạo!"

Mập tay không có hạ xuống, một con tay lạnh như băng xuất hiện, nặng nề nắm lấy tên Béotay... Ngăn cản hấn ý đồ, một tay thuận thế lôi kéo, Mộ Dung Quyết trên tay Thanh Mộc kiếm bị đoạt lại, mập chú lùn chưa kịp sẽ một hồi thần, liền cảm thấy được yết hầu một trận lạnh lẽo, Thanh Mộc kiếm chính chính đặt tại yết hầu trên.

Một vệt máu từ tràn đầy dầu mỡ yết hầu giữa chảy ra...

Phong Tàn Nguyệt mỉm cười nhìn trước mặt cái này người lùn mập, từng chữ từng câu, nhàn nhạt nói đến: "Có thể muốn so tài so tài?"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 21: Dạo chơi (hạ)

Mập chú lùn bị kiếm nằm ngang ở trên cổ, nhưng không thay đổi sắc mặt, cười lạnh nói: "Ngươi có bản lĩnh chặt bỏ đến a! Con bà nó lão tử cùng tiểu tử này là một môn phái, lão tử liền không tin ngươi dám động ta!" Dứt lời ưỡn một cái cái cổ: "Đến a!"

"Ngươi cũng thật là thích nói giỡn."

Phong Tàn Nguyệt khẽ mỉm cười, trong tay Thanh Mộc kiếm một đạo tia chớp, cắm ở trên bờ cát.

Màu lam nhạt đạo nhỏ chậm rãi bỗng bành, ánh sáng lập loè.

"Kiếm chính là bách binh chi quân, là Quân tử kiếm, dùng Quân tử kiếm đến giết người loại này tiểu nhân vật, không chỉ là hồng rồi kiếm, càng là ô uế danh tiếng." Một tay đẩy ra Mộ Dung quyết, Phong Tàn Nguyệt trên mặt lại không ý cười, trong mắt loé ra một tia tàn nhẫn ý: "Hi vọng bọn ngươi rõ ràng, này nhặt tai ương, đều ra đã thân!"

Mập chú lùn vừa thu lại thân thể, một tay chống đỡ, quát lên: "Lang Son, Lang Hoa, Lang Ý, ba người các người kết Tiểu Tam mới trận, đừng làm cho tiểu tử này chạy! Hồng Châu nhi, người dùng lời hòa kéo dài trụ hân... Hồng Châu nhi!" Mập chú lùn uốn một cái ác đầu, nhưng nhìn thấy bên cạnh hồng Châu nhi không nhúc nhích đứng tại chỗ, ngực một đạo tinh tế, không cẩn thận ngay cả nhìn cũng không thấy vết thương —— cô gái này, đã chết rồi!

Mập chú lùn con mắt trong nháy mắt trùng lớn, trong miệng truyền ra rít lên một tiếng, rất là kinh hãi!

"Người dám giết thầy ta muội! Lão tử liều mạng với người!" Mập chú lùn 'Cheng' một tiếng rút ra sau lưng một thanh hắc kiếm, hắc kiếm hào quang chói lọi, nghiêng răng nghiêng lợi vũ hướng về Phong Tàn Nguyệt.

Dưới chân hào quang màu bạc đang từ từ từ giới hạn tụ hợp lại một nơi, Tiểu Tam mới trận là lấy khóa lại nguyên khí đất trời làm gốc, kết trời, người ba khí, có thể đạt đến cảm cổ trong trận người mức độ. Nhưng loại trận pháp này khuyết điểm chính là ở phóng thích thời gian quá dài, cực dễ bị phá, mà kết trận người thực lực nhất định phải vượt qua trong trận người.

Tổ Cốt trung kỳ Phong Tàn Nguyệt, so với trước mặt này ba cái vừa học được một hai tầng công pháp, hiểu được khu vật bản lĩnh đạo nhân, thực sự là mạnh hơn quá nhiều.

"Át mộc thanh hòa!" Vẫy tay, một đạo ngọn lửa màu xanh từ trong tay bắn ra đi, Phong Tàn Nguyệt nắm chặt màu lam nhật đao nhỏ, ngón trở ngón giữa ngang nhau.

"Bạo!"

Không lộ ngọn lửa màu xanh, nhất thời tại chưa hề hoàn toàn khóa lại thiên địa linh khí Tiểu Tam mới trận muốn nổ tung lên, Phong Tàn Nguyệt tay mất lạnh lẽ, ngay ở ba cái kết trận người bởi vì trận bị phá mà dao động trong nháy mắt, ba cái ngân châm lại ra tay!

Bá —— bá —— bạch! !

Hầu như không nhìn thấy cái bóng ngân châm, lần thứ hai chuẩn xác xuyên qua ba người ngực!

Thở dốc trong lúc đó, năm người liền chỉ còn dư lại mập chú lùn một người!

Vô tình hay cố ý phùi một lần Mộ Dung Quyết, Phong Tàn Nguyệt tay trái phản trào màu lam nhật đao nhỏ, thân hình hóa thành một vệt bóng đen, chớp mắt đi tới người lùn mập trước mặt.

'Đừng!' mập chú lùn trong tay hắc kiếm vền vền cùng màu lam nhật đao nhỏ đan xen một hiệp, lập tức liền cắt thành hai đoạn, đồng thời chỉ thấy Phong Tàn Nguyệt tay phải nắm tay, một đạo hồ ấn kết ra đến...

Àm!

Mập chú lùn dường như một con bao cát giống như, bị một quyền mạnh mẽ đánh bay, cũng ở phía xa trên bờ cát, ngum máu lớn phun ra, nhưng chưa lập tức chết đi.

Vẫn còn có một tức.

"Mộ Dung, khi cần quyết đoán thì sẽ quyết đoán, người còn muốn do dự sao?" Phong Tàn Nguyệt quay đầu lại, có nề nếp đối với Mộ Dung Quyết nói.

Mộ Dung Quyết vụn vụn không nghĩ tới Phong Tàn Nguyệt nói động thủ liền động thủ, thực lực đó càng là hoàn toàn ra khỏi Mộ Dung quyết dự liệu... Nhìn phía xa ngã xuống đất không nổi mập chú lùn, Mộ Dung Quyết cắn răng một cái: "Ta vậy thì giết hân!"

Xèo!

Màu lam nhật đao nhỏ lập tức đã đâm đi, tại Mộ Dung Quyết động thủ trước, xuyên thủng mập chú lùn yết hầu.

"Ta cùng người và không có gì đáng nói đâu, đại trượng phu sinh ở trong thiên địa, có thể có người như vậy khoan dung, không hân không phải xấu, nhưng nếu là làm mất đi cốt nhục, mất khí dũng, ngày sau người cũng không cách nào vơn mình." Phong Tàn Nguyệt đắm chiều xem hướng thiên không, nói: "Một số thời khắc, có một số việc chỉ có trải qua mới biết đúng sai, mà có chút sai rồi, đem cũng không còn cách nào bù đắp, ta cũng không phải là muốn người rút kiếm, thế nhưng..."

Phong Tàn Nguyệt cúi đầu nhìn hân, nói: "Trong lòng người phải có kiếm a..."

Mộ Dung Quyết thân thể chấn động, càng không có gì để nói.

Người trước mắt đến tốt cùng là ai, Mộ Dung quyết bỗng nhiên phát hiện, chính mình đối với người này cũng không biết một tí gì, thậm chí ngay cả thân thể của hân, bối cảnh, đến từ nơi nào, tại sao lại xuất hiện tại cái trấn nhỏ này trên, một chút đều không biết, Phong Tàn Nguyệt sau lưng là trống rỗng, không nhìn thấu, cũng không cách nào nhìn thấu.

Nhưng trong lòng có cỗ ám áp, không cách nào truyền lời.

Mộ Dung quyết nói: "Người giết ta đồng môn, ta phải làm sao?"

Phong Tàn Nguyệt nhú mảy, nói: "Người đang trách ta giết bọn họ?"

"Đúng rồi, người không đáng chết bọn họ, " Mộ Dung quyết nói: "Bởi vì trong lòng ta không có kiếm, người rút kiếm, liền tại trên người ta cắm một thanh kiếm."

Nói tới đây, Phong Tàn Nguyệt khoe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Mộ Dung quyết nói: "Tàn Nguyệt huynh hôm nay giáo huấn, Mộ Dung quyết đời này khó quên, ngày khác như muốn rút kiếm, " trong mắt của hắn nhuệ quang lóe lên, nói: "Xin mời hoán Mộ Dung."

Hai người liếc mắt nhìn nhau, Mộ Dung quyết nhìn hắn buông ra lỏng mảy, hướng về hắn gật gật đầu.

Từ từ gió thổi tới, chẳng biết lúc nào trời đã hoàng hôn, vừa mới giết người chui thủ còn trên không trung trời nổi, theo gió trắng tàn con vung tay lên, quy trong tay áo.

Trong tay bích hỏa dấy lên, năm thi thể tại yêu hỏa dưới bốc cháy lên, hỏa diễm thiêu kịch liệt, không lâu lắm đã hóa thành một đoàn tro tàn.

Thùy triều tăng đến, đem tro tàn kéo vào trong biển rộng, tung bay lại vô tung ảnh.

Phảng phất cõi đời này chưa bao giờ có năm người.

"Đi thôi, sắc trời muốn chậm." Phong Tàn Nguyệt vỗ vỗ Mộ Dung Quyết vai, đạo "Vốn định lại tìm mấy quyển Nguyên Sinh Đạo bí tịch, đáng tiếc quản chế quá nghiêm, này trên người mấy người cũng chưa từng mang ra. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát. "

Mộ Dung Quyết ngẩn ra, Phong Tàn Nguyệt thân thể phảng phất lại phủ thêm một tầng sương mù, không khỏi nói: "Tàn Nguyệt huynh, người làm sao sẽ biết Nguyên Sinh Đạo không truyền ra ngoài bí tịch?"

"Hà?"

Phong Tàn Nguyệt bước chân dừng lại, không cảm thấy nói: "Nếu là ta cho người biết, ta không chỉ có biết được Nguyên Sinh Đạo bí tịch, liền Thái Thượng Đạo, thiên cơ đạo, thậm chí những môn phái khác bí tịch, ta cũng đã có trải qua, người sẽ nghĩ như thế nào?"

"Người nhất định là đùa giỡn." Mộ Dung Quyết cười nói, nếu là có người có thể hiểu chính phái tam đại giáo bí tịch, người này sợ là từ lâu bị trở thành chính đạo truy sát, chết không có chỗ chôn.

Phong Tàn Nguyệt ngượng ngùng nở nụ cười, lại không đáp lại.

Đến Thanh Hoa Trấn, sắc trời đã dần muộn, hai người tại trong khách sạn muốn một vò rượu, điểm mấy đĩa ăn sáng, vừa uống một bên tán gẫu lên.

Tám năm sau, Mộ Dung Quyết lại một lần nữa qua sinh nhật thời gian, khiến cho hắn cảm thấy kinh dị chính là, vì hắn qua cái này sinh nhật người, dĩ nhiên là một cái kết bạn với hắn không tới mấy ngày người.

Một bát rượu mạnh vào bụng, trong bụng một trận hỏa thiêu.

Chẳng biết vì sao huyết liền cuộn cuộn, ở cùng với người nọ, dường như thiên thần cũng không có gì lo sợ.

Trong lồng ngực khí tức, như ngọn lửa hùng hực giống như đốt cháy, phải đem bầu trời nhuộm làm đỏ như máu bình thường, rút kiếm ra, nghênh phong mà đứng.

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 22: Nửa đêm

Tự lời truyền đến Chu phủ, sau nửa canh giờ, một phong thư cầm trở về.

Mở ra phong thư, Mộ Dung Quyết xem qua vài lần, sắc mặt hơi thay đổi sắc mặt, liền đem tin giao cho Phong Tàn Nguyệt trên tay.

Ánh mắt đảo qua một lần, Phong Tàn Nguyệt đầu tiên là ngẩn ra, chợt lộ ra nụ cười nhàn nhạt, nói: "Xem ra này công tử nhà họ Chu là quyết định chủ ý muốn giết ta, ba dặm ở ngoài tửu lâu, có chút ý tứ!" Ngón tay khẽ nhếch, trang giấy ở trong tay hóa thành một đạo lam hỏa, thiêu đốt hầu như không còn.

"Đi thôi, Mộ Dung! Ta ngược lại muốn xem xem này Chu gia có bản lĩnh gì!

...

Sắc trời đen kịt, bốn phía tối tăm.

Ở Thanh Hoa Trấn tây ba dặm ở ngoài, không người không, là một mảnh hoang phế hồi lâu rừng cây nhỏ, đồn đại cái này trong rừng cây từng treo cổ qua một cô gái, nữ tử bám dai như đĩa, ban đêm thường thường du đãng tại rừng cây nhỏ bên trong, hay bởi vì nơi này ở đại tùy thời kì, quan lại đem chém giết người loạn chôn cất ở đây, vì lẽ đó trên trấn người, đối với nơi này cũng vậy đặc biệt kiêng kỵ.

Một đường đi tới, khắp nơi là đá vụn mờ, vùng này tới gần Thanh Hoa Trấn mộ tử, vô danh phần mộ cũng có thật nhiều, chỉ là phần trên nhiều năm không trải qua quét sạch, đã mọc ra rất nhiều cỏ dại.

"Mộ Dung, chờ sau đó ta thời điểm xuất thủ, ngươi cẩn thận chút, cái kia Tào Hóa Môn người cũng cùng nhau đến rồi, chính đang chúng ta mặt sau... Đến lúc đó ngươi ngăn cản Tào Hóa Môn đạo nhân, giúp ta một tay liền tốt." Phong Tàn Nguyệt dừng lại bước chân, nhìn thấy trước mặt âm u rừng cây nhỏ, mơ hồ cảm giác được một luồng khí âm hàn.

"Phía trước có quý mị đồ vật, không cần đi qua, ở đây là tốt rồi." Dẫn một tiếng, Phong Tàn Nguyệt bàn tay trái lên một đạo ngọn lửa màu xanh lam, trên đất một thả, hỏa diễm cấp tốc trên đất vọt lên cao hơn một thước, rọi sáng chu vi mấy chục mét địa phương.

Mộ Dung Quyết đứng ở chỗ này, càng cảm giác được sau lưng một trận vèo vèo lạnh cả người, mặc dù là đêm khuya, nhưng dựa hẳn bực này người tu đạo, tình huống như thế tuyệt đối không thể... Có thể khiến người ta cảm thấy lạnh giá mà âm u, chính là xa xa rừng cây nhỏ, còn có trong đó âm hàn đồ vật.

Không nhìn được nhìn về phía rừng cây nhỏ vị trí.

Con cái nhìn này, Mộ Dung giác con người đột nhiên phóng to, tại lam hỏa chiếu rọi xuống, hẳn càng nhìn thấy rừng cây nhỏ bên trong một cô gái chính treo cổ tại một gốc cây bắp đùi thô trên cây, sắc mặt phát tím, đầu lưỡi thò dài, hai con nhãn cầu đột xuất đến, lại tựa hồ như nhìn mình chăm chăm..

Đầu bỗng nhiên bị Phong Tàn Nguyệt uốn một cái, đoán chính lại đây, chỉ nghe Phong Tàn Nguyệt nói: "Đối phó quý mị đồ vật, tình tâm là có thể, tâm không sợ, là quý mị không thể gần người!"

"Vâng, đúng rồi..." Mộ Dung Quyết lau đi trên trán mồ hôi lạnh, không nhìn được hít sâu một hơi, đối với rừng cây nhỏ càng là có mấy phần kiêng kỵ tâm ý: "Tàn Nguyệt huynh, trên đời thật sự có quỷ thần sao?"

"Đã có người chi thiên đạo, có tiên nhân thần nhân, tự nhiên cũng có yêu ma quỷ quái, ngươi bản thân nhìn thấy bất quá là một con oan hồn, không hề ngạc nhiên." Phong Tàn Nguyệt giải thích, sắc mặt đoan trung, vẻ mặt nghiêm nghị: "Đại thế giới, không gì không có, này bất quá là này phồn hoa thế giới một hạt cát bụi, ngày sau có cơ hội, dẫn ngươi đi mở mang kiến thức một chút Bắc Minh sinh tử lộ, quỷ quái nơi."

Trung Châu ở ngoài, phân biệt có Đông Hải huyền thủy cung, tây sát đầm lầy quật, nam hỏa diệu minh điện, Bắc Minh sinh tử lộ tứ đại Tiên Ma nơi, cũng vậy trung thổ chính đạo đặt chân không tới xa xôi nơi, tứ phương cực địa hồ không quá nhiều, diện tích một phương.

Nghe được Phong Tàn Nguyệt đề cập, Mộ Dung Quyết trong lòng một trận sợ hãi, ngoài miệng liên tục nói cảm ơn, nhưng trong lòng lập xuống đánh chết cũng không đi ý nghĩ.

"Bọn họ đến rồi!" Phong Tàn Nguyệt nhắc nhở một tiếng.

Quả nhiên, cách đó không xa dần dần đi tới hai người, chính là Chu gia chu thể hưng cùng Tào Hóa Môn Lý Tiêu.

"Hai người?" Phong Tàn Nguyệt khẽ cau mày, tựa hồ đang do dự có hay không muốn tiên hạ thủ vi cường.

Liền vào lúc này, chu thể hưng đã đi tới, nói: "Mộ Dung huynh thực sự là thủ tín dùng, không biết này hoang sơn dã lĩnh, Mộ Dung huynh có tính toán gì?"

Mộ Dung Quyết nghĩ thầm: "Ta hảo ý xin ngươi đi phong nguyệt lâu điều giải, ngươi nhưng thì tốt, trực tiếp chỉ rõ muốn đến này hoang sơn dã lĩnh bên trong đến, nói rõ muốn dùng mạnh, ta còn có thể có tính toán gì!" Thẳng thắn lạnh rên một tiếng, nói: "Chu thể hưng, nói đi, chuyện này làm sao cái pháp!"

Chu thể hưng một bên lắc cây quạt, một bên chậm rãi đi tới, cười nói: "Ta biết ngươi Mộ Dung Quyết là cái phóng khoáng người, chúng ta liền đi thẳng vào vấn đề đi, phía sau ngươi tiêu tử kia giết thủ hạ ta người, đoạt bí tịch! Ta cũng không những khác yêu cầu, chỉ cần hẳn chịu cho ta nhận cái sai, đem thư giao ra đây, ta Chu đại công tử lòng dạ rộng rãi, coi như chuyện gì cũng chưa từng xảy ra, không phải vậy, hừ hừ!"

"Không phải vậy thì phải làm thế nào đây?"

Tự Mộ Dung Quyết sau lưng đi ra, Phong Tàn Nguyệt tiến lên hai, ba bước, thản nhiên nói: "Chu công tử, ngươi không cảm thấy chỗ này chôn cất người, có chút thất thân phần sao?"

"Là người!"

Lý Tiêu hét lên một tiếng, như là gặp ma, vội vã lui về phía sau vài bước.

"Yên tâm, người Tạo Hóa Môn sự tình, ta cũng không muốn liên lụy, chỉ cần ngươi không cùng ta đối nghịch, ta tự nhiên..." Phong Tàn Nguyệt biến đổi sắc mặt, vẻ mặt trong lúc đó như là nhận ra được cái gì không đúng, nhanh nhăm nhe lại! Lại một thời, Lý Tiêu đã cười tủm tỉm đứng thẳng lên, bên cạnh chu thể hưng cũng vậy một mặt trào phúng tâm ý.

Hai đạo trông mắt như quang, Phong Tàn Nguyệt quát lên: "Ngươi dĩ nhiên là tiểu tử kia hóa thân!"

Trong tay chẳng biết lúc nào nắm lấy một viên tím tiêu lôi hỏa, một cái trong thời gian ngắn bắn tới Lý Tiêu hóa thân trước mặt... Không có trong dự liệu nổ tung, ngay ở tím tiêu lôi hỏa sắp tới nên ở Lý Tiêu hóa thân trên mặt thời điểm, một con mạng mao móng vuốt bỗng nhiên từ bên đưa qua đến, bàn tay chăm chú nắm lấy cái viên này tím tiêu lôi hỏa. UU đọc sách (.uukanshu.com) văn tự thủ phát. Nguyên bản uy lực có thể nổ đoạn một cái đại thụ tím tiêu lôi hỏa, càng ở cái kia móng vuốt sức nắm bên dưới, chậm rãi bóc lên một đạo khối trắng, buông lỏng tay, dường như nát bùn như thế lướt xuống...

Trong bóng tối, một cái toàn thân mọc ra nâu nhạt sắc da lông, trên đầu mọc ra hai cái lỗ tai quái vật từ trong rừng đi ra, hai cái nanh lộ ra ngoài, khuôn mặt dữ tợn!

Mượn ngọn lửa màu xanh lam chiếu sáng, Phong Tàn Nguyệt nhìn rõ ràng con quái vật kia đáng đáp!

Bỗng nhiên rõ ràng chu thể hưng tuyền tại cái này hoang sơn đã lĩnh trong lúc đó động thủ!

"Được! Được! Ngươi có bản lĩnh..." Phong Tàn Nguyệt nhìn chăm chú chu thể hưng, sát khí dần dần từ trên người phát tán ra: "Ngươi Chu phủ bản lĩnh thật to lớn, dĩ nhiên có thể gạt ta đem Tạo Hóa Môn tiểu tử đưa ra Thanh Hoa Trấn, dựa theo thời gian xem ra, hiện tại nên đã đến Tây Châu..."

"Mộ Dung, lui về phía sau!"

Màu lam nhạt đao nhỏ nằm trong tay, ánh huỳnh quang dường như ban đêm đom đóm, nhưng rõ ràng mà chói mắt.

"Chu công tử, ngươi trước tiên lui sang một bên đi, để ta giải quyết cái này phạm nhân." Âm thanh từ thô ráp yết hầu bên trong phát ra, quái vật kia trên người tia sáng màu vàng nhạt thời đại thịnh. Ánh sáng dưới, chỉ thấy một cái thân cao tám thước, toàn thân màu vàng màu đen hoa văn đan xen, mọc ra một tầng cứng cỏi da lông quái vật đập đất mà lên, bả vai chịu đựng một món có tới người cao song nhận búa lớn, búa lớn mặt trên bóng loáng tranh sáng, vừa nhìn liền biết là thời mao tức đoạn lợi khí!

Dĩ nhiên là một con hổ yêu!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Chiến hổ

Đường đường yêu tộc bởi vì nhân loại sử dụng? Nếu không có tận mắt nhìn thấy, Phong Tàn Nguyệt định sẽ không tin tưởng bức này chuyện hoang đường. Nhưng giờ khắc này, ngay ở cách đó không xa địa phương, một con Tổ Cốt hậu kỳ hồ yêu, trên người toả ra ôi chao khí thể bức người, chính mạng theo song nhận búa lớn, chậm rãi đi tới...

"Hừ!" Phong Tàn Nguyệt lạnh rên một tiếng, mặt như băng sương, trên người khí tức gọn sóng, hiển nhiên là nổi cơn tức giận.

Trong tay nắm viên ngân châm liên tục bắn ra, đồng thời vừa tung người, xông lên trên.

Hồ trào tại trước mặt vung lên, năm viên ngân châm càng không có một cái trúng, hồ yêu buông ra móng vuốt, kim thép cùng nhau hạ xuống...

Choảng! !

To lớn song nhận phủ cùng Phong Tàn Nguyệt trong tay màu lam nhạt đao nhỏ đụng vào nhau, một mảnh chói mắt đốm lửa bắn ra. Lần này sau khi đụng, Phong Tàn Nguyệt chỉ cảm thấy hai tay tê dại, then chốt bắt thịt một trận cứng ngắt.

Hồ tộc trời sinh lực lớn vô cùng, màn lực trên ngoại trừ mấy cái hiếm có yêu tộc, ít có cùng với chống lại sức mạnh, Phong Tàn Nguyệt tự nhiên cũng không ngoại lệ, một đòn qua đi, lập tức lui về phía sau vài bước, tan mất xung lượng. Hồ yêu một nhếch miệng, hơi đắc ý nói: "Một cái loài người, lại còn có thể cùng ta đối kháng, ngươi là Tiên Thiên trung kỳ vô sư đi, nhân loại có người thực lực như vậy, đã không sai." Búa lớn xoay ngang: "Đáng tiếc ngươi không phải là đối thủ của ta!"

"Chiến tộc hồ yêu thật không..."

Phong Tàn Nguyệt vẩy vẩy tê dại cánh tay, lần thứ hai nắm chặt màu lam nhạt đao nhỏ, thả người nhảy lên.

"Trả lại? Thực sự là không biết ghi nhớ!" Hồ yêu vung một cái búa lớn, lẳng không đập tới, một trận vèo vèo âm thanh truyền đến, chính là búa lớn đánh nát không khí động tĩnh.

Búa lớn bỏ ngang, cùng màu lam nhạt đao nhỏ va chạm trong nháy mắt, búa lớn đột nhiên hướng phía dưới ép đi, Phong Tàn Nguyệt thuận thế buông ra nắm lấy đao nhỏ tay, song quyền và nắm, cuốn lên một đạo kinh lực: "Hai tầng Hồ Hình Quyền!"

Ầm! Ầm! !

Dường như đánh vào da trâu trên như thế, nắm đấm phát sinh tiếng vang nặng nề, hồ yêu bị xung lượng chống đỡ một chút, lui lại mấy bước mới tà đi xung lượng, vỗ vỗ ngực, dĩ nhiên một điểm thương đều không có!

"Người làm sao sẽ chúng ta chiến tộc chiêu số!" Hồ yêu đột nhiên quát lên, búa lớn trên đất vẽ ra một đạo rãnh vù sâu hoắm.

"Ta cũng phải biết... Đường đường chiến tộc hồ yêu làm người nô bộc, có gì tư cách có thể xưng tụng chiến tộc!" Phong Tàn Nguyệt việc đáng làm thì phải làm, một tiếng uống trở lại.

Một câu nói này như là chạm được hồ yêu cảm kị, hồ yêu rít gào một tiếng, giận tím mặt! Vung lên búa lớn, búa lớn bên trên lại ngưng tụ ra một đạo khoảng một trượng, đầy đủ cao bằng một người ánh sáng, chém nát cây cối vọt tới...

Phong Tàn Nguyệt song chưởng thu về, lại lôi kéo, một đạo tia nhỏ đột nhiên xuất hiện tại giữa song chưởng, đối mặt trước người người cao ánh sáng, hơi nhún chân... Trong tay tia nhỏ dường như không kiên không phá tồn tại, dĩ nhiên mạnh mẽ đem khí mang cắt thành mảnh vỡ, trong nháy mắt, Phong Tàn Nguyệt đã vọt tới hồ yêu trước mặt, song chưởng mãnh hợp, vỗ vào song nhận búa lớn tiến lên!

Một đạo tinh tế vết rạn nứt, xuất hiện tại búa lớn mặt trên, vết rạn nứt còn đang hướng lên trên phân đi.

"Hồng! !" Hồ yêu hét lớn một tiếng, đột nhiên rút ra búa lớn...'Cách cách' một tiếng, búa lớn cắt thành hai đoạn, nửa đoạn trước rơi trên mặt đất, phần sau tiết nhưng bị hồ yêu nắm trong tay.

"Kim tâm ti, ngươi là..." Hồ yêu kinh ngạc nhìn sang, một câu nói còn chưa chờ nói ra khỏi miệng, trước mặt một đạo màu lam nhạt tia chớp, nửa đoạn búa lớn vọt về chặn ở trước người...

"Chiến tộc tám kiểu, liệt viêm —— nát hóa —— đoạn vác —— đâm ngực —— vũ mâu —— hung nha —— đột tử —— oai vũ! !" Một tiếng mãnh hồ rít gào, keng keng tiếng va chạm nhất thời vang lên, trong nháy mắt sơ sẩy, Phong Tàn Nguyệt tám quyền đã mạnh mẽ chày tại hồ yêu ngực, mặc dù là hồ yêu da dày thịt béo, ngực cũng bị này tám quyền đánh ra mấy đạo vết máu, khoe miệng càng là chảy ra một đạo máu tươi.

Hồ Yêu Hậu lui đồng thời, trong đầu đã trống rỗng —— chiêu số này, rõ ràng là do chiến tộc lão tổ tông sáng lập, từ không truyền ra ngoài tám kiểu quyền pháp, liên thực lực bây giờ của hắn, cũng không có được chiến tộc truyền thụ một điểm!

Phốc!

Trong lồng ngực một đạo hậu kinh xông tới, yết hầu tỉnh ngọt, một ngụm máu tươi từ hồ yêu trong miệng phun ra. Trên tay cuối cùng nửa đoạn chiến phủ, cũng tại nhát ánh sáng màu lam dưới hóa thành vô số mảnh vỡ... Tinh cương chế tạo chiến phủ, lại liên ung dung bị đối phương đánh thành mảnh vỡ!

"Đối phó ta, ngươi nên dùng chiến tộc cuồng bạo chín kiểu, không phải vậy dựa ngươi Tổ Cốt hậu kỳ bán lĩnh, còn không phải là đối thủ của ta!" Phong Tàn Nguyệt sắc mặt bằng phẳng, vẩy vẩy tay: "Đến, để ta nhìn ngươi một chút đến tột cùng luyện đến chiến tộc cuồng bạo tầng thứ mấy?"

"Không thể nào!"

Hồ yêu rít gào một tiếng, lau đi khoe miệng máu tươi, đang cùng cái này 'Nhân loại' đối chiến trong lúc, hắn đã có chút hiểu rõ thân phận của đối phương. Chiến tộc tổ huấn, phạm chiến tộc chi yêu, đều không nhưng đối với cùng tộc sử dụng cuồng bạo chín kiểu, bằng không phải bị vạn yêu truy sát, chí từ mới thôi!

"Đến a, ta chiến hồ không sợ ngươi!" Chiến hồ ngẩng đầu ngửa mặt lên trời, song quyền lôi ngực đánh, dừng lại thời, ngực lại nhiều vài đạo vết máu. "Ta chiến tộc tử tôn, nhất định phải đánh bại ngươi!"

"Dựa ngươi cũng xứng xưng chiến tộc tử tôn!"

Phong Tàn Nguyệt sắc mặt băng hàn lại nổi lên, theo tiếng phóng đi.

"Hồ Ân Quyền!"

"Hồ Ân Quyền!"

Hai đạo cổ xưa chiêu số đối kháng cùng nhau, 'Ầm' một tiếng, nắm đấm phân biệt đánh vào đối phương trên ngực, hai người càng đều không thêm phòng ngự, chỉ vì công kích... Một chưởng một quyền, một cái đầu chùy, một đạo quét chân, chiến đấu tốt nhất giản dị cổ lão nhất đấu pháp tại một hồ trên người một người biểu đạt đến mức vô cùng nhuần nhuyễn, trong rừng cây cối lúc đó có khuyh đảo, ánh sáng đan xen, óng ánh kinh tâm!

Nhưng là một cái đầu gối đình, Phong Tàn Nguyệt tay trái ngưng đi ra quang quyền đang muốn đánh tới đi... Đột nhiên, thân thể một luồng cảm giác kỳ quái đột nhiên từ tay trái, trong nháy mắt như như dòng điện truyền khắp cả người, một luồng không nói ra được chất phác, tràn ngập lực chất cảm giác tại thân thể bên trong không ngừng bành trướng, không ngừng áp súc!

Muốn đột phá sao!

Ngay ở này một ý nghĩ chợt hiện trong lòng thời điểm, chiến hồ một cái trọng quyền, nhất thời đem Phong Tàn Nguyệt đánh bay.

"Trở lại!" Phong Tàn Nguyệt trên mặt lạnh lẽo đã bị một vết cuồng nhiệt thay thế, thân thể phảng phất sôi trào giống như vậy, toàn thân cảm giác đau đớn toàn bộ biến mất, còn lại chỉ có thuần khiết cảm xúc, sức mạnh! Còn có yêu nguyên lực không ngừng hòa vào trong cơ thể thư thích cảm!

Ở một bên xem hai người chiến đấu Lý Tiêu cùng Chu Thế Hưng hai người, trợn mắt ngoác mồm không biết nói, chỉ cảm thấy cú đấm kia rơi vào trên người mình, không có thiếu thương gân xương gãy, chỉ là đánh vào hai người này quái vật trên người, lại bình yên vô sự lại đứng lên đến!

"Thiếu gia, ta xem chúng ta vẫn là trước về đi, chiến hồ một lúc, ạch... Có thể lập tức giải quyết người này. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) vẫn tự thù phát. " Lý Tiêu nuốt ngụm nước bọt, nhưng trong lòng đang lo lắng vạn nhất chiến hồ thua, chính mình này một hóa thân cũng phải ném vào. Một cái hóa thân, cần tiêu hao rất nhiều trân phẩm mới sáng tạo ra đến, Lý Tiêu cũng không muốn liền như thế bỏ ở nơi này.

"Được, cái kia... Vậy chúng ta đi về trước..." Chu Thế Hưng cũng không nghĩ tới cái này xem ra nhu nhược thư sinh có như vậy võ lực, không khỏi có chút hối hận vừa nãy lỗ năng.

Bạch! !

Một đạo nhật kiếm khí màu đỏ trồn đến.

"Thiếu gia cẩn thận!" Lý Tiêu biến đổi sắc mặt, đẩy ra Chu Thế Hưng.

Thanh Mộc kiếm càng không do dự, một chiêu kiếm xuyên qua Lý Tiêu thân thể, trăm năm đao mộc vốn là có trừ tà tác dụng, đối với loại này hóa thân chuyên môn có tác dụng khắc chế, vèn vèn nghe được Lý Tiêu hét thảm một tiếng, thân thể liền hóa thành một đồng bột màu trắng, chen lẫn một đạo linh phù, mở ra vết máu màu đen.

Như vậy hóa thân, hoàn toàn chính là không hề có một chút lực công kích con cộp giấy!

"Chu Thế Hưng, hôm nay liền muốn lấy mạng của ngươi!"

Mộ Dung Quyết hét lớn một tiếng, từ phía sau giết tới...

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Nội tình

Mênh mông đêm dài dường như thấm ướt trang giấy, cuối cùng lộ ra một điểm mông lung lam đậm..

Bình minh sắp tới.

Trong rừng tiếng đánh nhau, còn đang không ngừng vang lên... Lúc này, chiến đấu đã gần tới gay cấn tột độ, tuy là thu đông thời điểm, trên người hai người nhưng đều đã mồ hôi đầm đìa, thô tiếng thở dốc. Chiến hồ một tầng màu vàng óng da lông, hoàn toàn bị ướt đầm mồ hôi, bầm tím địa phương khắp nơi có thể thấy được, bao quát trên mặt vẫn không có đánh tan quyền ấn, khóe miệng máu tươi.

Có thể nhìn thấy, cái này Tổ Cốt hậu kỳ hồ yêu, đã tiêu hao gần đủ rồi.

Mà Phong Tàn Nguyệt, giờ khắc này tuy rằng đồng dạng mồ hôi chảy không ngừng, trong mắt vẻ mặt nhưng càng thêm cuồng nhiệt, quanh thân nổi lên một tầng hào quang màu vàng kim nhạt, ứ thương chính đang chậm chậm từ trên cánh tay tản đi... Có như vậy sức khôi phục, tự nhiên cũng khó bị thương nặng.

Đừng!

Màu lam nhạt đao nhỏ lão đảo bay đến, bị Phong Tàn Nguyệt chăm chú nắm chặt.

Khu vật, Tổ Cốt hậu kỳ!

"Không có cần thiết đánh tiếp nữa, hiện nay thắng bại, đã sáng tỏ." Phất tay áo, màu lam nhạt đao nhỏ thu vào trong lòng, Phong Tàn Nguyệt nhìn một bờ hơi tai hồ yêu, lạnh nhạt nói.

"Không, ta vẫn không có thua, trở lại!"

Một vệt bóng đen thoắt qua trong rừng, trong phút chốc đến chiến hồ trước mặt đồng thời, một quyền mạnh mẽ đánh vào chiến hồ trên mặt, nhất thời đem đánh bay... Phong Tàn Nguyệt nhìn từ đằng xa lần thứ hai chậm rãi đứng lên đến chiến hồ, triệt hồi trên tay ánh sáng, lạnh lùng nói: "Xem ở chiến tộc phần trên, ta không giết ngươi, ngày sau nếu là lại để ta thấy ngươi ném yêu tộc mặt, lúc này lấy chết chuộc tội!"

Chiến hồ vẻ mặt ngạc nhiên, cuối cùng một tia chiến ý cũng không còn sót lại chút gì, một cái rầm đôn ngồi dưới đất, lắc đầu không thôi.

Trong rừng một trận yên tĩnh.

Phong Tàn Nguyệt tựa hồ cũng không dự định tiếp tục hỏi tới, chiến tộc từ trước đến giờ tự xưng kiêu ngạo, bất kỳ trong tộc yêu đều con thần phục với mạnh mẽ hơn chính mình yêu tộc, mà cũng là trong Yêu tộc cực kỳ cao quý bộ tộc, càng không có yêu chịu là nhân loại làm việc.

Hắn đang đợi, bởi vì hắn biết con này hồ yêu sẽ không vẫn ản giấu đi.

Cuối cùng,

"Phụ thân ta là chiến tộc Tiêu Nguyên kỳ đại yêu, nửa năm trước bị Chu gia lão quái vật đánh lén trọng thương, Chu gia lão quái vật bắt đi phụ thân ta, còn nói chỉ cần ta không vì hắn làm việc, liền muốn đào phụ thân ta yêu đan, ta không có cách nào..." Chiến hồ hai cái lỗ tai đập kéo xuống, hai con mao tay ôm đầu, vẻ mặt âm trầm: "Ta không muốn phụ thân chết... Ta có thuận khiết chiến tộc huyết thống, ta... Ta không muốn làm người nô lệ."

Thuần khiết chiến tộc huyết mạch.

Phong Tàn Nguyệt biết điều này có ý vị gì, chuyện này ý nghĩa là trước mặt con này hồ yêu, có một ngày cũng có thể trở thành yêu vương! Có thể trở thành chiến trong tộc một đại nhân vật! Như vậy một cái nắm giữ thuần khiết huyết thống yêu tộc làm người nô dịch, e sợ đối phương cũng vậy vừa ý cái này xuân hồ huyết mạch, muốn đem hắn bồi dưỡng đến Tiêu Nguyên kỳ, cướp đoạt yêu đan.

Trong rừng lá cây nhẹ nhàng bay xuống, Phong Tàn Nguyệt một cái tay đỡ lấy thân cây, năm đạo nhìn thấy mà giật mình thâm ngân xuất hiện tại trên cây khô.

Chu gia, nhưng là Chu gia!

"... Thực sự là càn rỡ không được! Lại dám đoạt chiến tộc yêu đan, thú vị... Thú vị!" Phong Tàn Nguyệt giận dữ sinh cười, một quyền mạnh mẽ nện ở trên cây khô.

"Tiểu tử, nói cho ta, chiến tộc yêu đều chạy đi đâu, lẽ nào sẽ không có một cái vì ngươi ra mặt!"

"Hắc..." Nghe được Phong Tàn Nguyệt nói như vậy, chiến hồ nhưng bất ngờ cười khổ đi ra, rút ra miệng, chậm rãi nói: "Ngươi còn không biết đi, từ khi ngàn năm trước chúng ta yêu tộc thua với Thần tộc, thực lực giảm mạnh, Nhân Tộc đều không đem chúng ta để vào trong mắt, mặc dù là chiến tộc ra yêu tiên vì chúng ta giải vây, những người kia giữa người tiên Địa tiên liền ra tay tới giết chúng ta, chiến tộc không dám trêu bọn họ, chỉ có thể nhịn, khả khả! Không một cái yêu dám đứng ra..."

Phong Tàn Nguyệt đầu óc vù một tiếng, mảy như nổ tung giống như vậy, cả người khí thế tăng vọt, hẳn không thể tưởng tượng, đường đường yêu giới đại tộc, dĩ nhiên có thể bị bắt nạt đến trình độ như thế này! Muốn là ngàn năm trước, mười ba yêu hoàng, mấy trăm yêu vương tọa trấn yêu tộc thời điểm, nhân loại nào dám như thế bắt nạt tộc nhân!

Mạnh mẽ hét lớn, Phong Tàn Nguyệt cả giận nói: "Hôm nay như ngươi nói, yêu tộc cũng không người ra tay, liền do ta ra tay!"

"Chỉ bằng ngươi?" Chiến hổ xem thường cười nói: "Một mình ngươi Tổ Cốt hậu kỳ yêu tộc, đánh ta còn có thể, muốn đi đối phó Chu gia lão già, chỉ có một con đường chết."

"Thật không?"

Phong Tàn Nguyệt uốn éo cái cổ, một trận kèn kệt tiếng vang, thân thể dần dần hiện ra hào quang màu đỏ, con mắt biến đỏ như máu: "Nếu như ta đem cuồng bạo chín kiểu phát huy đến mức tận cùng, chính là Đại thừa kỳ yêu tộc, ta cũng có một trận chiến thực lực!"

Một trận tia chớp, hào quang màu đỏ theo Phong Tàn Nguyệt biến mất ở trong rừng. UU đọc sách (<http://www.uukanshu.com>) văn tự thủ phát.

Chỉ có trong rừng chiến hổ, thân thể thẳng tắp đứng tại chỗ, ánh mắt dò dẫm nhìn kỹ Phong Tàn Nguyệt rồi đi một ánh hào quang, trong miệng không ngừng mà lầm bầm nói: "Cuồng bạo chín kiểu... Cuồng bạo chín kiểu... Là bộ tộc ta cuồng bạo chín kiểu!" Mắt sáng lên, hào quang màu đỏ chậm rãi phủ trên người bây giờ.

Hét lớn một tiếng, chiến hổ trực tiếp chạy vội đi ra ngoài

...

Mộ Dung phủ.

Trong phủ không có chủ nhân, chỉ có chút người hầu nha hoàn, liền Mộ Dung Yến đều không ở. Nhìn thấy tình huống như vậy, Phong Tàn Nguyệt đã có chút rõ ràng sự tình, hỏi qua nha hoàn, cuối cùng làm rõ hết thấy trải qua, hôm qua Mộ Dung Quyết truy sát Chu Thế Hưng, dĩ nhiên một đường truy sát đến Chu phủ, cuối cùng làm tức giận Chu gia lão già, không chỉ dùng Mộ Dung Quyết không thể giết chết Chu Thế Hưng, trái lại mình bị trói lại, bây giờ Mộ Dung phủ trên, duy nhất có thể khống chế cục diện Mộ Dung Quyết nhị bá, kể cả Mộ Dung Tiểu Kiếm đám người, cũng cùng đi Chu phủ.

Cũng không còn do dự cái gì, Phong Tàn Nguyệt cắn răng một cái.

Chu gia, Chu gia... Ta Phong Tàn Nguyệt cũng mặc kệ người nào tiên Địa tiên, chính là Thiên tiên Thiên Nguyên tử đến rồi, cũng không ngăn được ta diệt ngươi hoàn toàn môn!

Choảng một tiếng va nát cửa lớn âm thanh, Chu phủ hồng son mộc làm cửa lớn, trong nháy mắt bị vỡ thành một đồng gỗ vụn.

Trên người nổi lên nhàn nhạt hồng mang, Phong Tàn Nguyệt đứng ở ngoài cửa, tức giận hét lớn.

"Chu gia lão nhi, đi ra nhận lấy cái chết!"

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Giết tới cửa

Một nén nhang trước...

Chu gia.

Một cái gậy gò ông lão ngồi ngay ngắn tại trên ghế, ngón trỏ không ngừng gõ ghế tựa chuôi, khí cầm nộ mờ, tinh nhuệ độc ác lão mắt thỉnh thoảng quét về phía trước mặt áo xám người trung niên.

Đột nhiên một chuông vỗ lên bàn, ông lão phẫn nộ quát: "Mộ Dung Thanh, ngươi là thấy thế nào Mộ Dung gia, hôm qua ngươi Mộ Dung gia nhai con

đám cầm kiếm truy sát con trai của ta, nếu không là ta sớm cho kịp phát hiện, hiện tại chỉ sợ cũng phải cho ta cái này không hăng hái nhỉ từ nhặt xác!"

Này chấn động, áo xám người trung niên mặt sau Mộ Dung Yến cùng Mộ Dung Tiểu Kiếm hai người, thân thể càng không nhịn được run lên, suýt nữa rối loạn tâm thần.

"Chu lão nói quá lời." Mộ Dung Thanh vẻ mặt ung dung, không nhanh không chậm nói: "Thanh Hoa Trần ai không biết Chu lão uy phong, dưới cái nhìn của ta, quyết nghị cũng chỉ là cùng thể hưng chất nhĩ đùa giỡn, cũng không coi là thật." "Đùa giỡn?" Chu lão hít mắt lại, độc ác ánh mắt dường như hai con rắn độc, ông tay áo đột vung, một đạo hào quang xẹt qua... Mộ Dung Thanh con một bên mặt, hào quang sát qua gò má, đình ở phía sau trên mặt tường, nhìn kỹ lại, nhưng là một cái so với ngân châm còn nhỏ hơn trên rất nhiều tiểu châm.

"Vậy cũng là đùa giỡn sao?"

"Chu lão nói chính là." Mộ Dung Thanh sắc mặt vẫn cứ bất biến, vừa bị ngân châm sát qua gò má, có một luồng rất cảm giác, trong bóng tối vội vã đề thần, vận may... Nhặt chất lỏng màu xanh biếc cùng huyết rỉ ra, Mộ Dung Thanh đứng dung như không lấy tay áo lau đi, biểu hiện cực kỳ ung dung, hào phóng

Mộ Dung Thanh nói: "Chu lão, sự tình đến tột cùng làm sao, hai người chúng ta rõ ràng trong lòng, như vậy đi... Ngươi đem quyết nghị cùng thể hưng gọi ra, đề quyết nghị ngay mặt cho thể hưng bồi cái không phải, ta liền lĩnh về nhà cố gắng dạy dỗ một trận, làm sao?"

Chu lão cười lạnh một tiếng, nói: "Mộ Dung lão nhị, nếu như ta giết ngươi đến Mộ Dung phủ, cuối cùng cho ngươi bồi cái không phải, ngươi cảm thấy làm sao?"

Nghe Chu gia ông lão ngữ khí, tựa hồ cũng không tính hòa giải.

Mộ Dung Thanh hơi nhíu mày, trước mắt Mộ Dung Quyết bị Chu gia giam giữ, chính mình lại không có bằng chứng vô lý, Chu gia ông lão thực lực đã là tán tiên đại thành, muốn cứng đoạt càng là không thể nào! Trong lúc nhất thời càng là không nghĩ ra những biện pháp khác...

Liền vào thời khắc này.

"Hê hê... Muốn cho ta giao người cũng không phải không được, ngày mai ngươi Mộ Dung gia cho ta Chu phủ đưa trăm ngàn hai bạc ròng, ta nhất định bảo đảm đem người hoàn hảo không chút tổn hại đưa về cho ngươi!" Chu lão đứng dậy, đi dạo tại trong phòng, nhếch môi cười nói.

Trăm ngàn hai bạc ròng! Mộ Dung gia cũng bắt quá mấy chục vạn lạng bạc ròng, Chu gia ông lão rõ ràng là đã sớm vừa ý Mộ Dung gia khối này đến miếng thịt mỡ, dự định sư tử mở lớn khâu, chính là Mộ Dung Thanh loại này tính nhẫn nại người, sắc mặt đều có chút đỏ lên, hầu như nhẫn nại không xuống đi.

Chu gia, rõ ràng là đang gây hấn với Mộ Dung gia!

Cẩn rắng một cái, Mộ Dung Thanh chấp tay, nhìn xuống khí tức rung động, nói: "Như vậy, ngày khác chờ đại ca trở về, ta trở lại tiếp Chu lão... Tiểu kiếm, Yến nhi, chúng ta đi!" Dứt lời vẫy tay áo, liền muốn rời khỏi.

"Ngươi cho rằng ta Chu gia là nơi nào! Ngươi muốn tới thì tới, muốn đi liền đi sao? Nếu ngươi Mộ Dung Thanh không biết phân biệt... Giết ngươi thì lại làm sao!" Chu lão biến đổi sắc mặt, nguyên bản âm u nụ cười trong nháy mắt lạnh lẽo, trong tay chẳng biết lúc nào nắm một món màu xanh đen mộc côn.

Ầm!

Ầm —— ầm —— ầm! !

Liền tiếp nổ vang từ ngoài cửa vẫn truyền tới trong nhà, Chu lão sắc mặt đột biến, mãnh vừa quay đầu.

Cửa sổ đồng loạt phá nát, mấy đạo nhân ảnh bay vào được, đập xuống đất, từng cái từng cái miếng phun máu tươi, ngực đều có một đạo rõ ràng ao ấn! Những người này, toàn bộ là Chu gia mời tới hộ viện võ sư, bây giờ lại bị người như đồng cát như thể vút vào trong nhà đến, cái cái sống dờ chết dờ. Người ở chỗ này không khiếp sợ, đó là giả... Chu lão càng là vừa giận vừa sợ, trên trán nhăn nhoeo thành một đoàn, mạnh mẽ nhìn về phía Mộ Dung Thanh, cẩn rắng nghiêng lợi nói: "Tốt, Mộ Dung Thanh, ta Chu gia còn không có động thủ, ngươi Mộ Dung gia lại phạm thượng môn đến... Thật là muốn chết!"

Màu xanh đen mộc côn vung lên, cuốn lên một đạo màu đen gió, phút chốc đối với Mộ Dung Thanh chém bổ xuống đầu.

Nhưng là một bóng người xẹt qua, chính đánh vào hắc phong trên, tại chỗ liền bị xoắn thành mảnh vỡ.

Ngoài cửa truyền đến một tiếng tiếng nổ vang rền, cửa lớn hoàn toàn nứt thành mảnh vỡ, mơ hồ nhìn thấy một cái nam tử mặc áo xanh chậm rãi đi tới, trên người hồng mang như ẩn như hiện.

Vừa ngừng đầu, hai đạo khát máu ánh mắt chăm chú vào Chu lão trên người.

"Ngươi chính là Chu gia lão già?"

Hai mắt đối diện, Phong Tàn Nguyệt buông tay ra bên trong không còn sức đánh trả chút nào võ sư, uốn éo cái cổ, đứng thẳng người.

Chu gia lão già trên mặt còn quai có cuối cùng một chút kinh ngạc, trong tay màu xanh đen bóng gỗ chậm rãi giao cho trên tay trái, tay phải sờ đến sau lưng...

"Cẩn thận ám khí!"

Mộ Dung Thanh mới vừa gọi lên tiếng, mấy chục đạo nhỏ bé đến hầu như thấy không rõ lắm ngân châm đã bắn xuyên qua.

Con một sát na, ngân châm xuyên thấu Phong Tàn Nguyệt, tiếp tục về phía sau vọt tới.

Chu gia lão già trên mặt mới vừa có mấy phần sắc mặt vui mừng, bỗng nhiên cảm giác một trận không đúng, định thần nhìn lại, cách đó không xa Phong Tàn Nguyệt đã chậm rãi biến thành bóng mờ... Bên cạnh không khí gọn sóng, một con cương quyền đã từ mặt trái giáp xẹt qua, nhất thời đem đánh bay!

Trên người nhát hào quang màu đỏ, chính báo trước Phong Tàn Nguyệt tiến vào cuồng bạo hai kiểu trạng thái!

Chu gia lão già liên tục lui về phía sau vài bước, bước chân trên mặt đất vẽ ra dài ngân, thân thể mới hơi dừng lại, vừa ngẩng đầu, sờ sờ còn không đánh tan quyền kinh, cười lạnh nói: "Liên chút bản lĩnh này?"

"Chờ chút ngươi sẽ hối hận, tự mình nói qua một câu nói như vậy." Phong Tàn Nguyệt đồng dạng cười lạnh một tiếng, nụ cười càng ngày càng không rét mà run.

Màu lam nhát đao nhỏ nhẹ nhàng tung bay ở bên người, cùng màu xanh đen trên côn gỗ hắc khí, có không hài ánh sáng. UU đọc sách (.uukanshu.com) vẫn tự thủ phát.

"Tiểu tử nhận lấy cái chết!"

"Đến a!"

Hai người đồng thời hô to một tiếng, trong nhà một trận hào quang màu xanh đen giao tạp lam quang, đụng vào nhau.

Con một hiệp, màu lam nhát đao nhỏ liên tục gặp khó, hắc khí bức bách Phong Tàn Nguyệt lui về phía sau mấy bước... Trên người hồng mang đồng thời kịch tăng, chiến tộc cuồng bạo ba kiểu, tại bạo phát đồng thời, đem Phong Tàn Nguyệt nứt ra hở khẩu ngưng tụ tốt.

Đột nhiên cảm giác thấy là lạ ở chỗ nào.

Nếu như đối phương vẹn vẹn là trình độ như thế này, như vậy hẳn chỉ cần thức thứ ba, liền đủ để giải quyết!

Nhưng thực lực như vậy tuyệt không đủ để đối phó một con Tiêu Nguyên kỳ hổ yêu! Huống chi là tập được chiến tộc cuồng bạo chín kiểu hổ yêu, vậy thì mang ý nghĩa, hẳn còn có bảo lưu dư lực! Tại cùng mình đối chiến thời điểm ẩn giấu thực lực... Phong Tàn Nguyệt đột nhiên cảm giác thấy có chút ngu xuẩn, nhưng làm nụ cười như thế xuất hiện tại khóe miệng thời điểm, lại có vẻ càng thêm băng hàn!

"Ta liền để ngươi chết đi một cách mờ ám!" Phong Tàn Nguyệt khi thế đột nhiên tăng vọt gấp mười lần có thừa, có thể vượt cấp tiến vào cuồng bạo năm kiểu, trừ phi là đã tỉnh thông cuồng bạo chín kiểu, bằng không tuyệt đối không thể nào làm được đến!

Một cước đạp xuống, hào quang màu xanh tùy theo sáng lên!

"Tây hải át mộc —— nam diệu Ly Hóa —— đông nhạc thụ kim —— bắc băng quỳ thủy! Đại nhát như mới, sáng quắc có thể viêm, thanh minh vùng đất lạnh, trầm đậm thi thể hàn... Tứ phương trấn hải trận!" Bốn màu trận pháp vây lại cả gian phòng, khóa lại cùng ngoại giới liên hệ. Trong trận, áp bức tính sức mạnh tại đệ nhất khắc thời gian nhắm phía Chu gia lão già!

"Phách Sư Quyền! "

To lớn quyền ấn, dường như một con ra lung cuồng sư, rít gào mà tới!

Bạn đang đọc truyện *Vạn Yêu Sơn Hà Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Quỷ đạo thuật

Chu gia lão già hú lên quái dị, màu xanh đen bỗng gỗ sáng lên tầng lớn hắc quang, ngưng tụ thành một đạo màu đen vách tường, chất phác Phách Sur Quyền tầng tầng đánh ở trên vách tường, phát sinh một tiếng nổ vang... Màu đen tường ánh sáng lại con hơi dao động, nhưng không thấy bất kỳ tổn hại.

Phong Tàn Nguyệt cú đấm này, mặc dù đánh vào trên núi đá cũng như thường đồ nát, có thể đánh vào này màu đen tường ánh sáng trên, dĩ nhiên dao động không được mấy may, có thể thấy được trình độ bền bỉ, xa không phải thực vật có khả năng so với!

Đối mặt Phong Tàn Nguyệt đột nhiên tăng vọt khí thế, chẳng biết vì sao, Chu gia ông lão chợt nhớ tới cùng đầu kia Tiểu Nguyên tiền kỳ hồ yêu lúc đối chiến, hồ yêu trong nháy mắt tăng vọt khí tức! Hiện nay Phong Tàn Nguyệt trên người màu đỏ nhạt hào quang đồ ngẫu, cùng với trong lúc vô tình để lộ ra đến thích giết chóc khí tức, tựa hồ cũng cùng hồ yêu phóng thích không hai.

Xác nhận suy nghĩ trong lòng, Chu gia lão già định mắt một coi, nhưng chưa từng nhìn ra nửa điểm không đúng.

"Hê hê kiệt, dựa ngươi này điểm tu vi cũng dám theo ta đối nghịch, thực sự là không muốn sống!"

Chu gia lão già vung tay lên, màu xanh đen bỗng gỗ thoát ra tay, hóa thành một tia ô quang, đối với Phong Tàn Nguyệt liền đâm tới.

Nắm chặt màu lam nhạt đao nhỏ, Phong Tàn Nguyệt trên người màu đỏ khí tức càng ngày càng dày đặc, cuồng bạo chín khiếu sở dĩ tên cuồng bạo, không chỉ là đang công kích trên tầng gấp bội, thậm chí tại tiếp xúc trong nháy mắt, sẽ bùng nổ ra vượt quá tự thân công kích thực lực.

Cuồng bạo năm khiếu! Phong Tàn Nguyệt muốn đánh cược chính là một đòn!

Chân đạp ánh sáng màu xanh, tọa trấn phương tây Phong Tàn Nguyệt, thân hình hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh, đón lấy đâm mặt mà đến ô quang.

Thủ!

Không có trong dự liệu va chạm, màu lam nhạt đao nhỏ dường như sắc bén cực kỳ Thần khí, cắt đầu hủ bình thường đâm vào hắc côn bên trong, con một sát na, liền cắt thành hai nửa, dồn dập rơi xuống đất. Tay trái ngưng quyền, tay phải màu lam nhạt đao nhỏ đã ra tay... Vung quyền, ánh sáng ép thẳng tới Chu gia lão già trước mặt hắc tường.

"Thật là sắc bén chủy thủ!"

Chu gia lão già mắt thấy mình mộc côn bị một đao tước thành hai đoạn, trong mắt một nửa kinh hãi, một nửa tham lam, con mắt chăm chú nhìn chăm chú cái này nói là chủy thủ cũng không tính được đao nhỏ, trong lòng đã có đem món bảo vật này biến thành của mình dự định.

Một cái chớp mắt, ánh sáng màu xanh đã đập nát tại hắc trên tường, màu lam nhạt đao nhỏ tuy rằng miễn cưỡng đâm vào hắc tường nửa đoạn, nhưng cũng không bao giờ có thể tiếp tục đi tới mấy may, thân đao khảm tại màu đen tường ánh sáng bên trong, tiến thoái không thể... Chu gia lão già một tiếng cười lớn, vui vô cùng nói: "Ngu xuẩn, ta này hắc sát tường ánh sáng, đừng nói là ngươi, chính là tán tiên hậu kỳ người cũng đừng nghĩ dễ dàng phá tan!" Trong khi nói chuyện, đây mặt trào phúng về mặt.

Phong Tàn Nguyệt thân thể dừng lại, đột nhiên đứng ở Chu gia lão già trước mặt —— chân đạp ánh sáng màu xanh, mặt đồng hào quang màu vàng đất tùy theo sáng lên, theo sát phía sau, mặt nam hỏa hào quang màu đỏ, mặt phía bắc hào quang màu lam đậm dồn dập rực rỡ hào quang.

"Thanh Long chân thủy, dung!"

Nguyên bản vẫn chưa tại hắc sát tường ánh sáng trên hoàn toàn tan đi ánh sáng màu xanh, dồn dập biến thành sền sệt chất lỏng màu xanh, dường như thả lâu nọc độc, tại hắc sát tường ánh sáng trên 'Tê tê' bốc lên khói trắng, chớp mắt không tới thời gian, tường ánh sáng đã bị dung ra một cái lỗ thủng to, không ra chốc lát, một đạo cứng rắn vách tường, càng mạnh mẽ bị chất lỏng màu xanh hoà tan đi!

Chu gia lão già chấn động trong lòng, hoàn toàn không nghĩ tới Phong Tàn Nguyệt vừa nãy một đòn, nhất định là là bây giờ chuẩn bị đánh nghi binh.

Bạch!

Màu lam nhạt đao nhỏ tránh thoát ràng buộc, hóa thành một đạo màu lam nhạt lưu quang, đảo mắt đã đâm đi.

Chu gia lão già liên tục lui về phía sau mấy bước, trên tay nổi lên một tầng hắc khí, mắt thấy không thể né tránh màu lam nhạt đao nhỏ, dĩ nhiên sinh ra mạnh mẽ nắm lấy dao ý nghĩ.

"Hừ!" Phong Tàn Nguyệt lạnh rên một tiếng, màu lam nhạt đao nhỏ đột nhiên ánh sáng tăng vọt, mũi đao nơi sinh ra một đạo dài một thước ngắn nhạt ánh sáng màu lam, dường như ánh kiếm bình thường chói mắt, quét ngang qua... Xi xi! Chu gia lão già đột nhiên không kịp chuẩn bị, nửa đoạn cánh tay tự khuỷu tay nơi bị cắt đứt, hắc khí nhất thời tự trong tay tan đi. Lại đang lúc này, cảnh tượng khó tin phát sinh —— Chu gia lão già tách ra khuỷu tay nơi, dĩ nhiên không có vị trí một giọt máu, cắt ra da dẻ, lộ ra màu đen thịt thối, hắc khí không ngừng tự khuỷu tay nhô ra, dường như vô số điều xúc tu như thế, làm người ta nhìn tới sinh ác.

"Quả nhiên là tu luyện quỷ đạo học thuật người, ta thấy ngươi đầu tiên nhìn, liền phát hiện trên người ngươi từ khí muốn so với tức giận còn nhiều hơn,

thiên hạ bao nhiêu kỳ dị đạo pháp người không đi tu luyện, một mực tu luyện loại này cùng hung cực ác, hại người hại mình đạo pháp!" Phong Tàn Nguyệt đặt ở trong mắt, về mặt tất cả đều là xem thường.

Quý đạo thuật, lúc tu luyện nhất định phải có người sống máu tươi làm dẫn, một khi tu luyện lên tuyệt đối không thể gián đoạn, tu luyện tới trọng yếu bước ngoặt thời điểm, một ngày thậm chí muốn một cái nam tử trưởng thành phân lượng dòng máu, Chu gia lão già có thể tu luyện quý đạo thuật đến tấn tiên đại thành, trong này hi sinh người e sợ không xuống mấy trăm!

"Thật tinh tường! Người con này yêu quái tuy rằng tu vi không kịp ta trào hổ yêu, nhưng cũng so với hắn biết được nhiều, hơn nữa dùng tăng cường tu vi bí thuật, cũng phải so với đầu kia hổ yêu lợi hại rất nhiều, " Chu gia lão già cười quái dị vài tiếng, con mắt chậm rãi biến đen kịt, không hề có một chút tròng trắng mắt: "Bất quá, nếu người biết rồi ta chân thân, hôm nay người cũng đừng mơ tưởng sống sót rồi đi!"

Một tiếng cười gằn, Chu gia lão già chậm rãi nhặt lên trên đất đứt tay, cái tay này mới vừa vừa rời đi thân thể một lúc, không có hắc khí bỏ đường, đã trắng bệch như cùng chết người thi thể!

Sát!

Xương cốt nổi liền âm thanh bất ngờ vang lên tại tứ phương trần hải trong trận, hắc khí không ngừng tại miệng vết thương sinh động, qua lại thùng, chỉ chốc lát sau liền đem thịt thối dính hợp lại cùng nhau.

"Oa lạp lạp! !"

Chu gia lão già một tiếng kêu quái dị, thấp bé thân thể đột nhiên run run một hồi, cả người dường như lo bệnh hủi giống như, co giật liên tục... Ngẩng đầu ngửa mặt lên trời, mở miệng, một đoàn đoàn hắc khí tự trong miệng phun ra, trên bầu trời chậm rãi tụ thành một cái màu đen yếu quái. Đầu tiên là nửa người dưới, sau đó chậm rãi hiện ra nửa người trên, cánh tay, cho đến một cái ngăm đen, liêu lĩnh hắc hóa đầu lâu!

Phía dưới thấp bé thân thể như cùng chết thi thể như thể ngã trên mặt đất, trên bầu trời hắc khí đã từ từ ngưng tụ thành thực thể, hắc khí ngưng làm cánh tay chậm rãi nổi lên màu lam nhạt lân quang, mở miệng, rít lên một tiếng!

Trên một khắc còn có chút người đáng sợ Chu gia lão già, đã biến thành một cái cao khoảng một trượng, đầy mặt dữ tợn hắc khí, sống sò sò quỷ vật!

Quý vật trong miệng một tiếng kêu loạn, bốc lên hắc hỏa trong mắt, chợt hiện một vết giả dối ánh mắt. UU đọc sách (. uukanshu. com) văn tự thủ phát.

Phong Tàn Nguyệt mãnh vừa quay đầu lại, chỉ thấy vừa mới bị tước thành hai đoạn hắc mộc côn, dĩ nhiên lần thứ hai bốc lên hắc khí, từ phía sau lưng tập lại đây.

"Át mộc thanh hỏa, bạo!" Một điểm ngọn lửa màu xanh cấp tốc từ chỉ giữa bay qua, tại hai đoạn trong mộc côn giữa chợt nổ tung, đem hai đoạn thể tới hung hăng mộc côn nổ tung —— phía sau một trận tử khí vọt tới, Phong Tàn Nguyệt trong lòng chỉ nói không ổn, nhưng cũng không còn dư lực ngăn cản tất cả những thứ này.

Quý vật một chưởng đánh vào Phong Tàn Nguyệt sau lưng, tử khí giống như là thủy triều tràn vào trong cơ thể, Phong Tàn Nguyệt lao đảo một cái, thân thể về phía trước vài bước, một ngụm máu tươi dừng vào trong miệng.

Trên lưng, thỉnh thoảng có thêm một cái bàn tay lớn màu đen!

Không kịp nghĩ nhiều, Phong Tàn Nguyệt mượn xung lượng vội vàng hướng trước chạy vội vài bước, vừa nghiêng đầu.

Chu gia lão già biến thành quỷ vật đang đứng tại Phong Tàn Nguyệt trước mặt, hai đoạn đã hợp lại cùng nhau mộc côn, chính chậm rãi thiêu đốt ngọn lửa màu đen, còn đầu cái trước hắc khí ngưng hợp đầu lâu, um tùm nhìn phía Phong Tàn Nguyệt.

Tứ phương trần hải trong trận, hàn khí uy nghiêm đáng sợ, quỷ khí nằm dày đặc!

Có thể quỷ dị.

Phong Tàn Nguyệt khoe miệng, nhưng hiện ra nụ cười.

Chương 27: Hoàng Thiên Kiếm

Như muốn hỏi Phong Tàn Nguyệt đời này tàn sát nhiều nhất, e sợ chính là Cửu U bên dưới, vô cùng quỷ quái.

Quý quái một mạch, tề u ám tối tăm nơi, chính là cực âm cực hàn đồ vật, tốt nhất sợ chân dương, năm đó Phong Tàn Nguyệt dựa vào một món Hoàng Thiên Kiếm, ba lần Diêm La, trường kiếm trong tay không biết tàn sát hết bao nhiêu quỷ quái, quỷ giới bên trong phạm là nghe nói hoàng thiên một tên, không một không sợ hãi ba phần.

Bây giờ Chu gia lão già hiện ra thật quý nguyên linh, nhưng là vừa vận trù rồi hấn ý!

"Tiểu tử, xem ta trước tiên muốn cái mạng nhỏ ngươi, lại hút khô ngươi chân nguyên!"

Quý vật trong miệng phát sinh một trận khàn giọng tiếng kêu, trong tay bộ xương hắc trượng vung mạnh, một đạo hắc quang nhanh như chớp giạt, chạy nhanh đến!

Tốc độ kia, muốn so với vừa nhanh hơn gấp ba không chỉ!

Phong Tàn Nguyệt tay mất lạnh lẽ, tay trái ngưng tụ ra một đạo màu máu chưởng ấn, thân thể mãnh liệt, đồng thời trong miệng bắt đầu niệm lên một chuỗi thật dài thần chú. Hắc quang va chạm tại màu máu chưởng ấn trên, nhất thời đem một cái hoàn chỉnh đầu tay ăn mòn được không còn một móng, bị đầu tay một ngăn trở, hắc quang chiếu nghiêng xuống đất, càng cũng đem phiến đá ăn mòn ra một cái lỗ thủng to!

Nếu là bình thường người tu tiên nhìn thấy, chắc chắn là bức này ăn mòn lực lượng giết này cả mình, thậm chí chạy trốn. Nhưng Phong Tàn Nguyệt nhưng liền liếc mắt nhìn đều không thấy, trong miệng thường thường thần chú không biết niệm đến nơi nào, mãnh dừng lại, chỉ phong hóa đạo, cắt vỡ tay trái thủ đoạn!

"Bát phương phù du, tứ tượng trời thừa, Cửu U thần ma, một kiếm phá nghèo!" Bốn chữ chân ngôn chỗ vỡ mà ra, Phong Tàn Nguyệt thủ đoạn máu chảy như suối, máu tươi chính là quý vật hoan hỷ nhất đồ vật, nhưng giờ khắc này, trước mặt Chu gia lão già biến thành thân quý vật, càng cảm thấy huyết dịch này như vậy chói mắt, liền huyết dịch tràn ngập ở trong không khí mùi vị, cũng vậy từng trận khiến cho mê muội toả nhiệt, dường như trong đó có cỗ to lớn man lực, lay động tâm thần!

Vội vã lui về phía sau vài bước, quý vật không chịu được này cỗ nóng rực, khắp toàn thân từ trên xuống dưới dường như trên đất axit, một chút bắt đầu hòa tan, trong tay bộ xương hắc trượng, càng là ngay đầu tiên bốc lên khói đen, ô mình không chỉ!

Nhìn thấy Chu gia lão già biến thành quý vật không ngừng tan rã, Phong Tàn Nguyệt khoe miệng hiện ra một nụ cười quỷ dị...

"Kiếm tu Thiên Hoàng!"

Đen kịt tứ phương trần hải trong trận, bỗng nhiên sáng lên một đạo hào quang óng ánh, cái kia bạch quang cực kỳ chói mắt, hầu như muốn có thể so với nhật nguyệt, nhưng thấy Phong Tàn Nguyệt vung tay lên, không hề như trụ bạch quang như Phong Quyền Tàn Vân, lấy như bề cảnh khô tư thế, quét ngang toàn bộ lĩnh vực!

Hoàng thiên hiện thế, thiên hạ lâm phục!

Sau một khắc, ánh sáng ảm một tiếng muốn nổ tung lên, tứ phương trần hải trận một trận rung động kịch liệt, đầy trời quý vật đủ hết hào, âm thanh đinh tai nhức óc!

Vừa thu lại tay, một văn kiếm, ánh sáng trong nháy mắt co rút lại đến không đủ một trượng, Phong Tàn Nguyệt cầm trong tay ánh kiếm, lạnh lùng nhìn sang.

Chu gia lão già biến thành thân quý vật, khắp toàn thân từ trên xuống dưới bị chiêu kiếm này phá hủy hơn nửa, cứ việc vẫn cứ âm khí âm u, nhưng thô bạo khí nhưng là không lớn bằng lúc trước, đặc biệt là trong tay chấp bộ xương hắc trượng, đã bị đại lực chặn ngang bề gãy, còn lại nửa đoạn giờ khắc này cũng đã quý khí hoàn toàn tiêu, một lần nữa biến thành hai đoạn một nửa Thanh Mộc côn, không nhìn ra cùng thường vật có khác biệt gì.

Quý vật thân thể một mặt dần dần khôi phục, một mặt không ngừng loại bỏ vừa nhiễm phải ánh kiếm, hung ác trong ánh mắt, càng còn có một tia may mắn vẽ: "Ngươi vừa nếu là rút kiếm, còn có thể trọng thương cho ta, thậm chí đánh gục ta! Nhưng ngươi bỏ mất cái cơ hội tốt này, ta chính là quý vật, vô hình không tượng, chỉ cần ngươi không cách nào một lần giết chết ta, ta liền vẫn có thể khôi phục như vậy... Hề hề, xem ngươi còn có thể có bản lĩnh gì!"

Phong Tàn Nguyệt cười gằn, trong mắt tất cả đều là xem thường: "Chỉ bằng ngươi?"

Hoàng Thiên Kiếm nắm trong tay, ánh sáng chậm rãi biến mất, mà Phong Tàn Nguyệt dần dần căng thẳng then chốt, còn có trên người chậm rãi sôi trào lên sức mạnh, đều tại báo trước hấn cuồng bạo năm kiểu đã đạt đến cao nhất giới hạn, sức mạnh bành trướng muốn so với vừa này mạnh mẽ hơn hai lần!

"Ngươi còn chưa xứng, khiến cho ta rút kiếm!"

Kiệt ngạo về, nương theo lần thứ hai sáng lên Hoàng Thiên Kiếm, như để vương lại tới!

Mãi đến tận sau đó không lâu, tứ phương trần hải trong trận bỗng nhiên truyền ra một tiếng thê thảm cực điểm tiếng kêu thảm thiết, âm thanh đâm thủng ngói, truyền vào ngoại giới, liền mặt nước đều tạo nên một tầng sóng gợn, thật lâu mới thôi!

Trận hình ánh sáng biến mất, lộ ra mặt đất đã là khắp nơi bừa bộn, cái hố khắp nơi, có nhiều chỗ lộ ra không hiểu ra sao, phảng phất bị cái gì ăn mòn qua dấu vết. Tại trong này, còn có một cái không lồ như bồn hồ đất, một câu khô quắt thi thể hoành liệt trong đó, đầu lâu bị một cước giẫm nát nát, nhận biết không ra là ai, con lờ mờ xuyên thấu qua quần áo, nhìn ra là Chu gia lão già.

Mà bị giải cứu ra Mộ Dung Quyết, thậm chí Mộ Dung Thanh, trong mắt đều là một trận vẻ kinh ngạc, hoàn toàn không thể tin được Chu gia lão già bức này thực lực người, càng cũng sẽ bị đánh gục!

"Tiểu tử kia, rốt cuộc là ai!" Mộ Dung Thanh hơi nhướng mày, liếc mắt Mộ Dung Quyết, vẫy tay áo rời đi Chu phủ.

Ở tại đi không lâu sau, Chu gia lão già nguyên bản nát nát nát, bắt đầu một chút nhúc nhích, chậm rãi, ngưng tụ ra mặt tròn, sau đó, một cái đầu lâu chậm rãi thành hình, từ từ nằm trên đất từ thi cánh tay giật giật, nắm lên cái đầu kia liền hướng cảnh trên một chụp, khách kéo vài tiếng, xương cốt lần thứ hai tiếp cùng nhau, mà khoe miệng, cũng chậm chậm hiện ra một loại độc ác, khiến cho người không rét mà run nụ cười.

"Tiểu tử, hôm nay ta bắt tử, ngày khác ngươi tất chết trên tay ta!"

Đột nhiên!

Kịch liệt tiếng hô gầm truyền khắp toàn bộ Chu phủ, hồ nước bên trong nổi lên một trận to lớn làn sóng, trong đó lao ra hai bóng người, chính là chiến hồ, còn có một cái da lông vàng óng ánh, nhưng công lực so với chiến hồ còn muốn nhược hồ yếu.

"Chu gia tiểu nhi, chuyện hôm nay, chắc chắn gây họa tới ngươi hoàn toàn môn!"

Tiếng gào xa dần, mãi đến tận hai bóng người biến mất ở Chu phủ, Thanh Hoa Trấn. UU đọc sách (. uukanshu. com) văn tự thủ phát.

...

Trong rừng núi, đang có một vết bóng đen chạy như bay mà qua, tay phải che trên cổ tay, một đường chảy xuống máu tươi, nhưng thấy Phong Tàn Nguyệt sắc mặt tái nhợt, cất bước hoang mang.

Cuối cùng thắng được một chiêu trên, xảy ra sai sót!

"Đáng ghét, rõ ràng có thể ung dung giải quyết, chết tiết hóa độc, dĩ nhiên ở vào thời điểm này sinh động lên... Khắc khắc khắc!" Một trận ho khan, Phong Tàn Nguyệt sắc mặt đột nhiên đỏ lên, máu tươi dâng trào ra. Thân thể loáng một cái, dưới chân cũng lại không sử dụng ra được khí lực, liền như thể té xuống!

Rầm!

Một con ngã chổng vó ở trong rừng, Phong Tàn Nguyệt miệng lớn thở dốc, cuồng bạo chín kiểu lực cản trả chính đang không ngừng ăn mòn thân thể, chỗ cổ tay nguyên bản sớm nên ngừng lại vết thương, bây giờ còn tại dòng máu liên tục, nếu như tình huống như thế tiếp tục kéo dài, Phong Tàn Nguyệt rất có thể mất máu quá nhiều, thậm chí tử vong!

"Không nghĩ tới... Lần thứ nhất liền... Xuất sư bất lợi... Khả khả! Thú vị... Thú vị!" Cứ việc nằm trên mặt đất, Phong Tàn Nguyệt nhưng còn không chịu đứng được ngực cái kia cổ hờn dỗi, khoe miệng không ngừng chảy ra máu tươi, dựa vào tay phải, chậm rãi chống đỡ lấy thân thể. Trong lòng hẳn rõ ràng, chính mình một chiêu cuối cùng tuy rằng đem Chu gia lão già đánh hầu như hình thần đều diệt, nhưng dù sao còn kém như vậy một điểm!

"Dù sao, đem chiến tộc tiểu tử cứu ra... Khả khả, không may, không may!"

Chỗ cổ tay dòng máu không ngừng, Phong Tàn Nguyệt miệng lớn thở dốc, có thể hô vào trong lồng ngực không khí càng thêm mỏng manh, trước mắt quang cảnh, cũng một chút tối lại.

Nhắm mắt lại một sát, hình như có một đạo bóng người màu đỏ xẹt qua trước mắt...

